

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 335

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 6. oktobris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

2017/C 335/01

Komisijas paziņojums – Rokasgrāmata par to, kā izsniegt un izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi 1

LV

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI
Komisijas paziņojums – Rokasgrāmata par to, kā izsniegt un izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi

(2017/C 335/01)

SATURS

	<i>Lappuse</i>
Saīsinājumu saraksts	5
PRIEKŠVĀRDS	9
IEVADS	10
1. Pārskats par Eiropas apcietināšanas orderi (EAO)	10
1.1. EAO priekšvēsture	10
1.2. EAO definīcija un galvenie aspekti	10
1.3. EAO veidlapa	11
I DAĻA. EAO IZSNIEGŠANA	12
2. Prasības attiecībā uz EAO izsniegšanu	12
2.1. EAO piemērošanas joma	12
2.1.1. Kriminālvajāšana	12
2.1.2. Soda izpildīšana vai drošības līdzekļa piemērošana	12
2.1.3. Prasības attiecībā uz izpildāmu tiesas nolēmumu	13
2.2. To 32 nodarījumu saraksts, kuri ir pamats nodošanai, nepārbaudot darbības abpusējo sodāmību	13
2.3. Saistīti nodarījumi	14
2.4. Proporcionalitāte	14
2.5. Citi Savienības juridisko instrumentu, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ietvaros pieejamie pasākumi	15
2.5.1. Eiropas izmeklēšanas rīkojums (EIR)	16
2.5.2. Ieslodzīto personu nodošana	16
2.5.3. Eiropas uzraudzības rīkojums (ESO)	17
2.5.4. Probācijas lēmumu un alternatīvu sankciju nodošana	17
2.5.5. Finansiālas sankcijas	18
2.5.6. Tiesvedības nodošana krimināllietās	18
2.6. Specialitātes princips – iespējamā kriminālvajāšana par citiem nodarījumiem	18

3.	EAO izsniegšanas procedūra	19
3.1.	Citas krimināllietas izskatīšanas stadijā un EAO par vienu un to pašu personu	19
3.1.1.	Izsniegšanas dalībvalstī	19
3.1.2.	Citā dalībvalstī	20
3.2.	EAO veidlapas aizpildīšana	20
3.2.1.	Informācija, kas vienmēr jānorāda	20
3.2.2.	Lietderīga papildu informācija, ko sniedz izsniegšanas tiesu iestāde	20
3.3.	EAO pārsūtīšana	21
3.3.1.	Ja pieprasītās personas atrašanās vieta nav zināma	21
3.3.2.	Ja pieprasītās personas atrašanās vieta ir zināma	22
3.3.3.	EAO pārsūtīšana dalībvalstīm, kas neizmanto SIS	22
3.4.	EAO tulkošana	22
3.5.	Pēc tam, kad pieprasītā persona ir aizturēta – sadarbība un saziņa ar izpildes dalībvalsts kompetentajām iestādēm	22
II DAĻA.	EAO IZPILDE	23
4.	EAO izpildes kārtība	23
4.1.	Termiņi, kādos pieņem lēmumu izpildīt EAO	23
4.2.	Pieprasītās personas nodošanas termiņi (pēc tam, kad pieņemts lēmums par EAO izpildi)	23
4.3.	EAO tulkošana	24
4.4.	Saziņa starp dalībvalstu kompetentajām tiesu iestādēm, <i>pirms</i> pieņemts lēmums par nodošanu	24
4.4.1.	Kad sazināties	24
4.4.2.	Kā sazināties	25
4.5.	Izpildes tiesu iestādes pienākums informēt izsniegšanas tiesu iestādi <i>pēc tam</i> , kad ir pieņemts lēmums par nodošanu	26
4.5.1.	Informācija par lēmumu par nodošanu	26
4.5.2.	Informācija par apcietinājumā pavadīto laiku	26
4.6.	Pieprasītās personas turēšana apcietinājumā izpildes dalībvalstī	27
5.	Lēmums par nodošanu	28
5.1.	Vispārīgs pienākums izpildīt EAO	28
5.2.	To 32 nodarījumu saraksts, kuri ir pamats nodošanai, nepārbaudot darbības abpusējo sodāmību	28
5.3.	Saistīti nodarījumi	28
5.4.	Neizpildīšanas (izpildes atteikuma) pamats	29
5.4.1.	Neizpildīšanas obligātais pamats	29

5.4.2.	Fakultatīvas neizpildīšanas pamats	30
5.5.	Lietu izskatīšana <i>in absentia</i>	31
5.6.	Izpildes tiesu iestādes apsvērumi par pamattiesībām	33
5.7.	Proporcionalitāte – izpildes dalībvalsts funkcija	34
5.8.	Garantijas, kas jāsniedz izsniegšanas dalībvalstij	34
5.8.1.	Brīvības atņemšanas soda uz mūžu vai piespiedu līdzekļa uz mūžu pārskatīšana	35
5.8.2.	Valstspiederīgo un rezidentu atgriešana	35
5.9.	Nodošanas atlikšana vai pagaidu nodošana	35
5.9.1.	Nopietni humāni iemesli	35
5.9.2.	Notiekošs kriminālprocess vai brīvības atņemšanas soda izpilde	36
5.9.3.	Pagaidu nodošana tā vietā, lai to atliktu	36
5.9.4.	EAO izpildes atlikšana tāpēc, ka ir konstatēts, ka attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskas vai pazemojošas izturēšanās risks	36
5.10.	Vairāki EAO par vienu un to pašu personu	36
5.10.1.	Lēmuma pieņemšana par to, kuru EAO izpildīt	36
5.10.2.	“Paralēls process”	37
6.	Laikposma, kas pavadīts apcietinājumā izpildes dalībvalstī, ieskaitīšana	37
7.	Vēlāka nodošana	38
7.1.	Citai dalībvalstij	38
7.2.	Trešai valstij	39
8.	Pienākumi attiecībā uz trešām valstīm	39
8.1.	Vienlaicīgi EAO un izdošanas lūgumi par vienu un to pašu personu	39
8.1.1.	Trešo valstu lūgumi	39
8.1.2.	Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) lūgumi	40
8.2.	Iepriekšēja izdošana no trešās valsts un specialitātes princips	40
9.	Tranzīts	40
9.1.	Tranzīts caur citu dalībvalsti	40
9.2.	Tranzīta dalībvalsts valstspiederīgie un rezidenti	41
9.3.	Izdošana dalībvalstij no trešās valsts	41
10.	Neizpildīti EAO	41
10.1.	Nodrošināt, lai persona netiktu atkārtoti apcietināta tajā pašā dalībvalstī	41
10.2.	Paziņošana izsniegšanas dalībvalstij	41
10.3.	Izsniegšanas tiesu iestāžu apsvērumi par to, vai saglabāt EAO	41

10.4.	Tādu EAO izvērtēšana, kuri ilgstoši atrodas SIS	41
11.	Pieprasītās personas procesuālās tiesības	42
11.1.	Tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu	42
11.2.	Tiesības uz informāciju	42
11.3.	Tiesības uz advokāta palīdzību	43
11.4.	Tiesības uz to, ka par brīvības atņemšanu informē trešo personu	43
11.5.	Tiesības sazināties ar trešām personām	43
11.6.	Tiesības sazināties ar konsulārajām iestādēm	43
11.7.	Bērnu īpašās tiesības	44
11.8.	Tiesības uz juridisko palīdzību	44
I PIELIKUMS.	Pamatlēmums par EAO, neoficiāla konsolidētā versija	45
II PIELIKUMS.	EAO VEIDLAPA, kas iekļauta Pamatlēmuma par EAO Pielikumā	60
III PIELIKUMS.	PAMATNORĀDES PAR TO, KĀ AIZPILDĪT EAO VEIDLAPU	65
IV PIELIKUMS.	DALĪBVALSTĪM PIEŅEMAMAS VALODAS, SAŅEMOT EAO	74
V PIELIKUMS.	TO TIESAS SPRIEDUMU SARAKSTS, KAS SAISTĪTI AR PAMATLĒMUMU PAR EAO	76
VI PIELIKUMS.	TIESAS SPRIEDUMI, KAS SAISTĪTI AR NE BIS IN IDEM PRINCIPU	77
VII PIELIKUMS.	STANDARTA VEIDLAPA PAR EAO LĒMUMU	80
VIII PIELIKUMS.	TO DALĪBVALSTU SARAKSTS, KURU TIESĪBU SISTĒMA VAR ATĻAUT NODOŠANU PAR NODARĪJUMIEM, PAR KURIEM PIEMĒRO SODU, KAS IR MAZĀKS PAR PAMATLĒMUMA PAR EAO 2. PANTA 1. PUNKTĀ NOTEIKTO ROBEŽLIELUMU, JA TIE IR NODARĪJUMI, KAS SAISTĪTI AR EAO MINĒTO(-AJIEM) GALVENO(-AJIEM) NODARĪJUMU(-IEM)	82
IX PIELIKUMS.	INDIKATĪVS PARAUGS PAZIŅOJUMAM PAR TIESĪBĀM PERSONĀM, KAS TIEK APCIETINĀTAS, PAMATOJOTIES UZ EAO	83

Saīsinājumu saraksts

CISA	Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu
Padome	Eiropas Padome
EAO	Eiropas apcietināšanas orderis
EIR	Eiropas izmeklēšanas rīkojums
ETST	Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls
ESO	Eiropas uzraudzības rīkojums
Pamatlēmums par EAO	Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm
SIRENE	Papildinformācijas pieprasījums par valsts ziņojumiem
SIS	Šengenas informācijas sistēma
LESD	Līgums par Eiropas Savienības darbību

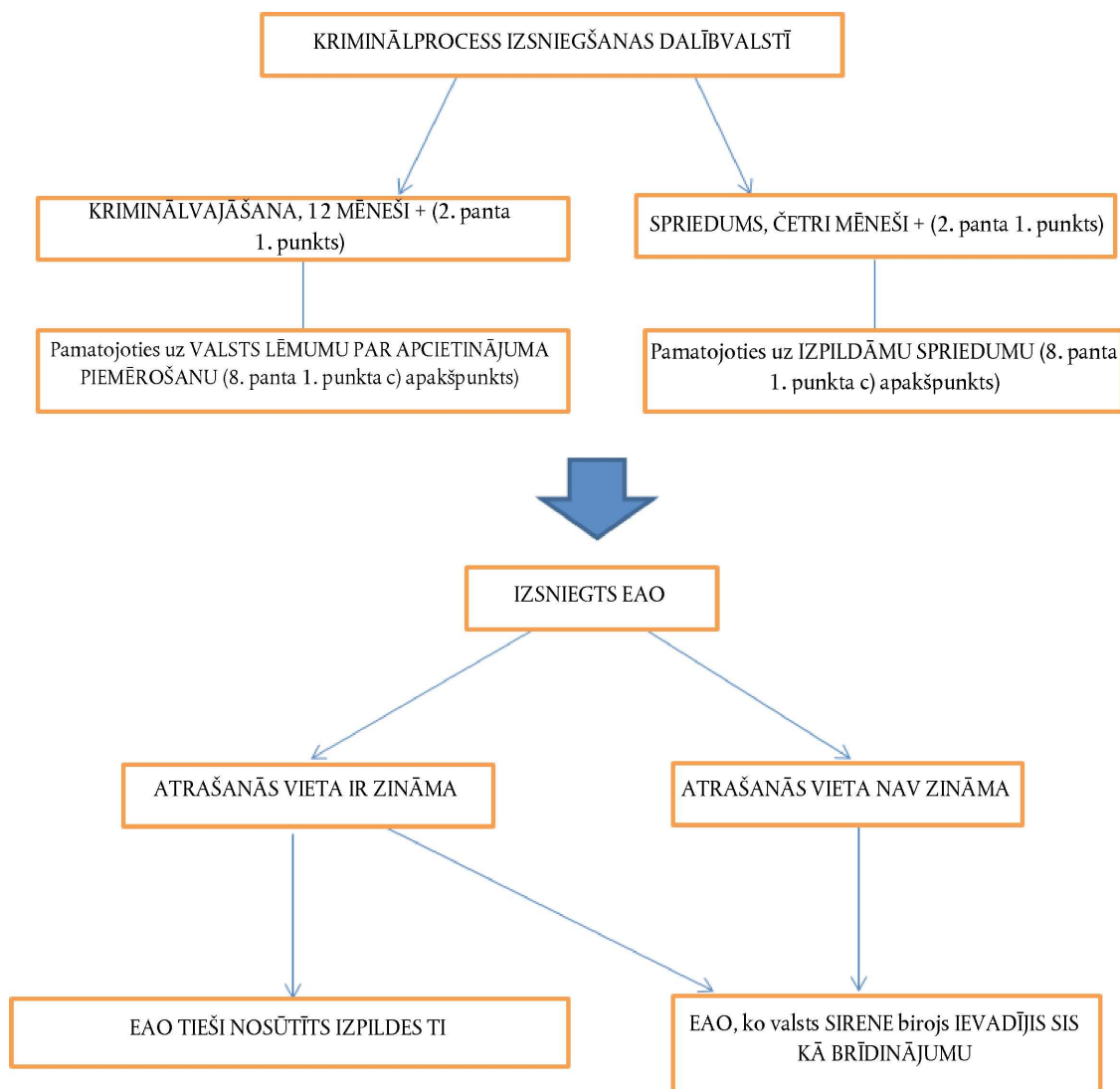
Atruna

Šī rokasgrāmata nav ne juridiski saistoša, ne izsmeļoša. Tā neskar spēkā esošos Savienības tiesību aktus un to turpmāko attīstību. Tā neskar arī Savienības tiesību aktu autoritatīvu interpretāciju, ko varētu sniegt Eiropas Savienības Tiesa.

EIROPAS APCIETINĀŠANAS ORDERA IZSNIEGŠANA

Galvenie posmi

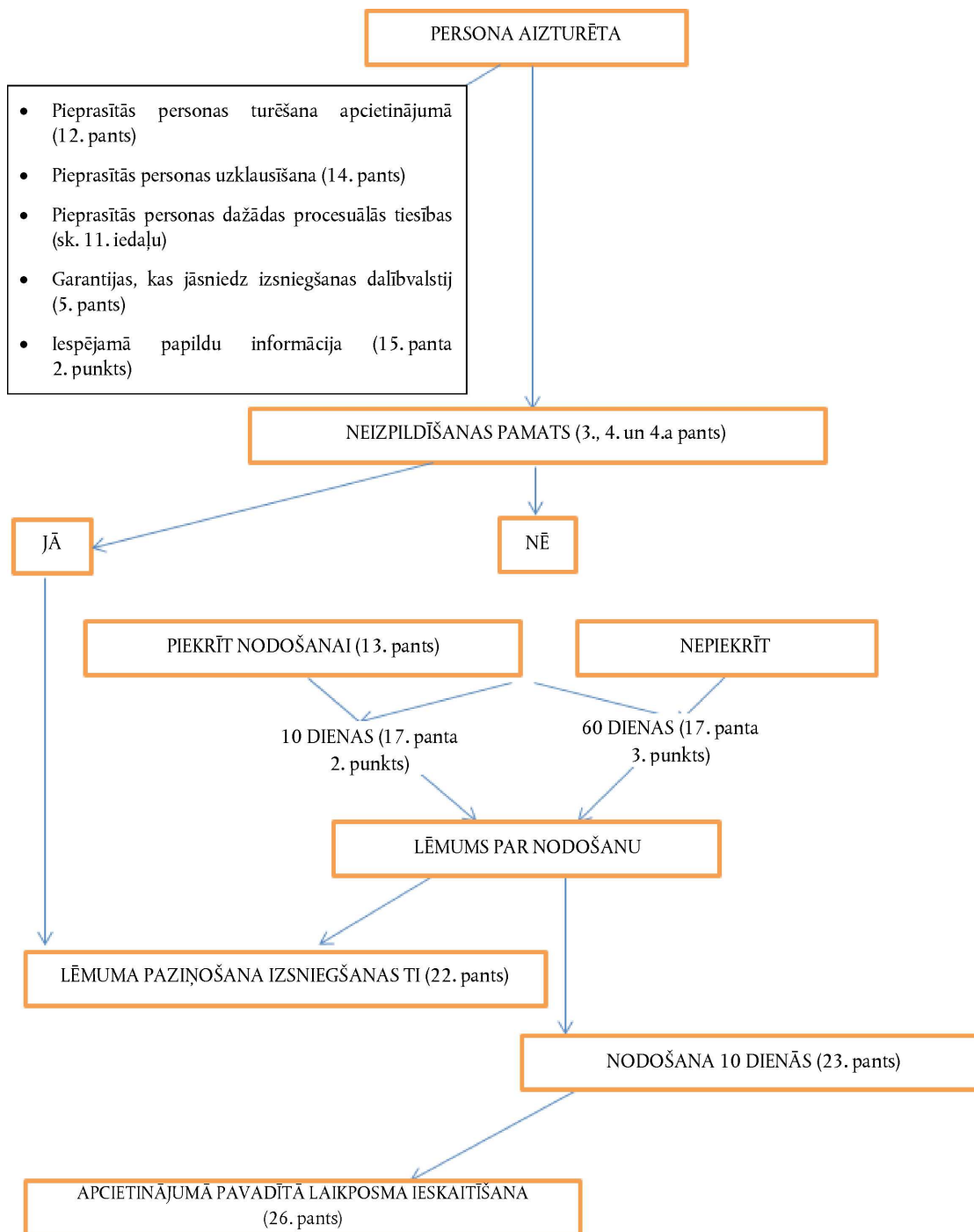
(TI = tiesu iestāde)

EIROPAS APCIETINĀŠANAS ORDERA IZPILDE

Galvenie posmi

(TI = tiesu iestāde)

PRIEKŠVārds

Šī rokasgrāmata ir Eiropas rokasgrāmatas (ko Padome izdeva 2008. gadā ⁽¹⁾) un pārstrādāja 2010. gadā ⁽²⁾) par to, kā izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pārstrādāta versija. Beidzoties Lisabonas līgumā noteiktajam piecu gadu pārejas laikposmam attiecībā uz tā dēvētajiem bijušā trešā pīlāra juridiskajiem instrumentiem ⁽³⁾), tostarp Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽⁴⁾) ("Pamatlēmums par EAO"), Komisija pārņēma pienākumu atjaunināt un pārstrādāt rokasgrāmatu.

Šajā rokasgrāmatā ņemta vērā Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas pieredze Savienībā, kas gūta pēdējos 13 gados. Pārstrādāšanas mērķis ir atjaunināt rokasgrāmatu un padarīt to vispusīgāku un lietotājiem draudzīgāku. Lai sagatavotu rokasgrāmatas jaunāko redakciju, Komisija apspriedās ar dažādām ieinteresētajām personām un ekspertiem, tostarp *Eurojust*, Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla Sekretariātu un dalībvalstu valdību ekspertiem un tiesu iestādēm.

Rokasgrāmata ir pieejama internetā tīmekļa vietnē <https://e-justice.europa.eu> visās Savienības oficiālajās valodās.

⁽¹⁾ 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJM 26 EUROJUST 31.

⁽²⁾ 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJM 72 EUROJUST 139.

⁽³⁾ Protokols (Nr. 36) par pārejas noteikumiem.

⁽⁴⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

IEVADS

1. PĀRSKATS PAR EIROPAS APCIETINĀŠANAS ORDERI (EAO)

1.1. EAO priekšvēsture

Pamatlēmumu par EAO Padome pieņēma 2002. gada 13. jūnijā, un dalībvalstīm bija jāveic vajadzīgie pasākumi, lai līdz 2003. gada 31. decembrim nodrošinātu atbilstību tā noteikumiem. No 2004. gada 1. janvāra jaunais nodošanas režīms ar dažiem izņēmumiem aizstāja izdošanas režīmu. Attiecībā uz personu nodošanu starp dalībvalstīm ir aizstāti atbilstošie noteikumi šādās konvencijās:

- a) Eiropas 1957. gada 13. decembra Konvencijā par izdošanu (EPLS Nr. 024), tās 1975. gada 15. oktobra papildu protokolā (EPLS Nr. 086), tās 1978. gada 17. marta otrajā papildu protokolā (EPLS Nr. 098) un 1977. gada 27. janvāra Eiropas Konvencijā par terorisma apkarošanu, ciktāl tā attiecas uz izdošanu (EPLS Nr. 090);
- b) 1989. gada 26. maija Nolīgumā starp 12 Eiropas Kopienu dalībvalstīm par izdošanas pieprasījumu nodošanas metožu vienkāršošanu un modernizāciju;
- c) 1995. gada 10. marta Konvencijā par vienkāršotu izdošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ⁽¹⁾;
- d) 1996. gada 27. septembra Konvencijā par izdošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ⁽²⁾;
- e) III sadaļas 4. nodaļa 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgām robežām ⁽³⁾.

1.2. EAO definīcija un galvenie aspekti

EAO ir tiesas nolēmums, kas jāizpilda Savienībā; to izsniedz kādā dalībvalstī un izpilda citā, pamatojoties uz savstarpējas atzišanas principu.

Kā Tiesa norādīja spriedumos lietā C-452/16 PPU *Poltorak* ⁽⁴⁾ un lietā C-477/16 PPU *Kovalkovas* ⁽⁵⁾, no Pamatlēmuma par EAO 1. panta 1. punkta izriet, ka EAO ir “tiesas nolēmums”, un tam ir nepieciešams, lai to būtu izsniegusi “tiesu iestāde” tā 6. panta 1. punkta nozīmē. Tiesa nosprieda, ka Pamatlēmuma par EAO 6. panta 1. punktā paredzētais jēdziens “tiesu iestāde” nav ierobežots ar to, ka ar to tiktu apzīmēti vienīgi dalībvalsts tiesneši vai tiesas, bet gan ļauj – plašākā nozīmē – ietvert iestādes, kas attiecīgajā tiesību sistēmā piedalās tiesas spriešanas sistēmā. Tiesa tomēr konstatēja, ka šajā tiesību normā minētais jēdziens “tiesu iestāde” nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas varētu ietvert arī dalībvalsts policijas dienestus vai dalībvalsts izpildu struktūru, piemēram, ministriju, un ka minēto iestāžu izsniegti orderi nevar tikt uzskatīti par “tiesas nolēmumiem”.

Ieviešot EAO, parastā izdošanas sistēma ir aizstāta ar vienkāršāku un operatīvāku mehānismu, ar ko pieprasītās personas nodod, lai veiktu kriminālvajāšanu, izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli. Orderi var izsniegt ar mērķi:

- a) veikt kriminālvajāšanu saistībā ar darbībām, par kurām attiecīgās valsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši (izmeklēšanas, lietas izskatīšanas un iztiesāšanas stadijā līdz galīgam spriedumam);
 - b) izpildīt sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši.
- a) un b) punkti nav kumulatīvi.

Lai padarītu lūgumus vienkāršākus un vieglāk izpildāmus, tos tagad izsniedz vienotā formā, aizpildot EAO veidlapu. Tomēr vienmēr ir svarīgi, lai pirms EAO un atsevišķi no tā būtu taisīts izpildāms valsts spriedums vai izsniegts apcietināšanas orderis vai tamlīdzīgs tiesas nolēmums (sk. 2.1.3. iedaļu).

Centrālās iestādes, kam kādreiz bija svarīga nozīme izdošanas procesā, saskaņā ar EAO procedūrām lēmumu pieņemšanas procesā tagad nav iesaistītas. Tomēr Pamatlēmuma par EAO 7. pantā noteikts, ka dalībvalstis var izraudzīties centrālās iestādes, kas sniedz palīdzību un atbalstu tiesu iestādēm, īpaši EAO saņemšanā un pārsūtīšanā.

⁽¹⁾ OV C 78, 30.3.1995., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 313, 23.10.1996., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

⁽⁴⁾ Tiesas 2016. gada 10. novembra spriedums, *Poltorak*, C-452/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:858.

⁽⁵⁾ Tiesas 2016. gada 10. novembra spriedums, *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:861.

Dalībvalstīs, kurās darbojas Šengenas informācijas sistēma (SIS) (šīs rokasgrāmatas izdošanas brīdī – visās dalībvalstīs, izņemot Īriju un Kipru), valstu SIRENE birojiem ir svarīga loma EAO procesā gadījumos, kad SIS ir izveidots attiecīgs brīdinājums. Dalībvalstu sadarbības noteikumi un procedūras saistībā ar brīdinājumiem par apcietināšanu, pamatojoties uz EAO, ir paredzēti Padomes 2007. gada 12. jūnija Lēmuma 2007/533/TI par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu ("SIS II lēmums")⁽¹⁾ 24. līdz 31. pantā un SIRENE rokasgrāmatas 3. punktā⁽²⁾.

Pamatlēmums par EAO pauž ideju par integrāciju vienotā tiesiskuma telpā. Tas ir pirmais juridiskais instruments, kas saistīts ar dalībvalstu sadarbību krimināllietās, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu. Izsniegšanas dalībvalsts lēmums ir jāatzīst bez jebkādam papildu formalitātēm un vienīgi saskaņā ar tiesiskiem kritērijiem.

Ar dažiem izņēmumiem valstspiederīgo nodošana ir kļuvusi par principu un vispārpieņemtu noteikumu. Šie izņēmumi attiecas uz brīvības atņemšanas sodu izpildi piederības valstī un ir vienādi piemērojami tās iedzīvotājiem. Praksē ir pierādījies, ka aptuveni viena piektdaļa nodošanas gadījumu Savienībā ir saistīta ar savu valstspiederīgo nodošanu.

Izpildes atteikuma iemesliem ir paredzēti ierobežojumi, un tie ir izsmelši uzskaitīti Pamatlēmuma par EAO 3., 4. un 4.a pantā. Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punktā ir uzskaitītas 32 nodarījumu kategorijas, kā tās ir definējusi izsniegšanas dalībvalsts, attiecībā uz kurām abpusējas sodāmības pārbaudi neuzskata par iemeslu sodu neizpildīt un personu nenodot, ja izsniegšanas valstī šos nodarījumus soda ar brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz trīs gadi.

Ja izsniegšanas dalībvalsts kompetentā iestāde neuzskata, ka uz attiecīgo nodarījumu attiecas Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punkts, joprojām var piemērot abpusējo sodāmību. Spriedumā lietā *Grundza*⁽³⁾ Tiesa nosprieda, ka, izvērtējot abpusējo sodāmību, izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāpārbauda, vai nodarījuma pamatā esošā rīcība, pati par sevi, ja tā tiktu veikta izpildes dalībvalstī, būtu krimināli sodāma šajā teritorijā (sk. 5.2. iedaļu).

No 2011. gada 28. marta Pamatlēmums par EAO ir grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI⁽⁴⁾, svītrojot 5. panta 1. punktu un iekļaujot jaunu 4.a pantu par aizmuguriskiem nolēmumiem (lietas izskatīšana *in absentia*).

1.3. EAO veidlapa

EAO ir tiesas nolēmums, ko pasludina, izmantojot Pamatlēmuma par EAO pielikumā sniegto veidlapu. Veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Savienības valodās. **Jāizmanto vienīgi šī veidlapa**, un to nedrīkst mainīt. Padomes mērķis ir izveidot darba instrumentu, ko izsniegšanas tiesu iestādes varētu viegli aizpildīt un izpildes tiesu iestādes varētu viegli atpazīt.

Veidlapas izmantošana ļaus izvairīties no laikietilpīgiem un dārgiem tulkojumiem un darīt pieejamāku tajā ietvertu informāciju. Tā kā veidlapa principā ir vienīgais pamats apcietināšanai un pieprasītās personas vēlākai nodošanai, tā būtu jāaizpilda ļoti uzmanīgi, lai izvairītos no nevajadzīgiem lūgumiem pēc papildu informācijas.

Veidlapu var tieši aizpildīt tiešsaistē, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla (ETST) kompendija e-rīku, kas pieejams ETST tīmekļa vietnē, vai arī *word* formāta veidlapā, ko var lejupielādēt no ETST tīmekļa vietnes Tiesu bibliotēkas iedaļas (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

E-rīku ir tikpat viegli lietot kā aizpildīt veidlapu *word* formātā, bet tam ir vairāki mūsdienīgi, noderīgi un lietotājam draudzīgi elementi, piemēram:

- a) iespēja tieši importēt informāciju par kompetento izpildes tiesu iestādi, izmantojot ETST Tiesu atlanta rīku;
- b) saņemt veidlapu(-as) izpildes dalībvalstij pieņemamā(-ās) valodā(-ās);
- c) saglabāt un nosūtīt to pa e-pastu.

⁽¹⁾ OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1209, ar ko aizstāj pielikumu Īstenošanas lēmumam 2013/115/ES par SIRENE rokasgrāmatu un citiem īstenošanas pasākumiem otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmai (SIS II) (OV L 203, 28.7.2016., 35. lpp.).

⁽³⁾ Tiesas 2017. gada 11. janvāra spriedums, *Grundza*, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, 38. punkts.

⁽⁴⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmums 2009/299/TI, ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV L 81, 27.3.2009., 24. lpp.).

I DAĻA. EAO IZSNIEGŠANA

2. PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ EAO IZSNIEGŠANU

2.1. EAO piemērošanas joma

Tiesu iestāde var izsniegt EAO diviem mērķiem (Pamatlēmuma par EAO 1. panta 1. punkts):

- a) lai veiktu kriminālvajāšanu; vai
- b) izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

a) punkts attiecas uz kriminālprocesiem, kuros var veikt pieprasītās personas kriminālvajāšanu. b) punkts attiecas uz izpildāmiem tiesas spriedumiem par noziedzīgiem nodarījumiem, ar kuriem piemēro brīvības atņemšanas sodu vai drošības līdzekli. EAO nav iespējams izsniegt par visiem noziegumiem, bet, kā sīkāk paskaidrots turpmāk, tikai par pietiekami smagiem.

Saskaņā ar dažu dalībvalstu tiesību sistēmām, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, EAO var izsniegt pat tad, ja nolēmums nav galīgs un to var pārskatīt tiesā. Atbilstoši citu dalībvalstu tiesību sistēmām šāda veida EAO var izsniegt vienīgi tad, ja nolēmums par brīvības atņemšanas sodu vai drošības līdzekli ir galīgs. EAO izpildes nolūkā izpildes tiesu iestādei ir ieteicams atzīt izsniegšanas tiesu iestādes noteikto kvalifikāciju, pat ja šajā ziņā tā neatbilst pašas iestādes tiesību sistēmai.

Šajā sakarā būtu jāņem vērā, ka izsniegšanas tiesu iestādēm ieteicams apsvērt, vai konkrētajā gadījumā EAO izsniegšana būtu samērīga (sk. 2.4. iedaļu) un vai pienācīga rezultāta sasniegšanai nevarētu izmantot mazāk stingru Savienības piespiedu līdzekli (sk. 2.5. iedaļu).

2.1.1. Kriminālvajāšana

EAO var izsniegt, lai veiktu kriminālvajāšanu par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir **vismaz 12 mēneši** (Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punkts).

Tas attiecas uz maksimālo iespējamo sodu par nodarījumu, kas paredzēts izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos. Šajā sakarā maksimālais sods, kas paredzēts izpildes dalībvalsts tiesību aktos, nav būtisks.

Tiesas rīkojums lietā C-463/15 PPU *Openbaar Ministerie* pret A. ⁽¹⁾

“Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] 2. panta 4. punkts un 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgi, ka uz nodošanu, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, izpildes dalībvalstī attiecas ne tikai nosacījums, ka nodarījums, par kuru šis apcietināšanas orderis ticis izsniegts, ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesībām, bet arī nosacījums, ka saskaņā ar šīs pašas dalībvalsts tiesībām par to ir paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz divpadsmit mēneši.”

“Kriminālvajāšana” ietver arī kriminālprocesa pirmstiesas stadiju. Tomēr EAO mērķis nav pārvietot personas, vienīgi lai tās nopratinātu kā aizdomās turētos. Šai nolūkā tā vietā varētu apsvērt citus līdzekļus, piemēram, Eiropas izmeklēšanas rīkojumu (EIR). Rokasgrāmatas 2.5. iedaļā īsi aprakstīti citi tiesu iestāžu sadarbības pasākumi.

2.1.2. Soda izpildīšana vai drošības līdzekļa piemērošana

EAO var izsniegt, lai izpildītu sodu vai piemērotu drošības līdzekli, kura ilgums ir **vismaz četri mēneši** (Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punkts). Tomēr situācijās, kad izciešamais soda laiks atlicis pavisam īss, kompetentajām izsniegšanas tiesu iestādēm ieteicams apsvērt, vai EAO izsniegšana būtu **samērīgs** pasākums (sk. 2.4. un 2.5. iedaļu).

Nosakot četru mēnešu minimālo laikposmu, vietējie noteikumi par pirmstermiņa vai nosacītu atbrīvošanu, probāciju vai citi līdzīgi noteikumi, kuru rezultātā tiek saīsināts faktiskais brīvības atņemšanas ilgums un kuri var būt piemērojami pēc nodošanas izsniegšanas dalībvalstij, nav būtiski.

Saikne starp soda faktisko un iespējamo ilgumu nepastāv. Tas nozīmē, ka gadījumos, kad personai jau ir piespriests kopējais brīvības atņemšanas sods par vairākiem nodarījumiem un minētais sods ir četri mēneši vai ilgāks, EAO var izsniegt neatkarīgi no soda par katru atsevišķu nodarījumu maksimālā ilguma.

⁽¹⁾ Tiesas 2015. gada 25. septembra rīkojums, A., C-463/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:634.

Ja ir zināms, ka persona uzturas citā dalībvalstī, tā vietā, lai izsniegtu EAO, izsniegšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ieteicams apsvērt iespēju pārsūtīt izpildāmo spriedumu dalībvalstij, kurā persona uzturas, ņemot vērā šīs personas sociālās saites un labākas rehabilitācijas iespējas minētajā dalībvalstī, un citas prasības atbilstoši Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumam 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā ⁽¹⁾ (sk. 2.5.2. iedaļu).

2.1.3. Prasības attiecībā uz izpildāmu tiesas nolēmumu

Izsniegšanas tiesu iestādēm vienmēr jānodrošina, ka pirms EAO izsniegšanas pastāv izpildāms valsts tiesas nolēmums. Šā nolēmuma būtība ir atkarīga no EAO mērķa. Ja EAO izsniedz kriminālvajāšanas nolūkā, pirms EAO izsniegšanas jāpastāv izsniegšanas dalībvalsts kompetento tiesu iestāžu izsniegtam apcietināšanas orderim vai jebkuram citam izpildāmam tiesas nolēmumam ar tādu pašu spēku (Pamatlēmuma par EAO 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts). Tiesa spriedumā lietā C-241/15 *Bob-Dogi* ⁽²⁾ apstiprināja, ka valsts apcietināšanas orderis vai cits tiesas nolēmums ir atšķirīgs no EAO. Ja EAO izsniedz, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, šajā sakarā jāpastāv izpildāmam valsts spriedumam.

Kā minētajā lietā norādīja Tiesa, EAO apcietināšanas ordera sistēma ietver divu līmeņu aizsardzību attiecībā uz pieprasītās personas procesuālajām un pamattiesībām, jo pirmajā līmenī – valsts tiesas nolēmuma, tāda kā valsts apcietināšanas orderis, pieņemšanas brīdī – paredzētajai aizsardzībai tiek pievienota aizsardzība, kas jānodrošina otrajā līmenī – izsniedzot Eiropas apcietināšanas orderi. Šī divu līmeņu tiesiskā aizsardzība principā iztrūkst tādā situācijā, kad pirms EAO izsniegšanas valsts tiesa nav pieņēmusi nekādu valsts tiesas nolēmumu, uz kuru būtu balstīts EAO.

Tiesas spriedums lietā C-241/15 *Bob-Dogi*

“Pamatlēmuma 2002/584 [...] 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Eiropas apcietināšanas orderi, kurš ir balstīts uz “lēmuma par apcietinājuma piemērošanu” pastāvēšanu šīs tiesību normas izpratnē, nav norādes par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu, izpildes tiesu iestādei tas nav jāizpilda, ja, ņemot vērā atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584, redakcijā ar grozījumiem, 15. panta 2. punktam sniegto informāciju, kā arī jebkuru citu tās rīcībā esošo informāciju, šī tiesu iestāde atzīst, ka Eiropas apcietināšanas orderis nav spēkā, jo tas ir ticis izsniegts, nepastāvot faktiski izsniegtam no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīgam valsts apcietināšanas orderim.”

Terminu “tiesas nolēmums” (kas ir atšķirīgs no EAO) Tiesa precizēja spriedumā lietā C-453/16 PPU *Özçelik* ⁽³⁾, secinot, ka prokurora veikta tāda valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana, kuru pirms tam izsniegusi policija un uz kuru ir balstīts EAO, ir “tiesas nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.

Tiesas spriedums lietā C-453/16 PPU *Özçelik*

“Padomes [...] Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora veikta tāda valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana [...], kuru pirms tam kriminālvajāšanas veikšanai ir izsniedzis policijas dienests, ir “tiesas nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.”

Izsniedzot EAO, minētā valsts tiesas nolēmuma vai apcietināšanas ordera pastāvēšana jānorāda EAO veidlapā (Pamatlēmuma par EAO 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts un sk. šīs rokasgrāmatas 3.2. iedaļu). Nolēmums vai orderis EAO nav jāpievieno.

2.2. To 32 nodarījumu saraksts, kuri ir pamats nodošanai, nepārbaudot darbības abpusējo sodāmību

Pirms izsniegt EAO, kompetentajai tiesu iestādei būtu jākonstatē, vai viens vai vairāki nodarījumi neietilpst kādā no 32 kategorijām, attiecībā uz kurām nav piemērojama abpusējās sodāmības pārbaude. Šo nodarījumu saraksts ir Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punktā un arī EAO veidlapā, kur atzīmējami sarakstā iekļautie nodarījumi.

⁽¹⁾ OV L 327, 5.12.2008., 27. lpp.

⁽²⁾ Tiesas 2016. gada 1. jūnija spriedums, *Bob-Dogi*, C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

⁽³⁾ Tiesas 2016. gada 10. novembra spriedums, *Özçelik*, C-453/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:860.

Noteicošie ir izsniegšanas dalībvalsts tiesību akti. Tas tika apstiprināts spriedumā lietā C-303/05 *Advocaten voor de Wereld* ⁽¹⁾, ar ko Tiesa noteica, ka Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punkts ir saderīgs ar noziedzīgu nodarījumu un sodu tiesiskuma principu, kā arī nepārkāpj vienlīdzības un diskriminācijas aizlieguma principu.

Izpildes tiesu iestāde var veikt abpusējas sodāmības pārbaudi vienīgi attiecībā uz nodarījumiem, kas nav minēti 32 nodarījumu sarakstā (sk. 5.2. iedaļu).

2.3. Saistīti nodarījumi

Eiropas 1957. gada Konvencijā par izdošanu ietverts noteikums par saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem:

“2. pants. Nodarījumi, kuru dēļ var piemērot izdošanu

1. Izdošanu veic attiecībā uz nodarījumiem, kas atbilstoši pieprasītājas puses un lūguma saņēmējas puses tiesību aktiem ir sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli uz laiku, kas nav mazāks par vienu gadu, vai ar smagāku sodu. Ja notiesāšana un cietumsoda piespriešana ir veikta vai arī ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis piemērots pieprasītājas puses teritorijā, piespriestajam sodam jābūt ne mazākam par četriem mēnešiem.
2. Ja lūgumā par izdošanu ietverti vairāki atsevišķi nodarījumi un katrs no tiem atbilstoši pieprasītājas puses un lūguma saņēmējas puses tiesību aktiem ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, bet daži no šiem nodarījumiem neatbilst nosacījumam par iespējamo sodu, lūguma saņēmējai pusei tomēr ir tiesības izdot arī par šādiem nodarījumiem.”

Pamatlēmumā par EAO tamlīdzīgs noteikums nav paredzēts. Pamatlēmums nereglamentē nodošanu par nodarījumiem, par ko piemēro sodu, kas ir mazāks par 2. panta 1. punktā minēto robežlielumu, ja tie ir nodarījumi, kas saistīti ar galvenajiem nodarījumiem, kuri atbilst minētajam robežlielumam. Praksē dažas dalībvalstis ir nolēmušas pieļaut minēto nodošanu, bet citas nē.

VIII pielikumā ietverts to dalībvalstu saraksts, kuru tiesību sistēmās ir paredzēta iespēja nodot par saistītiem nodarījumiem.

Lai saņemtu izpildes dalībvalsts piekrišanu veikt kriminālvajāšanu par šiem saistītajiem nodarījumiem, izsniegšanas tiesu iestāde minētos saistītos nodarījumus var iekļaut EAO veidlapā. Tomēr vienmēr EAO ir jāizsniedz vismaz par vienu nodarījumu, kas atbilst Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punktā noteiktajam robežlielumam.

Ja izpildes dalībvalsts neveic nodošanu par saistītiem nodarījumiem, specialitātes princips (Pamatlēmuma par EAO 27. pants) var liegt izsniegšanas dalībvalstij veikt kriminālvajāšanu par šiem nodarījumiem (sk. šīs rokasgrāmatas 2.6. iedaļu).

2.4. Proporcionalitāte

EAO vienmēr ir jābūt samērīgam ar tā mērķi. Pat ja uz lietas apstākļiem attiecas Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punkts, izsniegšanas tiesu iestādēm ieteicams apsvērt, vai konkrētajā gadījumā EAO izsniegšana ir pamatota.

Ņemot vērā to, cik nopietni EAO izpilde ietekmē pieprasītās personas brīvību un ierobežo tās brīvu pārvietošanos, izsniegšanas tiesu iestādēm būtu jāapsver iespēja izvērtēt vairākus faktorus, lai izņemtu vai EAO izsniegšana ir attaisnojama.

Jo īpaši varētu ņemt vērā šādus faktorus:

- a) nodarījuma smagums (piemēram, tā izraisītais kaitējums vai draudi);
- b) iespējamais piespriestais sods, ja persona tiktu atzīta par vainīgu inkriminētajā nodarījumā (piemēram, vai tas būs brīvības atņemšanas sods);
- c) iespējamība, ka pēc nodošanas persona izsniegšanas dalībvalstī tiks apcietināta;
- d) nodarījumā cietušo intereses.

⁽¹⁾ Tiesas 2007. gada 3. maija spriedums, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, 48. līdz 61. punkts.

Turklāt tā vietā, lai izsniegtu EAO, izsniegšanas tiesu iestādēm būtu jāapsver iespēja izmantot citus tiesu iestāžu sadarbības pasākumus. Citi Savienības juridiskie instrumenti tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās paredz citus pasākumus, kas daudzās situācijās ir iedarbīgi, bet ne tik stingri (sk. 2.5. iedaļu).

Kopumā proporcionalitātes pārbaude pirms EAO izsniegšanas var vairot dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo uzticēšanos. Tādējādi tā būtiski sekmē EAO efektīvu darbību visā Savienībā.

2.5. Citi Savienības juridisko instrumentu, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ietvaros pieejamie pasākumi

Pirms pieņemt lēmumu par EAO izsniegšanu, izsniegšanas tiesu iestādēm ieteicams rūpīgi apsvērt citus iespējamus pasākumus.

EAO papildina vairāki Savienības juridisko instrumentu, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ietvaros pieejamie pasākumi, kuru pamatā ir savstarpējas atzīšanas princips. Dažās situācijās šie pasākumi var būt piemērotāki nekā EAO. Šādi pasākumi jo īpaši ietver:

- a) Eiropas izmeklēšanas rīkojumu;
- b) ieslodzīto personu pārvietošanu;
- c) probācijas lēmumu un alternatīvu sankciju nodošanu;
- d) Eiropas uzraudzības rīkojumu;
- e) finanšu sankciju izpildi.

Šo pasākumu darbības joma īsi izskaidrota 2.5.1. līdz 2.5.5. iedaļā. Turklāt kompetentās iestādes var ņemt vērā iespējas, ko sniedz citi starptautiski instrumenti, tādi kā Eiropas Padomes 1972. gada 15. maija Konvencija par tiesvedības nodošanu krimināllietās (EPLS Nr. 073), kas īsumā izskaidrota 2.5.6. iedaļā.

Plašāku informāciju par to, kā praktiski izmantot Savienības juridiskos instrumentus, kas paredzēti tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās, var atrast ETST tīmekļa vietnē www.ejn-crimjust.europa.eu.

ETST Tiesu bibliotēkas iedaļā ir visaptveroša un praktiska informācija par katru juridisko instrumentu, tostarp *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētie teksti, tiesību akti, ar kuriem izdarīti grozījumi, īstenošanas statuss, veidlapas word formātā, paziņojumi, pārskati, ziņojumi, rokasgrāmatas un cita praktiska informācija. ETST tīmekļa vietnes mājaslapā ir izvietoti atsevišķi piekļuves punkti (īsinājumizvēlnes), kas nodrošina vieglu piekļuvi Savienības juridiskajiem instrumentiem, kuri paredzēti tiesu iestāžu sadarbībai, un informācijai par to īstenošanu dalībvalstīs.

Kriminālprocesa pirmstiesas stadijā jo īpaši varētu apsvērt šādus pasākumus:

- a) Eiropas izmeklēšanas rīkojuma (EIR) izsniegšana, lai ar video saites palīdzību uzklautu aizdomās turēto personu citā dalībvalstī;
- b) Eiropas izmeklēšanas rīkojuma (EIR) izsniegšana, lai minētās dalībvalsts kompetentās iestādes uzklautu aizdomās turēto personu;
- c) Eiropas uzraudzības rīkojuma izsniegšana, lai attiecībā pret aizdomās turēto personu pirmstiesas stadijā īstenotu ar brīvības atņemšanu nesaistītu uzraudzības pasākumu, ko paredzēts īstenot dalībvalstī, kurā šī persona uzturas;
- d) brīdinājuma izdošana SIS, lai noteiktu aizdomās turētas personas uzturēšanās vietu vai pastāvīgo dzīvesvietu (SIS II lēmuma 34. pants). Šādi brīdinājumi atšķiras no brīdinājumiem par apcietināšanu, kas aprakstīti šīs rokasgrāmatas 3.3.1. iedaļā. Tiklīdz uzturēšanās vieta vai pastāvīgā dzīvesvieta darīta zināma izsniegšanas tiesu iestādei, šai iestādei jāveic vajadzīgie turpmākie pasākumi (piemēram, pieprasīt aizdomās turētajai personai pieteikties attiecīgajā iestādē, kas atbild par tiesvedību krimināllietā) un saskaņā ar SIRENE rokasgrāmatas 6.5. punktu jādzēš brīdinājums SIS;
- e) pieprasīt, lai aizdomās turētā persona, kas atrodas izpildes dalībvalstī, pieteikties attiecīgajā iestādē, kas atbild par tiesvedību krimināllietā, kas notiek izsniegšanas dalībvalstī;
- f) aicinājums personai brīvprātīgi piedalīties kriminālprocesā.

Kriminālprocesa pēctiesas stadijā, tiklīdz pasludināts spriedums, jo īpaši varētu apsvērt šādus pasākumus:

- a) ar brīvības atņemšanu saistīta sprieduma nodošana izpildei dalībvalstij, kurā uzturas notiesātā persona;
- b) alternatīva sprieduma (piemēram, sabiedrisks darbs) vai probācijas rīkojuma nodošana izpildei dalībvalstij, kurā uzturas notiesātā persona.

2.5.1. Eiropas izmeklēšanas rīkojums (EIR)

Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās ⁽¹⁾

EIR var izmantot, lai iegūtu pierādījumus no citas dalībvalsts. EIR aptver jebkādus izmeklēšanas pasākumus, izņemot kopīgu izmeklēšanas komandu veidošanu. Tā mērķis ir, pamatojoties uz savstarpēju atzīšanu, lūgt citu dalībvalsti veikt izmeklēšanas pasākumus. EIR attiecībā uz izmeklēšanas pasākumiem, kas nepastāv vai nav pieejami izpildes dalībvalstī, tomēr var izpildīt, izmantojot alternatīvu izmeklēšanas pasākumu.

Ar EIR aizstāj 2000. gada Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās ⁽²⁾ un tiesību normu iepriekšējo dažādību šajā jomā. Līdzšinējie pasākumi iekļauti vienā jaunā tiesību aktā ar mērķi padarīt ātrāku un efektīvāku tiesu iestāžu sadarbību izmeklēšanas jomā. EIR var izmantot kriminālprocesos, kā arī, validējot tiesu iestādēs, procesos, ko ierosinājušas administratīvās iestādes, ja tiem piemīt krimināli aspekti. Dalībvalstīm 30 dienu laikā jāizlemj par EIR atzīšanu vai izpildi saņemšana un 90 dienās pēc minētā lēmuma pieņemšanas jāveic izmeklēšanas pasākums.

Dažās situācijās EIR var izdot, lai ar video saites palīdzību noprotinātu aizdomās turētu personu nolūkā noteikt, vai izsniegt EAO šīs personas kriminālvajāšanai.

1. piemērs. Pjērs no dalībvalsts A pārcēlās uz dzīvi dalībvalstī B. Ir pierādījumi, kas liecina, ka viņš bijis smaga noziedzīga nodarījuma līdzdalībnieks dalībvalstī A. Tomēr dalībvalsts A iestādēm viņš ir jānoprātina, pirms tās var lemt par kriminālvajāšanu. Dalībvalsts A tiesu iestāde var izdot EIR, lai ar video saites palīdzību noprotinātu Pjēru dalībvalstī B.

2. piemērs. Ņemot vērā 1. piemērā minētos faktus, alternatīvi dalībvalsts A tiesu iestāde varētu izdot EIR, lūdzot dalībvalsts B kompetentās iestādes noprotināt Pjēru un sagatavot noprotināšanas rakstisku stenogrammu.

2.5.2. Ieslodzīto personu nodošana

Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmums 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

Pamatlēmumā 2008/909/TI paredzēta sistēma notiesātu personu nodošanai viņu valstspiederības, pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij vai citai dalībvalstij, ar kuru tām ir ciešas saites. Pamatlēmumu 2008/909/TI piemēro arī tad, ja notiesātā persona jau atrodas minētajā dalībvalstī. Notiesātās personas piekrišana nodošanai vairs nav priekšnoteikums, ko piemēro visos gadījumos. Attiecībā uz dalībvalstīm ar šo pamatlēmumu aizstāja Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvenciju par notiesātu personu nodošanu (EPLS Nr. 112) un tās 1997. gada 18. decembra papildprotokolu (EPLS Nr. 167).

Dažās situācijās Pamatlēmumu 2008/909/TI var izmantot, lai izpildītu spriedumu vietā, kur notiesātā persona uzturas un kur tai varētu būt labākas rehabilitācijas iespējas, nevis izsniegt EAO, lai nodotu personu piespriešā soda izciešanai dalībvalstij, kurā taisīts spriedums.

⁽¹⁾ OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.).

Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantā ietverts arī īpašs noteikums par brīvības atņemšanas sodu izpildi izpildes dalībvalstī gadījumos, uz kuriem attiecas Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punkts un 5. panta 3. punkts (sk. šīs rokasgrāmatas 5.4.2. un 5.8.2. iedaļu). Ja piemēro Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punktu vai 5. panta 3. punktu, jāpiemēro arī Pamatlēmums 2008/909/TI attiecībā uz sprieduma izpildes nodošanu dalībvalstij, kurā to izpilda.

1. piemērs

Jeržijs ir dalībvalsts B valstspiederīgais un pastāvīgi tajā dzīvo. Apmeklējot dalībvalsti A, viņš izdara noziedzīgu nodarījumu. Dalībvalstī A viņam piespriež divu gadu cietumsodu.

Dalībvalsts A iestādes var nodot spriedumu izpildei dalībvalstī B bez Jeržija piekrišanas, ja tas uzlabo viņa rehabilitācijas iespējas un tiek izpildīti Pamatlēmuma 2008/909/TI citi noteikumi.

2. piemērs

Gustavs ir dalībvalsts B valstspiederīgais, bet dzīvo dalībvalstī A, kurā viņam ir pastāvīgs darbs un kur dzīvo arī viņa ģimene. Dalībvalstī B viņš ir notiesāts par nodokļu noteikumu pārkāpumu, un viņam ir piespriests brīvības atņemšanas sods. Tā vietā, lai sprieduma izpildes nolūkā izsniegtu EAO, dalībvalsts B iestādes var nodot brīvības atņemšanas soda izpildi dalībvalstij A.

2.5.3. Eiropas uzraudzības rīkojums (ESO)

Padomes 2009. gada 23. oktobra Pamatlēmums 2009/829/TI, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam ⁽¹⁾

Pamatlēmums 2009/829/TI ievieš iespēju ar brīvības atņemšanu nesaistītus uzraudzības pasākumus nodot no dalībvalsts, kurā nerezidents tiek turēts aizdomās par noziedzīgu nodarījumu, tā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij. Tādējādi līdz tiesai citā dalībvalstī aizdomās turētai personai var piemērot uzraudzības pasākumu tai ierastā vidē. Eiropas uzraudzības rīkojumu ("ESO") var izmantot attiecībā uz visiem uzraudzības pasākumiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, piemēram, nosakot ierobežojumus ceļošanai un pienākumu regulāri pieteikties.

To, vai izdot rīkojumu par uzraudzības pasākumu lēmuma nodošanu, noteiks dalībvalsts, kura veic kriminālvajāšanu. Ietvertie uzraudzības pasākumu veidi ir izklāstīti Pamatlēmumā 2009/829/TI un katras dalībvalsts turpmākās deklarācijās (uzskaitītas ETST tīmekļa vietnē). Lai nodotu uzraudzības pasākumu, ir vajadzīga tās personas piekrišanai, kurai pasākumu piemēro.

Piemērs. Soņa dzīvo un strādā dalībvalstī B. Viņa īslaicīgi uzturas dalībvalstī A, kur pret viņu veic izmeklēšanu par krāpšanu. Dalībvalsts A tiesu iestāde zina, kur Soņa dzīvo dalībvalstī B, un uzskata, ka risks, ka viņa varētu bēgt no tiesas, ir neliels. Tā vietā, lai viņu turētu pirmstiesas apcietinājumā dalībvalstī A, dalībvalsts A tiesu iestāde var izdot rīkojumu, ar ko uzliek pienākumu regulāri pieteikties policijas iestādē dalībvalstī B. Lai līdz tiesai dalībvalstī A Soņa varētu atgriezties un palikt dalībvalstī B, ar Soņas piekrišanu dalībvalsts A kompetentā iestāde var izdot ESO, ar ko uzliek pienākumu pieteikties un kuru atzīst un izpilda dalībvalstī B.

2.5.4. Probācijas lēmumu un alternatīvu sankciju nodošana

Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmums 2008/947/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai ⁽²⁾

Pamatlēmums 2008/947/TI ievieš savstarpējas atzīšanas principu attiecībā uz alternatīvām brīvības atņemšanai un pasākumiem, kas veicina pirmstermiņa atbrīvošanu. Tas attiecas uz pēctiesas stadiju.

Tajā noteikts, ka probācijas lēmumu vai alternatīvu sankciju var izpildīt dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā persona notiesāta, ja vien šī persona tam piekrīt.

Piemērs. Anna ir dalībvalsts A valstspiederīgā, bet pavadā atvaļinājumu dalībvalstī B. Viņa dalībvalstī B tiek notiesāta par noziedzīgu nodarījumu, un brīvības atņemšanas vietā viņai tiek piespriests veikt sabiedrisku darbu. Viņa var atgriezties dalībvalstī A, un tādā gadījumā dalībvalsts A iestādēm ir jāatzīst rīkojums par sabiedrisku darbu un jāuzrauga, kā Anna to veic.

⁽¹⁾ OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 337, 16.12.2008., 102. lpp.

2.5.5. *Finansiālas sankcijas*

Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām ⁽¹⁾

Pamatlēmums 2005/214/TI piemēro savstarpējas atzīšanas principu finansiālām sankcijām, ko nosaka tiesu vai administratīvas iestādes. Tā mērķis ir sekmēt minēto sankciju izpildi dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā sankcijas tika noteiktas. Tas ļauj tiesu vai administratīvai iestādei tieši nosūtīt finansiālu sankciju iestādei citā dalībvalstī un bez jebkādam papildu formalitātēm panākt minētās sankcijas atzīšanu un izpildi.

Pamatlēmuma 2005/214/TI darbības joma ietver visus noziedzīgos nodarījumus (1. panta a) punkta i) un ii) apakšpunkts), kā arī "tiesību normu pārkāpumus", ar nosacījumu, ka ir iespējama pārsūdzība "tiesā, kurai ir īpaša jurisdikcija krimināllietās" (attiecībā uz pēdējo jēdzienu Tiesa jo īpaši ir devusi norādes spriedumā lietā C-60/12 *Balá* ⁽²⁾, 39. un 40. punkts).

Šo procedūru piemēro pārrobežu situācijās, kad finansiālu sankciju uzliek vienā dalībvalstī, bet tās izpilde paredzēta dalībvalstī, kurā noziedzīgā nodarījuma izdarītājs uzturas vai kurā tam ir īpašums vai ienākumi.

Dažu dalībvalstu sistēmās neizpildītu finansiālu sankciju var pārvērst par brīvības atņemšanas sodu. Šajās situācijās brīvības atņemšanas soda izpildei var izsniegt EAO. Pamatlēmumu 2005/214/TI iespēju robežās ieteicams uzskatīt par vienu no samaksas izpildes nodrošināšanas metodēm, pirms finansiālu sankciju pārvērš par brīvības atņemšanas sodu, tādējādi izvairoties no nepieciešamības izsniegt EAO.

2.5.6. *Tiesvedības nodošana krimināllietās*

Attiecīgos gadījumos būtu jāapsver tiesvedības krimināllietās nodošana dalībvalstij, kurā uzturas aizdomās turētā persona. Nodošanas juridiskais pamats ir 1972. gada Konvencija par tiesvedības nodošanu krimināllietās. Attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras konvenciju nav ratificējušas, nodošanas pamatā var būt saņēmējas dalībvalsts parastā jurisdikcija kriminālizmeklēšanas ierosināšanai. Šādā gadījumā pieprasījuma pamats parasti ir Eiropas Padomes 1959. gada 20. aprīļa Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 21. pants (EPLS Nr. 030).

2.6. **Specialitātes princips – iespējamā kriminālvajāšana par citiem nodarījumiem**

Kopumā nevar veikt nodotās personas kriminālvajāšanu, to notiesāt vai tai atņemt brīvību par nodarījumu, kas veikts pirms tās nodošanas un kas nav nodarījums, par kuru tā nodota. Tas ir specialitātes princips, kas paredzēts Pamatlēmuma par EAO 27. pantā.

Specialitātes principam piemēro vairākus izņēmumus. Ar Pamatlēmumu par EAO dalībvalstīm tiek nodrošināta iespēja paziņot, ka attiecībā ar citām dalībvalstīm, kas veikušas tādu pašu paziņojumu, tās atsakās no specialitātes principa, ja vien īpašā gadījumā izpildes tiesu iestāde neparedz citādi lēmumā par nodošanu (sk. Pamatlēmuma par EAO 27. panta 1. punktu). Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šādu paziņojumu ir nosūtījušas vienīgi Igaunija, Austrija un Rumānija.

Turklāt Pamatlēmuma par EAO 27. panta 3. punktā ir minētas citas situācijas, kurās nepiemēro specialitātes principu:

- "a) ja persona, kurai ir bijusi iespēja atstāt tās dalībvalsts teritoriju, kurai tā nodota, nav to izdarījusi 45 dienu laikā no tās galīgās atbrīvošanas vai ir atgriezies tās teritorijā pēc tās atstāšanas;
- b) nodarījums nav sodāms ar brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli;
- c) kriminālprocess neļauj piemērot pasākumus, kas ierobežotu personas brīvību;
- d) ja personu var pakļaut sodam vai pasākumam, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, īpaši naudassodam, vai kādam pasākumam, kas to aizstāj, pat ja tas varētu ierobežot personas brīvību;

⁽¹⁾ OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.

⁽²⁾ Tiesas 2013. gada 14. novembra spriedums, *Balá*, C-60/12, ECLI:EU:C:2013:733.

- e) ja persona piekritusi, ka to nodod, attiecīgos gadījumos vienlaikus atteikdamās no specialitātes principa saskaņā ar 13. pantu;
- f) ja persona pēc tās nodošanas ir noteikti atteikusies no tiesībām piemērot specialitātes principu attiecībā uz konkrētiem nodarījumiem, kas izdarīti pirms personas nodošanas. Atteikšanos izdara izsniegšanas dalībvalsts kompetentajā tiesu iestādē un reģistrē protokolā saskaņā ar tās tiesībām. Atteikšanos sagatavo tādā veidā, kas liecina par to, ka persona to ir sniegusi brīvprātīgi un pilnībā apzinoties sekas. Šajā sakarā personai ir tiesības uz juridiska padomdevēja palīdzību.”

Citos gadījumos pārejo nodarījumu kriminālvajāšanai vai sodu izpildei par tiem ir jālūdz sākotnējās izpildes dalībvalsts piekrišana (Pamatlēmuma par EAO 27. panta 3. punkta g) apakšpunkts). Piekrišana ir jāsniedz tad, ja nodarījums, attiecībā uz kuru to prasa, pats ir pakļauts nodošanai saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO, ja vien nav piemērojams obligātās vai fakultatīvas neizpildīšanas pamats.

Attiecīgā gadījumā izpildes tiesu iestāde var sniegt piekrišanu, pakļaujot to kādam no Pamatlēmuma par EAO 5. pantā minētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz brīvības atņemšanas sodu uz mūžu un uz valstspiederīgo un rezidentu atgriešanu (sk. šīs rokasgrāmatas 5.8. iedaļu). Šādos gadījumos izsniegšanas valstij ir jāsniedz atbilstošas garantijas (Pamatlēmuma par EAO 27. panta 4. punkts).

Procedūra, saskaņā ar kuru atsakās no specialitātes principa, saņemot izpildes tiesu iestādes piekrišanu

Piekrišanas pieprasījums jāiesniedz atbilstoši tai pašai procedūrai kā attiecībā uz parastu EAO, un tajā jābūt tai pašai informācijai, kas ir EAO. Tādējādi kompetentā tiesu iestāde nosūta piekrišanas pieprasījumu tieši tai izpildes tiesu iestādei, kas personu nodeva. Pieprasījumā ietvertā informācija, kas minēta Pamatlēmuma par EAO 8. panta 1. punktā, ir jāiztulkos, ievērojot tos pašus noteikumus, kas attiecas uz EAO. Izpildes tiesu iestādei jāpieņem lēmums ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas (Pamatlēmuma par EAO 27. panta 4. punkts).

Spriedumā lietā C-388/08 PPU *Leymann and Pustovarov* ⁽¹⁾ Tiesa centās noskaidrot, kā noteikt, vai pret nodoto personu kriminālvajāšana ir uzsākta par “nodarījumu, kas nav [tas] nodarījums”, kas bija pamatā šīs personas nodošanai Pamatlēmuma par EAO 27. panta 2. punkta izpratnē, kam ir nepieciešama piekrišanas procedūras īstenošana Pamatlēmuma par EAO 27. panta 3. punkta g) apakšpunkta un 27. panta 4. punkta izpratnē. Tiesa nosprieda, ka

“(…) ir jāpārbauda, vai nodarījuma sastāva elementi atbilstoši to juridiskajai kvalifikācijai nodošanas dalībvalsts tiesībās ir tie paši, par kuriem persona tika nodota, un vai pietiekami atbilst apcietināšanas orderī un vēlākajā procesuālajā dokumentā ietvertā informācija. Izmaiņas laikā un vietas apstākļos ir pieļaujamas tiktāl, ciktāl tās izriet no ordera izdošanas dalībvalstī procesa ietvaros savāktajiem pierādījumiem attiecībā uz apcietināšanas orderī aprakstītajām darbībām, nemaina nodarījuma raksturu un nerada pamatlēmuma 3. un 4. pantā paredzētos neizpildīšanas pamatus.”

3. EAO IZSNIEGŠANAS PROCEDŪRA

3.1. Citas krimināllietas izskatīšanas stadijā un EAO par vienu un to pašu personu

3.1.1. Izsniegšanas dalībvalstī

Pirms izsniegt EAO, kompetentajai tiesu iestādei ieteicams pārbaudīt, vai izsniegšanas dalībvalstī pret pieprasīto personu nav ierosinātas citas krimināllietas vai izsniegti citi EAO.

Ja izsniegšanas dalībvalstī pret pieprasīto personu ir citas krimināllietas izskatīšanas stadijā vai izpildāmi spriedumi, ar kuriem piespriests brīvības atņemšanas sods, pirms EAO izsniegšanas ieteicams sazināties ar citu valstu iestādēm un, ja iespējams, saskaņot ar tām rīcību. Ir svarīgi nodrošināt, ka EAO attiecas uz visiem nodarījumiem, par kuriem tiks veikta kriminālvajāšana pret pieprasīto personu vai par kuriem tā notiesāta izsniegšanas dalībvalstī. Tas ir īpaši ieteicams specialitātes principa dēļ, kas var kavēt kriminālvajāšanu vai sodīšanu par nodarījumiem, kas nav nodarījumi, par kuriem personu nodevusi izpildes dalībvalsts (sk. 2.6. iedaļu). Lai gan pieprasītās personas piekrišanu nodošanai vai izpildes dalībvalsts piekrišanu veikt kriminālvajāšanu vai izpildīt sodu par šiem nodarījumiem var pieprasīt pēc nodošanas (sk. Pamatlēmuma par EAO 27. panta 3. punkta f) un g) apakšpunktu), praksē pierādījies, ka minētās piekrišanas saņemšana var būt lēna un apgrūtināša.

⁽¹⁾ Tiesas 2008. gada 1. decembra spriedums, *Leymann and Pustovarov*, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

Ja iespējams, visi nodarījumi būtu jāiekļauj vienā EAO, jo tas paātrina šo procedūru un padara to efektīvāku izpildes dalībvalstī. Ja attiecībā uz to pašu personu jau ir iepriekš izsniegts EAO, šis EAO, kad vien iespējams, būtu jāaizstāj ar jaunu EAO, kurā ietverti gan iepriekšējā EAO minētie, gan jaunie nodarījumi. Ja attiecībā uz personu ir iepriekš izdots brīdinājums par apcietināšanu, tas būtu jāatjaunina tā, lai ietvertu jauno EAO. Par katru brīdinājumu par apcietināšanu ir iespējams ievadīt vairākus EAO (sk. *SIRENE* rokasgrāmatas 3.1. punktu).

3.1.2. *Citā dalībvalstī*

Ja ir pazīmes, ka pret pieprasīto personu citā dalībvalstī vai citās dalībvalstīs ir krimināllietas izskatīšanas stadijā vai izpildāmi spriedumi, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi, pirms izsniegt EAO, būtu ieteicams sazināties ar pārējo dalībvalstu iestādēm. Šādos gadījumos dažādu dalībvalstu iestādes varētu izpētīt iespēju saskaņot, kurai dalībvalstij būtu jāizsniedz (pirmais) EAO, un iespēju nodot kriminālprocesu vienai dalībvalstij vai vismaz mazākam to skaitam.

Kompetentajām iestādēm būtu jāpārbauda SIS, vai citā dalībvalstī nav izdots brīdinājums par apcietināšanu attiecībā uz vienu un to pašu personu. Brīdinājumu par apcietināšanu attiecībā uz vienu un to pašu personu drīkst ievadīt vairākas dalībvalstis. Apcietināšanas gadījumā izpildes dalībvalsts *SIRENE* birojs vienlaikus informēs visas attiecīgās dalībvalstis (sk. *SIRENE* rokasgrāmatas 3.2. punktu).

Kompetentās iestādes arī var sazināties ar *Eurojust* vai ETST kontaktpunktiem vai ar abiem, vai tieši ar citas dalībvalsts kompetento iestādi ⁽¹⁾.

Būtu jāņem vērā, ka, ja izpildes dalībvalsts attiecībā uz pieprasīto personu saņem vairākus EAO, tai jebkurā gadījumā ir jāizlemj, kurai valstij pieprasīto personu nodot vispirms (sk. 5.10. iedaļu). Tāpēc, pirms izsniegt vairākus EAO, iespējams efektīvāk būtu panākt vienošanos starp izsniegšanas tiesu iestādēm par to, kurai dalībvalstij pieprasītā persona būtu nododama vispirms. Lai gan izpildes tiesu iestādei nav saistošu nolīgumu ar izsniegšanas tiesu iestādēm attiecībā uz vienlaicīgiem EAO, izpildes tiesu iestādei tie būtu jāņem vērā.

Tāpēc attiecībā uz šiem nolīgumiem ieteicams aizpildīt arī EAO veidlapas "f" iedaļu (citi lietā būtiski apstākļi), lai izpildes tiesu iestādes tiktu nekavējoties par tiem informētas.

3.2. EAO veidlapas aizpildīšana

Šī izstrādātas pamatnorādes par EAO veidlapas aizpildīšanu ir izklāstītas III pielikumā.

3.2.1. *Informācija, kas vienmēr jānorāda*

Lai izpildes tiesu iestāde varētu pieņemt lēmumu par nodošanu, tās rīcībā vienmēr jābūt vajadzīgās informācijas minimumam (sk. Pamatlēmuma par EAO 15. panta 2. punktu). Izpildes tiesu iestādei jo īpaši jāspēj apstiprināt personas identitāti un izvērtēt, vai ir piemērojams neizpildīšanas pamats. Tāpēc izsniegšanas tiesu iestādei īpaša uzmanība jāpievērš EAO veidlapā sniegtajam nodarījuma(-u) aprakstam.

Precīza informācija, kas jāsniedz, ir atkarīga no katras lietas apstākļiem. Tomēr ir labi paturēt prātā, ka izpildes tiesu iestāde zina maz vai nezina neko par lietu, kas ir EAO pamatā, vai par izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēmu. Tāpēc ir būtiski, lai izsniegšanas tiesu iestādes nodrošinātu, ka EAO ietvertā informācija ir skaidra, pareiza un vispusīga. Ja EAO veidlapa ir pareizi aizpildīta, nekādi papildu dokumenti nav vajadzīgi.

Praksē ir pierādījies, ka viens no galvenajiem iemesliem, kuru dēļ kavējas EAO izpilde, ir papildu informācijas pieprasījumi izsniegšanas un izpildes tiesu iestāžu starpā. To rezultātā bieži tiek pārsniegti Pamatlēmumā par EAO noteiktie termiņi (sk. 4.1. iedaļu par termiņiem).

3.2.2. *Lietderīga papildu informācija, ko sniedz izsniegšanas tiesu iestāde*

SIS brīdinājumam jāpievieno fotogrāfijas un pirkstu nospiedumi, ja tādi ir pieejami. Turklāt vienmēr būtu jānorāda dežūrējošā biroja un atbildīgās personas kontaktinformācija un mobilā tālruņa numurs, lai tiem varētu jebkurā diennakts laikā nekavējoties nodot ziņu, tiklīdz pieprasītā persona ir atrasta.

⁽¹⁾ Lai gūtu vispārīgu ieskatu par *Eurojust* un ETST uzdevumiem, skatīt dokumentu *Assistance in International Cooperation in Criminal Matters for Practitioners – European Judicial Network and Eurojust – What can we do for you?*, kas ir pieejams gan ETST (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>), gan *Eurojust* tīmekļa vietnē (<http://www.eurojust.europa.eu>).

Ja ir iespēja, ka, pamatojoties uz Pamatlēmuma par EAO 5. pantu, izpildes dalībvalsts prasīs garantijas izsniegšanas dalībvalstij, attiecīgo informāciju ieteicams pievienot EAO. Piemēram, izsniegšanas tiesu iestāde var jau norādīt, ka tā saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem piekrīt pieprasīto personu nogādāt atpakaļ izpildes dalībvalstī (sk. 5.8. iedaļu).

3.3. EAO pārsūtīšana

EAO pārsūtīšanas kārtība ir atkarīga no tā, vai izsniegšanas tiesu iestādei ir zināma pieprasītās personas atrašanās vieta (Pamatlēmuma par EAO 9. pants). Vairumā gadījumu šīs personas atrašanās vieta nav zināma vai nav skaidri zināma, un ar SIS starpniecību EAO ir jāpārsūta visām dalībvalstīm. Pat ja personas atrašanās vieta ir zināma, izsniegšanas tiesu iestāde var nolemt ievietot paziņojumu SIS (Pamatlēmuma par EAO 9. panta 2. punkts).

3.3.1. Ja pieprasītās personas atrašanās vieta nav zināma

Ja pieprasītās personas atrašanās vieta nav zināma, EAO ir jāpārsūta visām dalībvalstīm. Šai nolūkā SIS būtu jāizveido brīdinājums par apcietināšanu vai nodošanu atbilstoši SIS II lēmuma 26. pantam. Jāuzsver, ka, lai brīdinājumu varētu ievadīt SIS, izsniegšanas tiesu iestādei pirms tam ir jāizsniedz EAO.

Attiecīgos gadījumos izsniegšanas tiesu iestādei ar kompetentās policijas iestādes starpniecību būtu jānosūta valsts SIRENE birojam EAO oriģināleksemplāra kopija un visa būtiskā informācija par personu.

Izsniegšanas dalībvalsts SIRENE birojs pārbauda, vai informācija ir pilnīga (piemēram, vai ir pieejamas fotogrāfijas un pirkstu nospiedumi un vai tos var pievienot), pievieno brīdinājumam EAO oriģināleksemplāra kopiju un tā tulkojumu, ja tāds ir, un apstiprina SIS ievadīto brīdinājumu. Turklāt SIRENE birojs, apmainoties ar papildu informāciju, paziņo EAO saturu visiem SIRENE birojiem (A veidlapa). A veidlapu izdod angļu valodā. A veidlapā (311. laukā) ir svarīgi norādīt, vai persona tiek meklēta tikai dažu dalībvalstu teritorijā (ģeogrāfiskā meklēšana).

Saņemot A veidlapu, visi pārējie SIRENE biroji pārbauda, vai A veidlapā un EAO sniegtā informācija ir pilnīga. Atbilstoši SIS II lēmuma 25. pantam SIRENE biroji tiesu uzraudzībā var arī pārbaudīt, vai ir acīmredzams, ka EAO izpilde būs jāatsaka, un, ja jā, pievienot brīdinājumam karodziņu, ar ko norāda apcietināšanas nepieļaušanu. Pārbaudes procesa laikā brīdinājumam ir jātrūpina būt pieejamam lietotājiem. Ja kāda dalībvalsts neizpilda EAO un tāpēc nolēmj apzīmēt brīdinājumu ar karodziņu, brīdinājums joprojām būs redzams lietotājiem. Šī rīcība būs nevis apcietināt pieprasīto personu, bet noskaidrot tās atrašanās vietu (SIRENE rokasgrāmatas 3.6. iedaļa).

SIRENE biroji, kas saņem informāciju, lai pārliecinātos, vai pieprasītā persona tiem jau ir zināma vai pat atrodas apcietinājumā par citu nodarījumu, pārbauda arī valsts datubāzes, tādas kā policijas un cietumu sistēmas datubāzes. Ja, pamatojoties uz šādu pārbaudi, persona ir atrasta, SIRENE birojs pārsūta A veidlapā ietvertu informāciju kompetentajai iestādei, kas izpildīs EAO.

Brīdinājumu par apcietināšanu var redzēt visu dalībvalstu kompetentās iestādes (parasti tiesībsargājošās un tiesu iestādes). Ja, pamatojoties uz SIS brīdinājumu, persona ir atklāta un apcietināta citā dalībvalstī, izsniegšanas iestāde par to tiks informēta ar SIRENE valsts biroja starpniecību.

SIS ievadītu brīdinājumu par apcietināšanu, kurā ietverta EAO oriģināleksemplāra kopija, uzskata par EAO, un tam ir tāds pats juridisks spēks kā EAO (SIS II lēmuma 31. panta 1. punkts). Kopš sāka darbību otrās paaudzes SIS, EAO papīra formātā vairs nav jāpārsūta, jo brīdinājumam ir tieši pievienota EAO oriģināleksemplāra kopija. Tā kā EAO oriģināleksemplāru izsniedz izsniegšanas valsts valodā un A veidlapu izdod angļu valodā, pēc tam, kad pieprasītā persona apcietināta, izsniegšanas tiesu iestādei tomēr var būt jānosūta izpildes dalībvalstij EAO tulkojums. Tāpat arī ir iespējams brīdinājumam uzreiz pievienot EAO tulkojumu vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

Dalībvalstīm pieņemamo valodu saraksts sniegts ETST tīmekļa vietnē (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) (sk. 3.4. iedaļu).

Izsniegšanas tiesu iestādei būtu jānodrošina, ka SIS ievadīto brīdinājumu saglabā vienīgi tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus, kādiem tas ievadīts (SIS II lēmuma 44. panta 1. punkts). Tas nozīmē, ka, ja EAO atsaukts (sk. šīs rokasgrāmatas 10.4. iedaļu) vai ir notikusi nodošana (SIRENE rokasgrāmatas 3.11. iedaļa), brīdinājums ir jādzēš.

3.3.2. Ja pieprasītās personas atrašanās vieta ir zināma

Ja pieprasītās personas atrašanās vieta ir zināma, izsniegšanas tiesu iestāde var nosūtīt EAO izpildei tieši izpildes valsts kompetentajai iestādei (Pamatlēmuma par EAO 9. panta 1. punkts).

Ja izsniegšanas tiesu iestāde nezina, kas ir kompetentā izpildes tiesu iestāde, tai jāveic vajadzīgie pieprasījumi, tostarp caur Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktiem, lai iegūtu šo informāciju no izpildes dalībvalsts (Pamatlēmuma par EAO 10. panta 1. punkts). ETST tīmekļa vietnes (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) atlantā ir ietverta informācija arī par visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un to kontaktinformācija.

Lai mazinātu risku, ka pieprasītā persona varētu bēgt, izsniegšanas tiesu iestāde, izmantojot SIS, var nosūtīt EAO arī savas valsts SIRENE birojam pārsūtīšanai citām dalībvalstīm (sk. 3.3.1. iedaļu). SIS brīdinājums sniedz iespēju informēt dalībvalstu policijas iestādes, ka persona tiek meklēta, lai to apcietinātu. Lai izvairītos no nevajadzīga darba, pārbaudot, vai persona ir zināma vai atrodas to teritorijā, būtu skaidri jānorāda visiem SIRENE birojiem, ka personas atrašanās vieta ir zināma.

3.3.3. EAO pārsūtīšana dalībvalstīm, kas neizmanto SIS

Patlaban SIS neizmanto šādas dalībvalstis: Īrija un Kipra. Ja EAO ir jāpārsūta minētajām dalībvalstīm, to var izdarīt vai nu tieši, vai arī to veic attiecīgās valsts Interpola birojs. Pārsūtīšana ar Interpola starpniecību ir paredzēta Pamatlēmuma par EAO 10. panta 3. punktā.

Tomēr būtu jāņem vērā, ka dažās dalībvalstīs no Interpola saņemtu brīdinājumu neuzskata par pamatu apcietināšanai. Tāpēc ir svarīgi brīdinājumā skaidri norādīt, ka EAO pastāv, jo EAO vienmēr ietver pienākumu aizturēt pieprasīto personu.

3.4. EAO tulkošana

EAO veidlapa ir jāaizpilda vai jāiztulkos izpildes dalībvalsts oficiālajā valsts valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām. Tomēr, ja izpildes dalībvalsts deklarācijā ir noteikusi, ka tā pieņems tulkojumu arī vienā vai vairākās Savienības iestāžu oficiālajās valodās, tad alternatīvi EAO var iztulkot vienā no minētajām valodām (Pamatlēmuma par EAO 8. panta 2. punkts).

Dalībvalstīm pieņemamo valodu saraksts sniegts ETST tīmekļa vietnē (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu> – *Fiches belges* rīks).

Ja EAO pārsūta, izmantojot SIS, izsniegšanas valsts var pievienot brīdinājumam EAO tulkojumu vienā vai vairākās Savienības iestāžu oficiālajās valodās, kā noteikts SIS II lēmuma 27. panta 2. punktā. Šiem tulkojumiem un A veidlapām būtu jānodrošina pietiekams pamats, lai veiktu šīs rokasgrāmatas 3.3.1. iedaļā norādītās pārbaudes. Būtu jāņem vērā, ka tas neietekmē pienākumu iztulkot EAO izpildes dalībvalstij pieņemamā valodā.

Ja ir paredzama pieprasītās personas apcietināšanas vieta, labāk būtu iepriekš iztulkot EAO minētās dalībvalsts valodā. Tas atvieglo īso termiņu, kas atvēlēti EAO izpildei, ievērošanu.

Ja EAO pārsūta izpildes tiesu iestādei tieši, tam ir jāpievieno tulkojums. Tā kā EAO ir jāizskata un jāizpilda steidzamības kārtā (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 1. punkts), izsniegšanas valstij tulkojums būtu jānosūta pēc iespējas drīzāk un katrā ziņā pirms termiņa, ko dalībvalsts noteikusi iztulkota EAO saņemšanai (sk. šīs rokasgrāmatas 4.3. iedaļu).

Tulkojumi jāveic, izmantojot EAO standarta veidlapu, kas ir pieejama visās 24 Savienības oficiālajās valodās. Veidlapas visu valodu versijas ir pieejamas ETST tīmekļa vietnē (Tiesu bibliotēkā un kompendijā gan *pdf*, gan *word* formātā).

3.5. Pēc tam, kad pieprasītā persona ir aizturēta – sadarbība un saziņa ar izpildes dalībvalsts kompetentajām iestādēm

Pēc tam, kad pieprasītā persona ir aizturēta citā dalībvalstī, izsniegšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu ātri jāatbild uz informācijas pieprasījumiem un citiem pieprasījumiem, ko iesniedz izpildes dalībvalsts iestādes. Lai saņemtu pamatnorādes par labu sadarbību un saziņu ar izpildes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, izsniegšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ieteicams skatīt šīs rokasgrāmatas II DAĻU. ETST vai Eurojust var palīdzēt, ja rodas saziņas problēmas. SIRENE biroji arī regulāri veicina saziņu, kad persona aizturēta pēc tam, kad SIS ievietots brīdinājums par apcietināšanu.

Ja izsniegšanas tiesu iestāde nolemj atsaukt EAO, tai būtu par to nekavējoties jāpaziņo izpildes tiesu iestādei, īpaši, ja pieprasītajai personai ir atņemta brīvība. Tai arī jānodrošina brīdinājuma dzēšana SIS.

Izsniegšanas tiesu iestāde var jebkurā brīdī pārsūtīt izpildes tiesu iestādei noderīgu papildu informāciju (Pamatlēmuma par EAO 15. panta 3. punkts).

II DAĻA. EAO IZPILDE

4. EAO IZPILDES KĀRTĪBA

4.1. Termiņi, kādos pieņem lēmumu izpildīt EAO

EAO izpildei ir noteikti stingri termiņi. Termiņi ir atkarīgi no tā, vai pieprasītā persona piekrīt, ka to nodod. Tiek uzsvērts, ka neatkarīgi no termiņiem visi EAO jāizskata un jāizpilda **steidzamības** kārtā (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 1. punkts).

Ja pieprasītā persona piekrīt tās nodošanai, galīgais lēmums par EAO izpildi būtu jāpieņem **10 dienās pēc piekrišanas sniegšanas** (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 2. punkts).

Ja pieprasītā persona nepiekrīt tās nodošanai, galīgais lēmums par EAO izpildi būtu jāpieņem **60 dienās pēc pieprasītās personas apcietināšanas** (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 3. punkts).

Saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO piekrišanu principā nevar atsaukt. Tomēr katra dalībvalsts var paredzēt, ka piekrišanu un attiecīgā gadījumā atteikšanos no specialitātes principa (sk. 2.6. iedaļu) var atsaukt saskaņā ar tās tiesību aktu piemērojamiem noteikumiem. Ja pieprasītā persona atsauc piekrišanu, sākotnējo 10 dienu termiņu nepiemēro, un tas kļūst par 60 dienu termiņu, sākot no apcietināšanas dienas (Pamatlēmuma par EAO 13. panta 4. punkts). Nosakot termiņu, laikposmu starp piekrišanu un tās atsaukšanu neņem vērā.

Izņēmuma kārtā, kad īpašos gadījumos EAO nevar izpildīt iepriekšminētajos piemērojamos termiņos, šos termiņus var pagarināt **vēl par 30 dienām**. Šādos gadījumos izpildes tiesu iestādei nekavējoties par to informē izsniegšanas tiesu iestādi, norādot kavēšanās iemeslus (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 4. punkts).

Kā Tiesa lēma spriedumā lietā C-168/13 PPU *Jeremy F* ⁽¹⁾, dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā iespējamā pārsūdzība, ar kuru tiktu apturēta lēmumu par nodošanu izpilde, katrā ziņā ir jāveic, ievērojot Pamatlēmumā par EAO paredzētos termiņus galīgā lēmuma pieņemšanai.

Spriedumā lietā C-237/15 PPU *Lanigan* ⁽²⁾ Tiesa nosprieda, ka tas vien, ka ir beigušies lēmuma pieņemšanai noteiktie termiņi, nevar izpildes dalībvalsti atbrīvot no tās pienākuma turpināt EAO izpildes procedūru un pieņemt lēmumu par tā izpildi, un pats par sevi pieļauj paturēt pieprasīto personu apcietinājumā. Tomēr, ja apcietinājuma ilgums ir pārmērīgs, ir jāpieņem lēmums par pieprasītās personas atbrīvošanu, kas papildināts ar pasākumiem, kuri ir vajadzīgi, lai novērstu tās bēgšanu.

Pienākums par kavēšanos informēt Eurojust

Ja dalībvalsts nevar ievērot termiņus, kompetentajām iestādēm ir jāinformē Eurojust, norādot kavēšanās iemeslus (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 7. punkts). Ņemot vērā to, cik svarīgi ir EAO darbībā ievērot termiņus, Eurojust pārtrauga gadījumus, kad šos termiņus nevar ievērot, ja tas tiek par tiem informēts. Pamatojoties uz minēto, Eurojust var palīdzēt apzināt problēmas, kas rada kavēšanos. Daudzās situācijās Eurojust var palīdzēt kompetentajām iestādēm ievērot termiņus, piemēram, veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm.

4.2. Pieprasītās personas nodošanas termiņi (pēc tam, kad pieņemts lēmums par EAO izpildi)

Pieprasītās personas nodošanas termiņš sākas uzreiz pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par EAO izpildi. Iesaisītajām iestādēm būtu iespējami ātri jāvienojas par personas nodošanu un tās kārtību (Pamatlēmuma par EAO 23. panta 1. punkts). Jebkurā gadījumā to nodod ne vēlāk kā **10 dienas** pēc galīgā lēmuma pieņemšanas par EAO izpildi (Pamatlēmuma par EAO 23. panta 2. punkts). Minētā iemesla dēļ ir nekavējoties nepieciešams vienoties par nodošanas praktisko kārtību.

⁽¹⁾ Tiesas 2013. gada 30. maija spriedums, *Jeremy F*, C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

⁽²⁾ Tiesas 2015. gada 16. jūlija spriedums, *Lanigan*, C-237/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:474.

Ja pieprasītās personas nodošanu 10 dienu laikposmā kavē apstākļi, ko nekontrolē neviena dalībvalsts, izpildes un izsniegšanas tiesu iestādēm nekavējoties savstarpēji jāsazinās un jāvienojas par jaunu nodošanas dienu. Šajā gadījumā nodošanai jānotiek 10 dienu laikā no dienas, par kuru panākta jaunā vienošanās (Pamatlēmuma par EAO 23. panta 3. punkts).

Spriedumā lietā C-640/15 *Vilkas* ⁽¹⁾ Tiesa secināja, ka izpildes tiesu iestāde un izsniegšanas tiesu iestāde var vienoties par jaunu nodošanas datumu, pat ja pieprasītās personas atkārtotas pretošanās dēļ divi pirmie nodošanas mēģinājumi nav izdevušies un šīs iestādes nav varējušas paredzēt šo pretošanos, un ja tās ietekmi uz nodošanu nav bijis iespējams novērst, neraugoties uz minēto iestāžu pienācīgu rūpību, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šīm pašām iestādēm ir jāvienojas par jaunu nodošanas datumu gadījumā, ja ir beigušies 23. pantā noteiktie termiņi.

Attiecībā uz nodošanas atlikšanu nopietnu humānu iemeslu dēļ, piemēram, pieprasītās personas nopietnas slimības dēļ, skatīt 5.9.1. iedaļu.

4.3. EAO tulkošana

Izpildes tiesu iestāde var noteikt termiņu EAO tulkojuma saņemšanai. EAO jāiztulko vienā no izpildes dalībvalsts oficiālajām valodām vai citā valodā, ko minētā dalībvalsts ir noteikusi kā valodu, kuru tā pieņems. Izpildes tiesu iestādēm ļoti vēlams noteikt šo termiņu **no sešām līdz 10 kalendārajām dienām**.

Praksē pierādījies, ka termiņš, kas ir sāks par sešām dienām, bieži vien ir pārāk īss, lai nodrošinātu (pienācīgas kvalitātes) tulkojumu. Ja tiek dots laiks vairāk par 10 dienām, to var uzskatīt par tādu, kas pārmērīgi pagarina procedūru, īpaši tad, ja pieprasītā persona atrodas apcietinājumā.

4.4. Saziņa starp dalībvalstu kompetentajām tiesu iestādēm, pirms pieņemts lēmums par nodošanu

4.4.1. Kad sazināties

Papildu informācija, kas ir vajadzīga, lai pieņemtu lēmumu par nodošanu

Papildu informācijas pieprasījumi būtu jāsniedz vienīgi izņēmuma gadījumos. Šai saziņai būtu jānotiek ar SIRENE biroju starpniecību, izmantojot šim nolūkam paredzētās veidlapas (M veidlapa). EAO darbojas saskaņā ar vispārīgu pieņēmumu, ka izpildes tiesu iestāde var pieņemt lēmumu par nodošanu, pamatojoties uz EAO ietverto informāciju. Šā pieņēmuma pamatā ir savstarpējas atzišanas princips un nepieciešamība ātri pieņemt lēmumu par nodošanu. Tomēr dažās situācijās, lai veiktu EAO izpildes pienākumu, ir vajadzīgi papildu informācijas pieprasījumi.

Ja informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai izpildes tiesu iestāde varētu pieņemt lēmumu par nodošanu, izpildes tiesu iestādei steidzami jāsaazinās ar izsniegšanas tiesu iestādi, lai iegūtu vajadzīgo papildu informāciju. Svarīgi atzīmēt, ka Pamatlēmumā par EAO tas ir noteikts, kā izpildes tiesu iestādes **pienākums** (15. panta 2. punkts).

Saziņai starp izsniegšanas un izpildes tiesu iestādēm pirms lēmuma pieņemšanas par nodošanu galvenokārt būtu jāattiecas uz papildu informāciju, kas ir būtiska, lai pieņemtu lēmumu par nodošanu (sk. 5.6. iedaļu). Tādējādi papildu informācijas pieprasījumiem jo īpaši būtu jāattiecas uz saturu, kas jāiekļauj EAO veidlapā un ir vajadzīgs, lai izvērtētu iespēju izpildīt EAO un izpildes atteikuma pamata piemērojamību.

Saskaņā ar savstarpējas atzišanas principu izpildes tiesu iestāde nevar apšaubīt izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāžu pieņemto lēmumu pamatotību.

Saziņai vienmēr būtu jānotiek iespējami ātrākā laikā un katrā ziņā, ievērojot Pamatlēmuma par EAO 17. pantā noteiktos termiņus.

Raksturīgas situācijas, kurās varētu būt nepieciešams pieprasīt papildinformāciju:

- a) nav aizpildīta EAO veidlapas svarīga daļa;
- b) EAO saturs ir neskaidrs;
- c) EAO ir acīmredzama kļūda;
- d) nav skaidrs, vai, pamatojoties uz EAO, ir apcietināta pareizā persona.

⁽¹⁾ Tiesas 2017. gada 25. janvāra spriedums, *Vilkas*, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

Pirms izmantot kādu no atteikuma pamatiem

Daudzās situācijās, pirms pieņemt lēmumu par to, vai piemērot kādu no atteikuma pamatiem, izpildes tiesu iestāde varētu sazināties ar izsniegšanas tiesu iestādi. Piemēram, tas būtu lietderīgi, lai noteiktu, vai nav citu tiesiskās sadarbības pasākumu, kurus varētu izmantot, ja EAO nevar izpildīt.

Citi iemesli saziņai

Papildu saziņa var būt vajadzīga, piemēram,

- a) lai saņemtu izsniegšanas dalībvalsts garantijas attiecībā uz brīvības atņemšanas sodiem uz mūžu vai valstspiederīgo vai rezidentu atgriešanu brīvības atņemšanas sodu izciešanai izpildes dalībvalstī (sk. 5.8. iedaļu);
- b) vairāku EAO gadījumā par vienu un to pašu personu (sk. 5.10. iedaļu).

4.4.2. Kā sazināties

EAO pamatā ir tiešas saziņas princips starp kompetentajām iestādēm. Tiešas saziņas starp izsniegšanas un izpildes tiesu iestādēm priekšrocība ir tāda, ka tā ir ātra un uzticama.

Tomēr saziņai jānotiek ar centrālās iestādes starpniecību, ja atbilstoši Pamatlēmuma par EAO 7. pantam dalībvalsts ir izraudzījusies centrālo iestādi oficiālas sarakstes veikšanai. Informācija par dalībvalstīm, kas ir izmantojušas šo iespēju, atrodama ETST tīmekļa vietnē (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

Tiesu atlants (kontakthinformācija)

Dalībvalstu kompetento iestāžu kontakthinformācija ir atrodama atlanta ETST tīmekļa vietnes (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>) atlantā. Atlants tika izstrādāts nolūkā identificēt vietējo iestādi, kas ir kompetenta saņemt izpildāmo lēmumu, un sazināties ar attiecīgo personu, lai apspriestu praktiskus jautājumus, kas saistīti ar EAO un citiem savstarpējas atzišanas instrumentiem.

Saziņas metodes

Pamatlēmumā par EAO nav konkrētu noteikumu par saziņas veidiem vai kārtību pēc EAO saņemšanas. Saziņu var veikt, izmantojot jebkurus pieejamos līdzekļus, kas ir pietiekami droši (piemēram, tālruni vai e-pastu). Visefektīvākais veids ir sazināties tieši, ievērojot minimālas formalitātes un, kad vien iespējams, vienojoties par kopēju valodu.

Rakstveida saziņā ieteicams lietot pēc iespējas vienkāršāku valodu. Būtu jāizvairās no terminiem un koncepcijām, kam dažādās tiesību sistēmās varētu būt atšķirīga nozīme, vai arī tie ir jāizskaidro. Tas ļaus izvairīties no pārpratumiem un tulkošanas problēmām.

Laba saziņa palīdz nodrošināt procedūras ātru norisi, izvairīties no pārpratumiem un ievērot īsos termiņus, kas paredzēti Pamatlēmuma par EAO 17. pantā (sk. šīs rokasgrāmatas 4.1. un 4.2. iedaļu par termiņiem).

Vienmēr steidzami

Izsniegšanas tiesu iestādei papildu informācijas pieprasījumi jāizskata steidzamības kārtā. Izpildes tiesu iestāde var noteikt (saprātīgu) termiņu šīs informācijas saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir jāievēro Pamatlēmuma par EAO 17. pantā noteiktie termiņi (Pamatlēmuma par EAO 15. panta 2. punkts).

Kompetentajām iestādēm arī būtu jāņem vērā kavēšanās, ko var izraisīt papildu informācijas pieprasījumi, un jācenšas tās samazināt.

Saziņu var veicināt Eurojust vai ETST kontaktpunkti

ETST kontaktpunkti vai Eurojust valstu locekļi var veicināt saziņu ar citu dalībvalstu iestādēm. Gan ETST, gan Eurojust var nodrošināt ātru un neformālu saziņu starp visu dalībvalstu tiesību sistēmu pārstāvjiem.

Atbilstoši to īpašajiem uzdevumiem ETST vai Eurojust īpaši ieteicams izmantot steidzamās situācijās vai tad, kad pareizā iestāde ir grūti sasniedzama.

Piemēram, rīki ETST tīmekļa vietnē (Tiesu atlants, *Fiches belges*) un ETST kontaktpunkti var palīdzēt apzināt kompetentās tiesu izpildes iestādes un sniegt informāciju par īpašām prasībām izpildes dalībvalstī, savukārt *Eurojust* valstu locekļi būtu jāiesaista atkārtotas kavēšanās vai izpildes atteikuma gadījumā, vai tad, ja EAO pārklājas. Turklāt ETST telekomunikāciju drošo pieslēgumu var izmantot par kanālu EAO pārsūtīšanai, kā noteikts Pamatlēmuma par EAO 10. panta 2. punktā. Ja ETST kontaktpunkti vai *Eurojust* valstu locekļi vai citas personas, kas ir atbildīgas par lietu, bijušas iesaistītas EAO sagatavošanā, laba prakse ir to norādīt EAO veidlapā. ⁽¹⁾

SIRENE biroju loma

Saistībā ar brīdinājumiem par apcietināšanu, kas ievietoti SIS, *SIRENE* biroji ir atbildīgi par informācijas apmaiņu pēc tam, kad persona ir atrasta, vismaz līdz brīdim, kad sāka nodošanas formālā procedūra. Tiesu iestādēm būtu jāinformē *SIRENE* birojs par norisēm laikposmā no brīža, kad persona ir atrasta, līdz galīgā lēmuma pieņemšanai par EAO izpildi.

4.5. Izpildes tiesu iestādes pienākums informēt izsniegšanas tiesu iestādi pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par nodošanu

Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par to, vai nodot vai nenodot pieprasīto personu, izpildes tiesu iestādei ir pienākums par šo lēmumu, kā arī par apcietinājumā pavadīto laiku, informēt izsniegšanas dalībvalsti.

4.5.1. Informācija par lēmumu par nodošanu

Izpildes tiesu iestādei par lēmumu par nodošanu ir jāinformē izsniegšanas tiesu iestāde. Neatkarīgi no tā, vai pieprasītā persona tiks vai netiks nodota, par to jāpaziņo **uzreiz pēc lēmuma pieņemšanas**, lai izsniegšanas dalībvalsts iestādes varētu attiecīgi rīkoties. Pienākums paziņot izsniegšanas dalībvalstij izriet no Pamatlēmuma par EAO 22. panta.

Šim nolūkam ieteicams izmantot šīs rokasgrāmatas VII pielikumā sniegto standarta veidlapu. Tāpat arī izpildes tiesu iestādei ieteicams **tieši** paziņot lēmumu izsniegšanas tiesu iestādei, jo tas veicina ātru un skaidru saziņu (sk. 4.4.2. iedaļu).

Ikvienu atteikšanās izpildīt EAO ir jāpamato (Pamatlēmuma par EAO 17. panta 6. punkts).

Ir svarīgi, lai izpildes tiesu iestādes **skaidri norādītu nodarījumu(-us), uz kuru(-iem) attiecas lēmums par nodošanu**. Tas ir svarīgi specialitātes principa dēļ, kas paredzēts Pamatlēmuma par EAO 27. pantā (sk. šīs rokasgrāmatas 2.6. iedaļu). Specialitātes princips var liegt izsniegšanas dalībvalstij pirms nodošanas veikt kriminālvajāšanu par nodarījumiem, kas nav nodarījums, par kuru pieprasītā persona tika nodota.

Ja EAO ir ievadīts SIS, izpildes tiesu iestādei būtu jāpaziņo tās lēmums savas dalībvalsts *SIRENE* birojam.

4.5.2. Informācija par apcietinājumā pavadīto laiku

Visa informācija par laikposmu, kādu persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz EAO, atradusies apcietinājumā, ir jāpārsūta izsniegšanas tiesu iestādei. Pamatlēmumā par EAO noteikts, ka šī informācija ir jāsniedz **nodošanas brīdī** (Pamatlēmuma par EAO 26. panta 2. punkts). Šo informāciju var sniegt izpildes tiesu iestāde vai izraudzītā centrālā iestāde.

Svarīgi ir, lai izsniegšanas dalībvalsts iestādes būtu informētas par precīzu apcietinājumā pavadīto laiku. Šis laikposms ir jāieskaita brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izciešanas galīgajā laikā (Pamatlēmuma par EAO 26. panta 1. punkts).

Standarta veidlapā, kas sniegta VII pielikumā, ir atvēlēta vieta informācijai par apcietinājumā pavadīto laiku.

⁽¹⁾ Lai gūtu vispārīgu ieskatu par *Eurojust* un ETST uzdevumiem, skatīt dokumentu *Assistance in International Cooperation in Criminal Matters for Practitioners – European Judicial Network and Eurojust – What can we do for you?*, kas ir pieejams gan ETST (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>), gan *Eurojust* tīmekļa vietnē (<http://www.eurojust.europa.eu>).

Spriedumā lietā C-294/16 PPU JZ ⁽¹⁾ Tiesa nosprieda šādi:

- “47. [...] “apcietinājuma” jēdziens Pamatlēmuma 2002/584 26. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas papildus ieslodzījumam attiecas uz jebkuru attiecīgajai personai piemērotu līdzekli vai jebkuru līdzekļu kopumu, kas to veida, ilguma, seku un piemērošanas noteikumu dēļ atņem attiecīgajai personai brīvību veidā, kas ir salīdzināms ar ieslodzījumu.

[...]

53. Īstenojot Pamatlēmuma 2002/584 26. panta 1. punktu, Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādei ir pienākums pārbaudīt, vai izpildes dalībvalstī attiecīgajai personai piemērotie līdzekļi ir jāpielīdzina brīvības atņemšanai, kā tas ir norādīts šī sprieduma 47. punktā, un līdz ar to veido apcietinājumu minētā 26. panta 1. punkta izpratnē. Ja, veicot šādu pārbaudi, šī tiesu iestāde secina, ka tas tā ir, Pamatlēmuma 2002/584 26. panta 1. punktā ir noteikts, ka brīvības atņemšanas soda termiņā, kas šai personai būtu jāizcieš Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalstī, ieskaita visu laikposmu, kurā šie līdzekļi ir tikuši piemēroti.

[...]

55. Tomēr, tā kā minētajā 26. panta 1. punktā tiek noteikta tādas personas pamattiesību minimālā aizsardzība, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, šī tiesību norma, kā norādījis arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 72. punktā, nav interpretējama tādējādi, ka ar to šī apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādei, pamatojoties vienīgi uz valsts tiesībām, tiek liegts kopējā brīvības atņemšanas soda termiņā, kas attiecīgajai personai būtu jāizcieš minētajā dalībvalstī, ieskaitīt visu vai daļu no laikposma, kurā šai personai izpildes dalībvalstī tikuši piemēroti līdzekļi, kas ietvēra nevis brīvības atņemšanu, bet gan brīvības ierobežošanu.
56. Visbeidzot, ir jāatgādina, ka, veicot šī sprieduma 53. punktā raksturoto pārbaudi, Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, pamatojoties uz Pamatlēmuma 2002/584 26. panta 2. punktu, var pieprasīt izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu informāciju, kuras nosūtīšana tiktu uzskatīta par nepieciešamu.”

4.6. Pieprasītās personas turēšana apcietinājumā izpildes dalībvalstī

Pēc tam, kad persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz EAO, ir apcietināta, izpildes tiesu iestādei ir jālemj par to, vai personai ir jāpaliek apcietinājumā vai tā jāatbrīvo, līdz tiek pieņemts lēmums par EAO izpildi. Tādējādi apcietinājums nav obligāts, un personu var jebkurā brīdī provizoriski atbrīvot saskaņā ar izpildes dalībvalsts iekšējām tiesībām (Pamatlēmuma par EAO 12. pants).

Ja personu netur apcietinājumā, dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pienākums veikt visus pasākumus, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu personas bēgšanu (Pamatlēmuma par EAO 12. pants). Šie pasākumi var ietvert, piemēram, ceļošanas aizliegumu vai pienākumu regulāri reģistrēties un elektronisku uzraudzību.

Lēmumu par apcietināšanu pieņem saskaņā ar valsts tiesību aktiem un atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantam, kurā noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz personas brīvību un drošību.

Spriedumā lietā C-237/15 PPU *Lanigan* Tiesa nosprieda:

“Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] 15. panta 1. punkts un 17. pants ir interpretējami tādējādi, ka pēc šajā 17. pantā noteikto termiņu beigām izpildes tiesu iestādei joprojām ir pienākums pieņemt lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.

Minētā pamatlēmuma 12. pants, kas aplūkots kopā ar tā 17. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka šādā situācijā tas pieļauj turēt pieprasīto personu apcietinājumā saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām, pat ja kopējais šīs personas turēšanas apcietinājumā laikposma ilgums pārsniedz šos termiņus, ja vien šis ilgums nav pārmērīgs, ņemot vērā pamatlietā īstenotās procedūras īpatnības, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Ja izpildes tiesu iestāde nolemj izbeigt minētās personas turēšanu apcietinājumā, šai iestādei ir pienākums tās provizorisko atbrīvošanu papildināt ar jebkādiem pasākumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai novērstu tās bēgšanu un nodrošinātu, ka materiālie nosacījumi, kas ir nepieciešami faktiskai tās nodošanai, būtu izpildīti tikmēr, kamēr nav pieņemts neviens galīgs lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.”

⁽¹⁾ Tiesas 2016. gada 28. jūlija spriedums, JZ, C-294/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:610.

5. LĒMUMS PAR NODOŠANU

5.1. Vispārīgs pienākums izpildīt EAO

Izpildes tiesu iestādei ir vispārīgs pienākums izpildīt ikvienu EAO, pamatojoties uz savstarpējas atzišanas principu un saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO noteikumiem (1. pants). Minētie noteikumi ir aprakstīti šīs rokasgrāmatas 5. līdz 8. iedaļā. Lēmums par nodošanu ir jāizpilda 4. iedaļā minētajā termiņā.

Turklāt kompetentajām iestādēm jānodrošina, ka tiek ievērots pieprasītās personas procesuālo tiesību minimums, kā minēts 11. iedaļā.

5.2. To 32 nodarījumu saraksts, kuri ir pamats nodošanai, nepārbaudot darbības abpusējo sodāmību

Izpildes tiesu iestādei būtu jāpārbauda, vai izsniegšanas tiesu iestāde nav noteikusi, ka kāds no nodarījumiem ietilpst kādā no 32 kategorijām, kas uzskaitītas Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punktā. Izpildes tiesu iestāde var veikt abpusējās sodāmības pārbaudi vienīgi attiecībā uz nodarījumiem, kas nav minēti 32 nodarījumu sarakstā.

Jāuzsver, ka jāņem vērā vienīgi nodarījuma definīcija un maksimālais sods, kas minēts izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos. Izpildes tiesu iestādei ir jāatpazīst tas, ko izsniegšanas tiesu iestāde norādījusi EAO.

Spriedumā lietā C-289/15 *Grundza* Tiesa interpretēja Pamatlēmuma 2008/909/TI 7. panta 3. punktu un 9. panta 1. punktu (proti, kā vērtēt abpusējās sodāmības nosacījumu). Tiesa nosprieda:

“38. [...] izvērtējot abpusējo sodāmību, izpildes valsts kompetentajai iestādei ir jāpārbauda, vai nodarījuma pamatā esošā rīcība, kas ir atspoguļota sprieduma valsts kompetentās iestādes pasludinātajā spriedumā, pati par sevi, ja tā tiktu veikta izpildes valstī, būtu krimināli sodāma šajā teritorijā.

[...]

49. [...] izvērtējot abpusējo sodāmību, izpildes valsts kompetentajai iestādei ir jāpārbauda nevis tas, vai ir pārkāptas sprieduma valsts aizsargātās intereses, bet gan tas, vai gadījumā, ja aplūkots nodarījums būtu izdarīts dalībvalstī, kurā atrodas šī iestāde, par pārkāptām tiktu uzskatītas līdzīgas intereses, kas ir aizsargātas ar šīs valsts tiesībām.”

Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka šajā saistībā ir pieļauta acīmredzama kļūda, tai būtu jāsaazinās ar izsniegšanas tiesu iestādi, lai saņemtu skaidrojumu (sk. 4.4. iedaļu par saziņu).

5.3. Saistīti nodarījumi

“Saistīti noziedzīgi nodarījumi” attiecas uz vienu vai vairākiem nodarījumiem, par ko piemēro sodu, kurš ir mazāks par Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punktā minēto robežlielumu. Šādus nodarījumus var iekļaut EAO kā saistītus noziedzīgus nodarījumus. Izsniegšanas tiesu iestāde šādus nodarījumus var iekļaut EAO veidlapā, pat ja tie neietilpst EAO piemērošanas jomā (sk. 2.3. iedaļu).

Tomēr EAO ir jāizsniedz vismaz par vienu nodarījumu, kas atbilst Pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punktā minētajam robežlielumam.

Pamatlēmumā par EAO nav skaidri paredzēts, kā risināt nodošanas jautājumu attiecībā uz saistītiem nodarījumiem. Dažas dalībvalstis ir nolēmušas pieļaut minēto nodošanu, bet citas nē. Ja izpildes dalībvalsts neveic nodošanu par saistītiem nodarījumiem, specialitātes princips var liegt izsniegšanas dalībvalstij veikt kriminālvajāšanu par šiem nodarījumiem (sk. 2.6. iedaļu par specialitātes principu).

Ja EAO ir iekļauti saistīti noziedzīgi nodarījumi, izpildes tiesu iestādei lēmumā par nodošanu ieteicams skaidri norādīt, vai nodošana attiecas arī uz saistītajiem nodarījumiem. Nodošana par saistītiem noziedzīgajiem nodarījumiem piešķir izsniegšanas dalībvalstij pilnvaras veikt kriminālvajāšanu vai izpildīt brīvības atņemšanas sodu par minētajiem nodarījumiem.

VIII pielikumā ietverts to dalībvalstu saraksts, kuru tiesību sistēma paredz iespēju veikt nodošanu par saistītiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

5.4. Neizpildīšanas (izpildes atteikuma) pamats

Vispārīgo pienākumu izpildīt EAO (paredzēts Pamatlēmuma par EAO 1. panta 2. punktā) ierobežo EAO obligātās un fakultatīvās neizpildīšanas pamats, tas ir, izpildes *atteikuma* pamats (Pamatlēmuma par EAO 3., 4., un 4.a pants). Ir svarīgi atzīmēt, ka saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO šis pamats ir vienīgais, ko izpildes tiesu iestāde var izmantot par neizpildīšanas pamatu. Attiecībā uz fakultatīvu neizpildīšanu izpildes tiesu iestāde var izmantot vienīgi tādu pamatu, kas transponēts tās valsts tiesību aktos. Tiesa ir precizējusi, ka pamatu saraksts ir **izsmēlošs** (īpaši tās spriedumos lietā C-123/08 *Wolzenburg*, 57. punkts, un apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi* un *Căldăraru*, 80. punkts) ⁽¹⁾.

Pirms pieņemt lēmumu par atteikšanos nodot, izpildes tiesu iestāde var sazināties ar izsniegšanas tiesu iestādi. Tas varētu būt ieteicams tad, ja nav pārliecības par kāda neizpildīšanas pamata piemērošanu. Pirms pieņemt lēmumu par atteikšanos, izpildes tiesu iestāde var sazināties arī par citiem iespējamiem pasākumiem, tādēļ kā ieslodzīto personu pārvietošana (sk. 4.4. iedaļu par saziņu un 2.5. iedaļu par citiem tiesu iestāžu sadarbības Savienības pasākumiem).

Pēc tam, kad pieņemts lēmums atteikt nodošanu, pieprasīto personu vairs nevar turēt apcietinājumā, pamatojoties uz EAO.

5.4.1. Neizpildīšanas obligātais pamats

Ja ir piemērojams viens vai vairāki neizpildīšanas obligātie pamati, izpildes tiesu iestādei ir jāatsakās izpildīt EAO (Pamatlēmuma par EAO 3. pants). Tāpēc, tiklīdz izpildes tiesu iestāde ir konstatējusi, ka ir piemērojams kāds no atteikšanās iemesliem, tai ir jāatsakās izpildīt [EAO]. Šie pamati ir paredzēti Pamatlēmuma par EAO 3. pantā.

Amnestija (3. panta 1. punkts)

Uz nodarījumu, kas ir par iemeslu apcietināšanas orderim, attiecas amnestija izpildes dalībvalstī. Tāpat arī ir prasība, ka izpildes dalībvalsts jurisdikcijā jābūt kriminālvajāšanas uzsākšanai par attiecīgo nodarījumu saskaņā ar tās krimināllikumu.

Ne bis in idem princips (3. panta 2. punkts)

Izpildes tiesu iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādām pašām darbībām. Ir arī prasība, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām.

Tiesa ir pasludinājusi vairākus spriedumus lietās par *ne bis in idem* principa interpretāciju saistībā ar 54. pantu Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (CISA). Šie spriedumi ir piemērojami Pamatlēmumam par EAO saskaņā ar spriedumu lietā C-261/09 *Mantello* ⁽²⁾ un precizē tādas koncepcijas kā “galīgais nolēmums”, “tāda pati darbība” un “sods ir izciests”. Spriedumā lietā C-129/14 PPU *Spasic* ⁽³⁾ Tiesa nosprieda, ka CISA 54. pants ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, kurā garantēts šis princips.

VI pielikumā sniegts Tiesas spriedumu par *ne bis in idem* principu apkopojums.

CISA 54. pants

“Personu, kuras sakarā vienā Līgumslēdzējā Pusē ir pieņemts galīgais tiesas spriedums, nedrīkst par to pašu nodarījumu saukt pie atbildības citā Līgumslēdzējā Pusē, ar noteikumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests, to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kurā spriedums pieņemts.”

Pamattiesību hartas 50. pants

“Tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu

Nevienu nedrīkst atkārtoti tiesāt vai sodīt krimināllietā par nodarījumu, par kuru viņš saskaņā ar tiesību aktiem Savienībā jau ticis attaisnots vai notiesāts ar galīgu spriedumu.”

⁽¹⁾ Tiesas 2009. gada 6. oktobra spriedums, *Wolzenburg*, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616; 2016. gada 5. aprīļa spriedums, apvienotās lietas *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198.

⁽²⁾ Tiesas 2010. gada 16. novembra spriedums, *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

⁽³⁾ Tiesas 2014. gada 27. maija spriedums, *Spasic*, C-129/14, ECLI:EU:C:2014:586.

Kriminālatbildības neiestāšanās nepilngadības dēļ (3. panta 3. punkts)

Saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām pieprasītajai personai, par kuru ir izsniegts apcietināšanas orderis, ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties kriminālatbildība par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā.

Dalībvalstu tiesību aktos ir atšķirīgi definēts minimālais vecums, no kura iestājas kriminālatbildība. Atšķiras arī brīdis, no kura šo vecumu piemēro konkrētajā lietā, piemēram, attiecīgais brīdis var būt tad, kad notiek iespējamais nodarījums, vai tad, kad personai izvirzīta apsūdzība.

Neizpildīšanas pamatu piemēro, ja izpildes dalībvalstī pret pieprasīto personu, ņemot vērā tās vecumu, var ierosināt vienīgi civilprocesu vai administratīvo procesu, bet ne kriminālprocesu.

5.4.2. Fakultatīvas neizpildīšanas pamats

Ja ir piemērojams kāds no fakultatīvas neizpildīšanas pamatiem, un ir transponēti valsts tiesību aktos, atkarībā no lietas apstākļiem izpildes tiesu iestāde var atteikt EAO izpildi. Minētie pamati ir paredzēti Pamatlēmuma par EAO 4. pantā.

Abpusējas sodāmības neesamība (4. panta 1. punkts)

Darbību, kas ir EAO pamatā, neuzskata par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.

Tas attiecas vienīgi uz nodarījumiem, kas nav minēti to Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punktā sniegto noziedzīgo nodarījumu sarakstā, par kuriem atcelta abpusējas sodāmības pārbaude. Tomēr šo fakultatīvas neizpildīšanas pamatu var piemērot, pat ja darbība atbilst kādai no Pamatlēmuma par EAO 2. panta 2. punktā uzskaitītajām, bet izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos par to ir paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis uz laiku, kas ir īsāks par trim gadiem, un šī darbība nav noziedzīgs nodarījums saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām. Spriedumā lietā C-289/15 *Grundza Tiesa* precizēja, kā vērtējams abpusējās sodāmības noteikums (sk. 5.2. iedaļu).

Attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu EAO izpildi nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes dalībvalsts tiesību akti neparedz tādos pašus nodokļus vai nodevas vai tajos nav ietvertas tādas pašas normas par nodokļiem, nodevām un muitas un valūtas maiņas noteikumiem kā izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos.

Izpildes dalībvalstī uzsākta kriminālvajāšana (4. panta 2. punkts)

Izpildes dalībvalstī veic personas, par kuru ir izsniegts EAO, kriminālvajāšanu par to pašu darbību, kas ir EAO pamatā.

Kriminālvajāšanas par to pašu nodarījumu liegšana izpildes dalībvalstī (4. panta 3. punkts)

Izpildes dalībvalsts tiesu iestādes ir nolēmušas vai nu neveikt kriminālvajāšanu attiecībā uz nodarījumu, kas ir EAO pamatā, vai procesu apturēt, vai dalībvalstī attiecībā uz pieprasīto personu par tām pašām darbībām ir pieņemts galīgs spriedums, kas liedz procesu turpināt.

Sk. arī 5.4.1. iedaļu par *ne bis in idem* principu.

Ir iestājies noilgums saukšanai pie kriminālatbildības vai sodīšanai (4. panta 4. punkts)

Ir iestājies noilgums saukšanai pie kriminālatbildības vai sodīšanai saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām, un uz darbībām attiecas šīs dalībvalsts jurisdikcija saskaņā ar tās krimināllikumu.

Sk. arī 5.4.1. iedaļu par *ne bis in idem* principu.

Galīgs spriedums trešā valstī (4. panta 5. punkts)

Izpildes tiesu iestāde ir informēta par to, ka trešā valstī par pieprasīto personu pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tām pašām darbībām, ja ir nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām.

Izpildes dalībvalsts apņemas izpildīt spriedumu (4. panta 6. punkts)

Ja EAO ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei un pieprasītā persona paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents, izpildes tiesu iestāde var apsvērt, vai tā vietā, lai nodotu personu izsniegšanas dalībvalstij, spriedumu nebūtu iespējams izpildīt tās dalībvalstī.

Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantā ietverts arī īpašs noteikums par brīvības atņemšanas sodu izpildi izpildes dalībvalstī gadījumos, uz kuriem attiecas Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punkts (sk. šīs rokasgrāmatas 2.5.2. iedaļu). Pamatlēmums 2008/909/TI aizstāja 1983. gada konvencija un tās papildu protokols. Tādējādi attiecībā uz sprieduma izpildes nodošanu dalībvalstij, kurā to izpilda, jāpiemēro Pamatlēmums 2008/909/TI.

Saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/909/TI notiesātās personas piekrišana nodošanai vairs nav priekšnoteikums, ko piemēro visos gadījumos.

Spriedumā lietā C-66/08 *Kozłowski* ⁽¹⁾ Tiesa nosprieda, ka Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punktā minētie termini “rezidents” un “paliek” ir jādefinē autonomi un vienveidīgi, jo tie attiecas uz autonomiem Savienības tiesību jēdzieniem. Tie attiecīgi ietver situācijas, kurās pieprasītā persona vai nu faktiski dzīvo izpildes dalībvalstī, vai arī, pastāvīgi uzturoties noteiktu laiku šajā pašā valstī, tai ir radusies līdzīgas pakāpes saikne ar šo valsti, kāda ir rezidentam. Lai noteiktu, vai uz personu attiecas termins “paliek”, ir vispārīgi jāizvērtē dažādi objektīvi fakti, tostarp pieprasītās personas uzturēšanās ilgums, būtība un apstākļi, kā arī šīs personas ģimenes un ekonomiskās saiknes ar izpildes dalībvalsti.

Kā Tiesa nosprieda lietā C-123/08 *Wolzenburg*, attiecībā uz Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punktu un vienādas attieksmes principu pret Savienības pilsoņiem vietējie noteikumi, kas paredz tāda EAO neizpildīšanu migrējošiem Savienības pilsoņiem, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ar nosacījumu, ka šis pilsonis ir likumīgi uzturējies dalībvalsts teritorijā nepārtrauktus piecus gadus, ir saderīgi ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 12. pantu (tagad LESD 18. pants). Tomēr uz Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punktā minēto EAO fakultatīvas neizpildīšanas pamatu dalībvalsts nevar attiecināt administratīvas papildprasības, piemēram, beztermiņa uzturēšanās atļaujas esamību.

Spriedumā lietā C-42/11 *Lopes da Silva Jorge* ⁽²⁾ Tiesa nosprieda, ka Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punkts un LESD 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, kaut arī dalībvalsts, transponējot Pamatlēmuma par EAO 4. panta 6. punktu, var nolemt ierobežot situācijas, kurās izpildes tiesas iestāde var atteikt personas, uz kuru attiecas šī norma, nodošanu, no šīs normas piemērošanas jomas nevar pilnībā un automātiski izslēgt citu dalībvalstu pilsoņus, kas paliek tās teritorijā vai ir tās rezidenti, lai kāda arī būtu to saikne ar šo valsti. Valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā Pamatlēmuma par EAO formulējumu un mērķi, interpretēt valsts tiesības tā, lai nodrošinātu šā pamatlēmuma pilnīgu efektivitāti.

Eksteritorialitāte (nodarījumi, kas veikti ārpus izsniegšanas dalībvalsts teritorijas) (4. panta 7. punkts)

EAO attiecas uz nodarījumiem:

- a) kurus saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām uzskata par pilnīgi vai daļēji izdarītiem izpildes dalībvalsts teritorijā vai vietā, ko par tādu uzskata; vai
- b) kuri veikti ārpus izsniegšanas dalībvalsts teritorijas un izpildes dalībvalsts tiesības neļauj veikt kriminālvajāšanu par tādiem pašiem nodarījumiem, ja tie veikti ārpus tās teritorijas.

5.5. Lietu izskatīšana in absentia

Pamatlēmums par EAO ir grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, svītrojot 5. panta 1. punktu un iekļaujot jaunu 4.a pantu par nolēmumiem, kas pieņemti *in absentia*. Šie noteikumi attiecas uz situācijām, kad izpildes tiesas iestāde ir saņēmusi EAO par brīvības atņemšanas soda izpildi, kas izriet no tāda tiesvedības procesa izsniegšanas dalībvalstī, kurā persona nav bijusi klātienē.

⁽¹⁾ Tiesas 2008. gada 17. jūlija spriedums, *Kozłowski*, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437.

⁽²⁾ Tiesas 2012. gada 5. septembra spriedums, *Lopes da Silva Jorge*, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517.

Pamatlēmuma par EAO 4.a pantā ietverts fakultatīvas neizpildīšanas pamats, saskaņā ar kuru drīkst atteikties izpildīt EAO, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja persona klātienē nepiedalījās lietas izskatīšanā, kurā tika pieņemts nolēmums (nolēmums pieņemts *in absentia*).

Tomēr šim noteikumam ir vairāki izņēmumi. Izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt EAO, kas izsniegts, pamatojoties uz nolēmumu, kas pieņemts *in absentia*, ja EAO norādīts, ka saskaņā ar turpmākām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzētām procesuālajām prasībām attiecīgā persona:

- a) vai nu savlaicīgi:
 - i) saņēma pavēsti un tādējādi tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, vai ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu; un
 - ii) tika informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski; vai
- b) zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā; vai
- c) ir saņēmusi spriedumu un, būdama skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais spriedums varētu tikt atcelts:
 - i) ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu; vai
 - ii) attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību; vai
- d) nav saņēmusi nolēmumu, bet:
 - i) nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas, un persona tiks skaidri informēta par viņas tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts; un
 - ii) tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa šāda lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība, kā minēts atbilstīgajā EAO.

Spriedums lietā C-399/11 *Melloni* ⁽¹⁾ attiecās uz jautājumu par to, vai Pamatlēmuma par EAO 4.a panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas šajā tiesību normā paredzētajos gadījumos neļauj izpildes tiesu iestādēm tāda EAO izpildi, kas ir izsniegts, lai izpildītu sodu, pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas dalībvalstī jābūt iespējai pārskatīt aizmuguriski piespriesto sodu.

Tiesa uzskatīja, ka Pamatlēmuma par EAO 4.a panta 1. punktā ir paredzēts fakultatīvs pamats tāda EAO neizpildei, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ja nolēmums pieņemts *in absentia*. Minētajai iespējai tomēr ir četri izņēmumi, kas paredzēti 4.a panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā. Tiesa nosprieda, ka šajos četros gadījumos izpildes tiesu iestāde nevar uz aizmuguriski notiesāt personas nodošanu attiecināt nosacījumu par iespēju pārskatīt notiesājošo spriedumu šīs personas klātbūtnē.

Spriedumā lietā C-108/16 PPU *Dworzecki* ⁽²⁾ Tiesa nosprieda:

“Padomes [...] Pamatlēmuma 2002/584 [...] 4.a panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pavēstes izsniegšana, kā tas notika pamatlietā, nevis tieši attiecīgajai personai, bet to nododot attiecīgās personas adresē tās mājāsaimniecības pilngadīgai personai, kas apņēmas to nodot attiecīgajai personai, ja Eiropas apcietināšanas orderī nav iespējams pārliecināties, vai un attiecīgā gadījumā kad šī pilngadīgā persona ir faktiski nodevusi šo pavēsti attiecīgajai personai, pati par sevi nav uzskatāma par šajā noteikumā izklāstītajiem nosacījumiem atbilstošu.”

⁽¹⁾ Tiesas 2013. gada 26. februāra spriedums, *Melloni*, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

⁽²⁾ Tiesas 2016. gada 24. maija spriedums, *Dworzecki*, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346.

5.6. Izpildes tiesu iestādes apsvērumi par pamattiesībām

Pamatlēmumā par EAO nav ietverts noteikums par neizpildīšanu, pamatojoties uz pieprasītās personas pamattiesību pārkāpumu izsniegšanas dalībvalstī.

Tomēr Pamatlēmuma par EAO 1. panta 3. punkts, to lasot kopā ar 12. un 13. apsvērumu, precizē, ka saistībā ar EAO ir jāievēro pamattiesības un tiesību pamatprincipi.

Spriedumā apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi un Căldăraru* Tiesa nosprieda šādi:

“[...] ja pastāv objektīva, ticama, precīza un pienācīgi aktualizēta informācija, kas liecina par to, ka izsniegšanas dalībvalstī pastāv tādas apcietinājuma apstākļu nepilnības, kuras ir vai nu sistēmiskas un vispārīgas, vai skar noteiktas personu grupas vai arī atsevišķas brīvības atņemšanas iestādes, izpildes tiesu iestādei ir konkrēti un precīzi jānovērtē, vai pastāv nopietns un pārbaudīts pamats uzskatīt, ka persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, lai veiktu kriminālvajāšanu vai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, tās nodošanas izsniegšanas dalībvalstij gadījumā tiks pakļauta faktiskam necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta izpratnē tās apcietinājuma apstākļu šajā dalībvalstī dēļ.

Šim nolūkam izpildes tiesu iestādei ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei sniegt papildu informāciju, un [pēdējai minētajai] pēc tam, kad tā vajadzības gadījumā ir lūgusi palīdzību izsniegšanas dalībvalsts centrālajai iestādei vai kādai no centrālajām iestādēm minētā pamatlēmuma 7. panta izpratnē, ir jāsniedz šī informācija šādā lūgumā noteiktajā termiņā. Izpildes dalībvalsts tiesu iestādei ir jāatliek savs lēmums par attiecīgās personas nodošanu līdz brīdim, kad tā saņem papildu informāciju, kura tai ļauj noraidīt šāda riska esamību.

Ja šī riska esamība nevar tikt noraidīta saprātīgā termiņā, šai iestādei ir jālemj par to, vai nodošanas procedūra ir jāizbeidz.”

Ja izpildes dalībvalsts tiesu iestādes rīcībā ir pierādījumi, ka attiecībā uz personām, kas atrodas apcietinājumā izsniegšanas dalībvalstī, apcietinājuma vispārīgo apstākļu dēļ pastāv faktiskis necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks, tai ir jāievēro procedūra, kas noteikta Tiesas spriedumā apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi un Căldăraru* (89. līdz 104. punkts).

Procedūras posmi, kas jāievēro valstu tiesu izpildes iestādēm, ja to rīcībā ir pierādījumi, ka attiecībā uz personām, kas atrodas apcietinājumā izsniegšanas dalībvalstī, pastāv faktiskis necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks

Jāievēro šādi posmi:

1. Pārbaude par to, vai apcietinājuma vispārīgo apstākļu dēļ attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskis necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks:

- pamatojoties uz objektīvu, ticamu, precīzu un pienācīgi aktualizētu informāciju, ko inter alia var iegūt no starptautisku tiesu, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumiem, izsniegšanas dalībvalstu tiesu spriedumiem, kā arī no lēmumiem, ziņojumiem un citiem dokumentiem, ko sagatavojušas Eiropas Padomes struktūras vai struktūras, kas ir ANO aizgādībā.

2. Ja šāds risks ir apzināts, pamatojoties uz apcietinājuma vispārīgajiem apstākļiem, pārbaude par to, vai ir pietiekams pamats uzskatīt, ka minētais faktiskais necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks pastāv attiecībā uz pieprasītās personas konkrētajiem lietās apstākļiem:

- **pieprasīšanas pienākums** – izsniegšanas tiesu iestādes pienākums, pamatojoties uz Pamatlēmuma par EAO 15. panta 2. punktu, lūgt, lai steidzami piegādā vajadzīgo papildu informāciju par apstākļiem, kādos paredzams, ka pieprasītā persona tiks turēta apcietinājumā,
- **iespēja pieprasīt informāciju** par apcietinājuma apstākļu uzraudzības iespējamo mehānismu pastāvēšanu,
- **iespēja noteikt termiņu atbildes sniegšanai**, ņemot vērā laiku, kas vajadzīgs informācijas vākšanai, kā arī termiņus, kas noteikti Pamatlēmuma par EAO 17. pantā.

3. Ja, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no izsniegšanas tiesu iestādes, vai jebkuru citu informāciju, kas var būt pieejama izpildes tiesu iestādei (līdz galīgā lēmuma par EAO pieņemšanai), tiek konstatēts, ka attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks:

- **pienākums atlikt konkrētā EAO izpildi.** Jāinformē Eurojust (atbilstoši Pamatlēmuma par EAO 17. panta 7. punktam),
- **iespēja attiecīgo personu turēt apcietinājumā,** bet vienīgi tad, ja ar pienācīgu rūpību ir izpildīta EAO izpildes procedūra un turēšanas apcietinājumā laikposma ilgums nav pārmērīgs (atbilstoši spriedumam lietā C-237/15 Lanigan, 58., 59. un 60. punkts), atbilstīgi ņemot vērā nevainīguma prezumpcijas principu, kas garantēts hartas 48. pantā, un ievērojot proporcionalitātes principu, kas noteikts hartas 52. panta 1. punktā,
- **iespēja vai pat pienākums provizoriski atbrīvot attiecīgo personu,** veicot pasākumus, lai novērstu personas bēgšanu.

4. Galīgais lēmums:

- ja izpildes tiesu iestāde, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no izsniegšanas tiesu iestādes, attiecībā uz pieprasīto personu var noraidīt reāla necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās riska pastāvēšanu, tai ir jāpieņem lēmums par EAO izpildi,
- ja izpildes tiesu iestāde konstatē, ka necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanas risku nevar noraidīt saprātīgā termiņā, tai ir jālemj par to, vai nodošanas procedūra ir jāizbeidz.

5.7. Proporcionalitāte – izpildes dalībvalsts funkcija

Pamatlēmumā par EAO nav paredzēta iespēja izpildes dalībvalstij izvērtēt EAO proporcionalitāti. Tas atbilst savstarpējas atzīšanas principam. Ja izpildes dalībvalstī rodas nopietnas bažas par saņemta EAO proporcionalitāti, izsniegšanas un izpildes tiesu iestādes tiek mudinātas sazināties tieši. Paredzams, ka šādas situācijas radīsies vienīgi izņēmuma gadījumos. Apspriežoties kompetentās tiesu iestādes var rast piemērotāku risinājumu (sk. 4.4. iedaļu par saziņu starp kompetentajām iestādēm). Piemēram, atkarībā no lietas apstākļiem var būt iespējams atsaukt EAO un izmantot citus līdzekļus, kas paredzēti valstu vai Savienības tiesībās.

Šādās situācijās tiesu iestādes arī var apspriesties ar Eurojust vai ETST kontaktpunktiem. Šīs struktūras var veicināt saziņu un palīdzēt rast risinājumus.

5.8. Garantijas, kas jāsniedz izsniegšanas dalībvalstij

Pamatlēmuma par EAO 5. pantā paredzēts, ka izpildes valsts tiesībās var noteikt, ka izpildes tiesu iestāde izpilda EAO ar dažiem nosacījumiem. Minētie nosacījumi var attiekties uz mūža ieslodzījuma soda pārskatīšanu un valstspiederīgo atgriešanu izpildes dalībvalstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu.

Šīs garantijas var būt tieši paredzētas izsniegšanas dalībvalsts tiesībās vai par tām var vienoties izsniegšanas un izpildes dalībvalstu kompetentās iestādes. Tomēr tās var attiecināt vienīgi uz subjektiem, kas paredzēti Pamatlēmuma par EAO 5. pantā, kā to apstiprināja Tiesa (jo īpaši spriedumos apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi* un *Căldăraru*, 80. punkts, un lietā C-237/15 PPU *Lanigan*, 36. punkts).

NB! Ar Pamatlēmumu 2009/299/TI tika svītrotā 5. panta 1. punktā paredzētā garantija attiecībā uz tādu lietu atkārtotu iztiesāšanu, kurās nolēmums pieņemts *in absentia*, un šis pants aizstāts ar jaunu 4.a pantu, kurā ietverti plašāki noteikumi par nolēmumiem *in absentia* (sk. šīs rokasgrāmatas 5.5. iedaļu).

Spriedumā lietā C-306/09 *I.B.* ⁽¹⁾ Tiesa secināja:

“Padomes [...] Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] 4. panta 6. punkts un 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja attiecīgā izpildes dalībvalsts šā pamatlēmuma 5. panta 1. un 3. punktu ir transponējusi savās valsts tiesībās, aizmuguriski piespriesta soda šā pamatlēmuma 5. panta 1. punkta izpratnē izpildei izsniegta Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu drīkst pakārtot nosacījumam, ka attiecīgā persona, kas ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents, tiek nogādāta atpakaļ uz šo valsti, lai vajadzības gadījumā tur izciestu sodu, kas viņai piespriests izsniegšanas dalībvalstī klātienē rīkotas lietas atkārtotas iztiesāšanas iznākumā.”

⁽¹⁾ Tiesas 2010. gada 21. oktobra spriedums, *I.B.*, C-306/09, ECLI:EU:C:2010:626.

5.8.1. Brīvības atņemšanas soda uz mūžu vai piespiedu līdzekļa uz mūžu pārskatīšana

Ja par nodarījumu, uz kura pamata izsniegts EAO, ir paredzēts brīvības atņemšanas sods vai piespiedu līdzeklis uz mūžu, izpildes dalībvalsts var pieprasīt garantiju, ka izsniegšanas dalībvalsts pārskatīs noteikto sodu vai piespiedu līdzekli (Pamatlēmuma par EAO 5. panta 2. punkts).

Brīvības atņemšanas sods uz mūžu attiecas uz sodu, ko izcieš cietumā. **Piespiedu līdzeklis uz mūžu** attiecas uz piespiedu līdzekļu citiem veidiem, piemēram, psihiatriskās ārstniecības iestādēs.

Izsniegšanas dalībvalsts var sniegt garantiju, apliecinot, ka saskaņā ar tās tiesību sistēmu noteikto sodu vai līdzekli var pārskatīt pēc pieprasījuma vai vēlākais pēc 20 gadiem. Alternatīvi pietiekama garantija ir tā, ka saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesībām vai praksi personai ir tiesības lūgt apžēlošanas pasākumus ar mērķi neizpildīt šādu sodu vai līdzekli.

5.8.2. Valstspiederīgo un rezidentu atgriešana

EAO pieļauj iespēju atgriezt pieprasīto personu brīvības atņemšanas soda izciešanai tās piederības valstī. Saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 5. panta 3. punktu, ja persona, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tās krimināl-vajāšanai, ir izpildes valsts valstspiederīgais vai rezidents, izpildes dalībvalsts var noteikt nosacījumu, ka izsniegšanas dalībvalsts personu nogādā atpakaļ izpildes dalībvalsts teritorijā, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī.

Izpildes dalībvalstij būtu skaidri jānorāda šis nosacījums. Ja iespējams, izsniegšanas dalībvalstij un izpildes dalībvalstij būtu jāvienojas par šā nosacījuma detaļām, pirms izpildes dalībvalsts pieņem lēmumu par nodošanu.

Ja jau pirms EAO izsniegšanas ir zināms, ka pieprasītā persona ir izpildes dalībvalsts valstspiederīgais vai rezidents, izsniegšanas tiesu iestāde EAO veidlapā varētu norādīt savu piekrišanu iespējamam atgriešanas nosacījumam.

Par šā nosacījuma izpildes nodrošināšanu ir atbildīga izsniegšanas dalībvalsts. Kad brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kas piespriests personai, kuru nodod, stājas likumīgā spēkā, izsniegšanas dalībvalstij jāsaazinās ar izpildes dalībvalsti, lai organizētu personas atgriešanu. Izsniegšanas dalībvalstij būtu jānodrošina sprieduma tulkošana izpildes valsts valodā.

Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantā ir ietverts arī īpašs noteikums par brīvības atņemšanas sodu izpildi izpildes dalībvalstī gadījumos, uz kuriem attiecas Pamatlēmuma par EAO 5. panta 3. punkts. Lai spriedumu nodotu izpildes dalībvalstij, kurā to izpilda, jāpiemēro Pamatlēmumā 2008/909/TI paredzētā procedūra un nosacījumi (sk. šīs rokasgrāmatas 2.5.2. iedaļu).

5.9. Nodošanas atlikšana vai pagaidu nodošana

5.9.1. Nopietni humāni iemesli

Pēc tam, kad izpildes tiesu iestāde ir pieņēmusi lēmumu izpildīt EAO, sākas personas nodošanas 10 dienu termiņš (kā paskaidrots 4.2. iedaļā). Tomēr izpildes tiesu iestāde izņēmuma gadījumā var pieņemt lēmumu uz laiku atlikt nodošanu nopietnu humānu iemeslu dēļ, piemēram, ja pastāv pamatoti iemesli domāt, ka nodošana acīmredzami apdraudētu pieprasītās personas dzīvību vai veselību (Pamatlēmuma par EAO 23. panta 4. punkts).

EAO izpildei jānotiek iespējami drīz pēc tam, kad šie iemesli beidz pastāvēt. Izpildes tiesu iestādei par to nekavējoties jāinformē izsniegšanas tiesu iestāde un jāvienojas par jaunu nodošanas dienu. Šajā gadījumā nodošanai jānotiek 10 dienu laikā no dienas, par kuru panākta jaunā vienošanās. Beidzoties minētajam termiņam, izpildes dalībvalsts vairs nevar personu turēt apcietinājumā, pamatojoties uz EAO, un tā ir jāatbrīvo (Pamatlēmuma par EAO 23. panta 5. punkts).

Situācijās, kad šādi humāni iemesli **turpinās nenoteiktu laiku vai ir pastāvīgi**, izsniegšanas un izpildes tiesu iestādes varētu apspriesties un apsvērt, vai ir alternatīvas EAO. Piemēram, varētu izskatīt iespējas nodot tiesvedību vai brīvības atņemšanas soda izpildi izpildes dalībvalstij vai atsaukt EAO (piemēram, nopietnas nepārejošas slimības gadījumā).

5.9.2. *Notiekošs kriminālprocess vai brīvības atņemšanas soda izpilde*

Izpildes tiesu iestāde pēc lēmuma izpildīt EAO var atlikt pieprasītās personas nodošanu, lai varētu veikt tās kriminālvajāšanu izpildes dalībvalstī par **citu** nodarījumu (Pamatlēmuma par EAO 24. panta 1. punkts).

Šādos gadījumos nodošanai būtu jānotiek, tiklīdz veikta kriminālvajāšana, dienā, par kuru vienojušās izsniegšanas un izpildes tiesu iestādes.

Ja pieprasītā persona jau ir notiesāta par citu nodarījumu, nodošanu var atlikt tā, lai persona varētu izciest sodu par minēto nodarījumu izpildes valstī (Pamatlēmuma par EAO 24. panta 1. punkts).

Šādos gadījumos nodošanai būtu jānotiek pēc tam, kad persona ir izcietusi sodu, dienā, par kuru vienojušās izsniegšanas un izpildes tiesu iestādes.

NB! Ja kriminālprocess izpildes dalībvalstī attiecas uz **to pašu** nodarījumu, kas ir EAO pamatā, izpildes dalībvalsts var atteikties izpildīt EAO (par minēto nodarījumu) (sk. Pamatlēmuma par EAO 4. panta 2. punktu un šīs rokasgrāmatas 5.4.2. iedaļu). Ja ir izpildīti Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punktā minētie nosacījumi, EAO izpildīšana ir jāatsaka (sk. šīs rokasgrāmatas 5.4.1. iedaļu).

5.9.3. *Pagaidu nodošana tā vietā, lai to atliktu*

5.9.2. iedaļā aprakstītajās situācijās tā vietā, lai atliktu nodošanu, izpildes tiesu iestāde var uz laiku nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij (Pamatlēmuma par EAO 24. panta 2. punkts). To var darīt, lai veiktu personas kriminālvajāšanu vai izpildītu jau piespriestu sodu.

Izpildes un izsniegšanas tiesu iestādēm ir skaidri rakstiski jāvienojas par pagaidu nodošanas nosacījumiem. Vienošanās ir saistoša visām izsniegšanas dalībvalstīm iestādēm (Pamatlēmuma par EAO 24. panta 2. punkts).

Pagaidu nodošana ļauj izvairīties no ilglaicīgas tiesvedības procesa kavēšanās izsniegšanas dalībvalstī tā iemesla dēļ, ka pret personu tiek veikta kriminālvajāšana vai tā jau tikusi notiesāta izpildes dalībvalstī.

5.9.4. *EAO izpildes atlikšana tāpēc, ka ir konstatēts, ka attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskis necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks*

Saskaņā ar Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi un Căldăraru*, ja, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no izsniegšanas tiesu iestādes, vai jebkuru citu informāciju, kas var būt pieejama izpildes tiesu iestādei (un gaidot galīgo lēmumu par EAO), tiek konstatēts, ka attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskis necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks, EAO izpilde ir jāatliek, bet nav jāatceļ. Ja izpildes tiesu iestāde pieņem lēmumu par šādu atlikšanu, saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 17. panta 7. punktu izpildes dalībvalstij ir jāinformē *Eurojust*, norādot kavēšanās iemeslus (sk. šīs rokasgrāmatas 5.6. un 4.1. iedaļu).

5.10. **Vairāki EAO par vienu un to pašu personu**

5.10.1. *Lēmuma pieņemšana par to, kuru EAO izpildīt*

Par vienu un to pašu personu vai nu par tām pašām, vai atšķirīgām darbībām vienlaikus var būt vairāki EAO, un tos var būt izsniegušas vienas vai vairāku dalībvalstu iestādes. Neatkarīgi no tā, vai EAO izsniegti par vienu un to pašu vai vairākām darbībām, piemēro turpmāk minētās pamatnorādes.

Ja ir vairāki EAO par vienu un to pašu personu, izpildes tiesu iestāde pieņem lēmumu par to, kuru no tiem izpildīt, pienācīgi ņemot vērā visus apstākļus (Pamatlēmuma par EAO 16. pants).

Pirms lēmuma pieņemšanas, izpildes tiesu iestādei ieteicams saskaņot rīcību ar izsniegšanas tiesu iestādēm, kuras izsniegušas EAO. Ja izsniegšanas tiesu iestādes jau iepriekš ir saskaņojušas rīcību, tas būtu jāņem vērā izpildes tiesu iestādei, lai gan izpildes tiesu iestādei jebkuras panāktās vienošanās saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO nav saistošas.

Izpildes tiesu iestāde arī var lūgt padomu *Eurojust* (Pamatlēmuma par EAO 16. panta 2. punkts). *Eurojust* var veicināt un paātrināt saskaņošanu, un tam var lūgt atzinumu par konkurējošiem EAO. Ideālā gadījumā pamatā lēmumam par to, kuru EAO izpildīt, vajadzētu būt visu izsniegšanas tiesu iestāžu piekrišanai.

Neatkarīgi no tā, vai izsniegšanas tiesu iestādes ir vienojušās, apsverot, kuru EAO izpildīt, izpildes tiesu iestādei jo īpaši būtu jāņem vērā šādi faktori (Pamatlēmuma par EAO 16. panta 1. punkts):

- a) noziedzīgo nodarījumu relatīvais smagums;
- b) nodarījumu izdarīšanas vieta;
- c) katra EAO datums;
- d) tas, vai orderis izsniegts kriminālvajāšanas nolūkā vai brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei.

Šis uzskaitījums nav izsmeļošs. Turklāt nav stingru noteikumu par to, kuram no šiem faktoriem būtu piešķirama prioritāte – tas jāapsver katrā gadījumā atsevišķi. Tomēr Pamatlēmuma par EAO 16. pantā ir noteikts, ka izpildes tiesu iestādei ir pienācīgi jāņem vērā visi apstākļi. Tāpēc būtu jāizvairās no vienkārša lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz rindas kārtības principu.

Izpildes tiesu iestādes arī var atsaukties uz *Eurojust* vadlīnijām konkurējošu Eiropas apcietināšanas ordera lūgumu secības noteikšanai, kas iekļautas *Eurojust* 2004. gada ziņojumā (pieejams vietnē www.eurojust.europa.eu).

Pieņemot lēmumu par nodošanu, ir svarīgi, lai izpildes tiesu iestāde skaidri norādītu, kurš EAO ir nodošanas pamatā. Turklāt izpildes dalībvalsts SIRENE birojam pēc tam katrai attiecīgajai dalībvalstij ir jānosūta G veidlapa (SIRENE rokasgrāmatas 3.2. punkts).

Vērtējumam par to, kuras EAO izpildīt, būtu jāattiecas vienīgi uz tiem EAO, kas ir **izpildāmi**. Tāpēc izpildes tiesu iestāde sākotnēji varētu vērtēt visus EAO, lai noteiktu, vai tos būtu iespējams izpildīt atsevišķi. Ja kādam EAO ir piemērojams neizpildīšanas pamats, izpildes tiesu iestāde skaidrības labad varētu pieņemt atsevišķu lēmumu neizpildīt minēto EAO.

5.10.2. "Paralēls process"

Ja divās vai vairāk dalībvalstīs ir izsniegti EAO par nodarījumiem, kas saistīti ar **tiem pašiem faktiem un vienu un to pašu personu**, kompetentajām iestādēm ir pienākums sazināties un sadarboties. Šis pienākums izriet no Padomes 2009. gada 30. novembra Pamatlēmuma 2009/948/TI par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā ⁽¹⁾. Šādos gadījumos kompetentajām iestādēm ieteicams atsaukties uz savas valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno minēto pamatlēmumu.

Ja vienoties nav iespējams, iesaistītajām kompetentajām iestādēm ir jānodod lieta izskatīšanai *Eurojust*, ja *Eurojust* ir kompetents rīkoties ⁽²⁾. Ar *Eurojust* var apspriesties arī citos gadījumos.

Dalībvalstīm, kuras saņem šādus paralēlus EAO, par paralēlajiem procesiem būtu jāinformē izsniegšanas dalībvalstu kompetentās iestādes.

Dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas izsniegušas EAO, par sadarbību būtu jāinformē izpildes tiesu iestāde, lai atrisinātu jurisdikcijas un šajā procesā panākto vienošanos konfliktu.

6. LAIKPOSMA, KAS PAVADĪTS APCIETINĀJUMĀ IZPILDES DALĪBVALSTĪ, IESKAITĪŠANA

Pēc tam, kad pieprasītā persona nodota, izsniegšanas dalībvalstij ir jāņem vērā laikposmi, kas EAO izpildes rezultātā pavadīti apcietinājumā. Visi šie laikposmi ir jāieskaita brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa kopējā laikā, kas jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī (Pamatlēmuma par EAO 26. pants). Ja persona ir attaisnota, var būt piemērojami izsniegšanas dalībvalsts noteikumi par kompensāciju par kaitējumu.

⁽¹⁾ OVL 328, 15.12.2009., 42. lpp.

⁽²⁾ Skatīt Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmums 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem (OVL 63, 6.3.2002., 1. lpp.).

Šai nolūkā, kā aprakstīts 4.5.2. iedaļā, izpildes dalībvalsts izpildes tiesu iestādei vai centrālajai iestādei ir jāsniedz visa informācija par laiku, kādu persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz EAO, atradusies apcietinājumā. Šī informācija ir jāsniedz nodošanas brīdī (sk. arī Tiesas spriedumu lietā C-294/16 PPU JZ).

7. VĒLĀKA NODOŠANA

7.1. Citai dalībvalstij

Pēc tam, kad persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz EAO, nodota izsniegšanas dalībvalstij, minētajai dalībvalstij var būt jāpieņem lēmums par cita EAO izpildi, ko par to pašu personu izsniegusi cita dalībvalsts. Saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 28. panta 2. punktu izsniegšanas dalībvalsts pēc tam var nodot personu citai dalībvalstij **bez** sākotnējās izpildes dalībvalsts **piekrišanas** šādos gadījumos:

- a) ja pieprasītā persona, kurai ir bijusi iespēja atstāt tās dalībvalsts teritoriju, kurai tā nodota, nav to izdarījusi 45 dienu laikā no tās galīgās atbrīvošanas vai ir atgriezies tās teritorijā pēc tās atstāšanas;
- b) ja pieprasītā persona piekrīt, ka to nodod dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, pamatojoties uz EAO.

Pieprasītās personas piekrišana jāsaņem izsniegšanas dalībvalsts kompetentajās izsniegšanas tiesu iestādēs. Piekrišana jānoformē protokolā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām. Tas jāsaģatavo tādā veidā, kas liecina par to, ka attiecīgā persona to ir sniegusi brīvprātīgi un pilnībā apzinoties sekas;

- c) ja uz pieprasīto personu neattiecas specialitātes princips. Specialitātes princips, ja tas ir piemērojams, liedz brīvības atņemšanu pieprasītajai personai par nodarījumiem, par kuriem tā netika nodota, tādējādi nepieļaujot vēlāku nodošanu (sk. 2.6. iedaļu).

Citos gadījumos attiecībā uz vēlāku nodošanu ir jālūdz sākotnējās izpildes dalībvalsts piekrišana ⁽¹⁾. Piekrišana ir jāsniedz tad, ja nodarījums, attiecībā uz kuru to prasa, pats ir pakļauts nodošanai saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO noteikumiem, ja vien nav piemērojams obligātās vai fakultatīvas neizpildīšanas pamats.

Attiecīgā gadījumā izpildes tiesu iestāde var sniegt piekrišanu, pakļaujot to kādam no Pamatlēmuma par EAO 5. pantā minētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz brīvības atņemšanas sodu uz mūžu un uz valstspiederīgo un rezidentu atgriešanu (sk. šīs rokasgrāmatas 5.8. iedaļu). Šādos gadījumos izsniegšanas dalībvalstij ir jāsniedz atbilstošas garantijas (Pamatlēmuma par EAO 28. panta 3. punkts).

Gadījumā, kad uz personu attiecas vairākas nodošanas procedūras dalībvalstu starpā, pamatojoties uz secīgiem EAO, šīs personas vēlākai nodošanai dalībvalstij, kas nav dalībvalsts, kura veikusi tās pēdējo nodošanu, ir nepieciešama **tikai** tās dalībvalsts piekrišana, kas veikusi šo **pēdējo nodošanu** (sk. Tiesas spriedumu lietā C-192/12 PPU *West*) ⁽²⁾.

Procedūra

Piekrišanas pieprasījums jāiesniedz atbilstoši tai pašai procedūrai kā attiecībā uz parastu EAO, un tajā jābūt tai pašai informācijai, kas ir EAO. Kompetentā tiesu iestāde nosūta piekrišanas pieprasījumu tieši tai izpildes tiesu iestādei, kas personu nodeva. Informācija, kas jāietver pieprasījumā, kā noteikts Pamatlēmuma par EAO 8. panta 1. punktā, ir jāiztulko, ievērojot tos pašus noteikumus, kas attiecas uz EAO. Izpildes tiesu iestādei lēmums par piekrišanu jāpieņem ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas (Pamatlēmuma par EAO 28. panta 3. punkts).

Tiesas spriedums lietā C-192/12 PPU *West*

“Padomes [...] Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] 28. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad uz personu attiecas vairākas nodošanas procedūras dalībvalstu starpā, pamatojoties uz secīgiem Eiropas apcietināšanas orderiem, šīs personas vēlākai nodošanai dalībvalstij, kas nav dalībvalsts, kura veikusi tās pēdējo nodošanu, ir nepieciešama tikai tās dalībvalsts piekrišana, kas veikusi šo pēdējo nodošanu.”

⁽¹⁾ Pamatlēmuma par EAO 28. panta 1. punktā ir paredzēta iespēja dalībvalstīm paziņot, ka tās attiecībās ar citām dalībvalstīm, kas veikušas tādu pašu paziņojumu, uzskata, ka ir dota piekrišana personas vēlākai nodošanai. Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šādu paziņojumu ir nosūtījuši vienīgi Rumānija.

⁽²⁾ Tiesas 2012. gada 28. jūnija spriedums, *West*, C-192/12 PPU, ECLI:EU:C:2012:404.

7.2. Trešai valstij

Personu, kas nodota uz EAO pamata, neizdod valstij, kas nav dalībvalsts (trešai valstij) bez tās dalībvalsts, kas nodevusi personu, kompetentās iestādes piekrišanas. Šādu piekrišanu sniedz saskaņā ar izdošanas nolīgumiem, kas ir saistoši dalībvalstīm, kā arī ar to tiesībām (Pamatlēmuma par EAO 28. panta 4. punkts).

8. PIENĀKUMI ATTIECĪBĀ UZ TREŠĀM VALSTĪM

8.1. Vienlaicīgi EAO un izdošanas lūgumi par vienu un to pašu personu

8.1.1. Trešo valstu lūgumi

Dalībvalsts var saņemt no trešās valsts EAO un vienlaicīgu izdošanas lūgumu par vienu un to pašu personu, kura atrodas tās teritorijā. Tie var attiekties uz vienām un tām pašām vai citām darbībām. Dalībvalstī var būt dažādas iestādes, kas ir atbildīgas par lēmumu pieņemšanu par EAO izpildi un par izdošanas lūgumiem. Šādos gadījumos, lemjot par turpmāku rīcību, šīm iestādēm būtu jāsadarbojas, pamatojoties uz turpmāk minētajiem kritērijiem. Pēc padoma un palīdzības koordinācijai starp iesaistītajām valstīm var vērsties arī *Eurojust* vai ETST.

Pamatlēmumā par EAO nav paredzēti noteikumi par to, kuram lūgumam būtu jādot priekšroka. Saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 16. panta 3. punktu dalībvalstīm ir pienācīgi jāņem vērā visi apstākļi un jo īpaši kritēriji, kas minēti Pamatlēmuma par EAO 16. panta 1. punktā, lai pieņemtu lēmumu par to, kuru lūgumu izpildīt, kad vairāki no tiem attiecas uz vienu un to pašu personu.

Tāpēc kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā šādi faktori:

- a) nodarījumu relatīvais smagums;
- b) nodarījumu izdarīšanas vieta;
- c) EAO un izdošanas lūguma attiecīgais datums;
- d) tas, vai orderis izsniegts kriminālvajāšanas nolūkā vai brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei.

Izpildes tiesu iestādes arī var atsaukties uz *Eurojust* vadlīnijām konkurējošu EAO secības noteikšanai, kas iekļautas *Eurojust* 2004. gada ziņojumā (pieejams vietnē www.eurojust.europa.eu).

Turklāt būs nepieciešams ņemt vērā kritērijus, kas minēti attiecīgajā nolīgumā par izdošanu. Tie varētu īpaši attiekties uz neizdošanas pamatu un noteikumiem par vairākiem izdošanas lūgumiem.

Saskaņā ar Tiesas spriedumu lietā C-182/15 *Petruhhin* (¹), ja dalībvalsts, kurā ir ieviesti noteikumi, kas paredz tās valstspiederīgo aizsardzību pret izdošanu, ir saņēmusi trešās valsts izdošanas lūgumu, kurš attiecas uz citas dalībvalsts valstspiederīgo, izpildes tiesu iestādei ir pienākums informēt dalībvalsti, kuras pilsonība ir minētajam pilsonim, un attiecīgā gadījumā pēc šīs pēdējās dalībvalsts lūguma, pamatojoties uz tās EAO, nodot tai minēto pilsoni.

“LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts, uz kuru ir pārvietojies Savienības pilsonis, kurš ir kādas citas dalībvalsts pilsonis, ir saņēmusi tādas trešās valsts izdošanas lūgumu, ar kuru pirmā dalībvalsts ir noslēgusi izdošanas līgumu, tai ir pienākums informēt dalībvalsti, kuras pilsonība ir minētajam pilsonim, un attiecīgā gadījumā pēc šīs pēdējās dalībvalsts lūguma nodot tai minēto pilsoni atbilstoši Padomes [...] Pamatlēmuma 2002/584/TI [...] noteikumiem, ar nosacījumu, ka šai dalībvalstij atbilstoši tās valsts tiesībām ir kompetence veikt kriminālvajāšanu attiecībā uz šo personu par ārpus tās valsts teritorijas izdarītajiem nodarījumiem.

Gadījumā, ja dalībvalsts ir saņēmusi trešās valsts lūgumu par kādas citas dalībvalsts pilsoņa izdošanu, šai pirmajai dalībvalstij ir jāpārlicinās, ka izdošana neietekmēs Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. pantā noteiktās tiesības.”

(¹) Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedums, *Petruhhin*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

8.1.2. Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) lūgumi

Ja dalībvalsts saņem EAO un vienlaicīgu izdošanas lūgumu no SKT par vienu un to pašu personu, kompetentajai iestādei vai iestādēm būtu jāņem vērā visi apstākļi, kas minēti 8.1.1. iedaļā. Tomēr priekšroka attiecībā pret EAO izpildi ir dalībvalstu pienākumiem, kas paredzēti Starptautiskās Krimināltiesas statūtos (Pamatlēmuma par EAO 16. panta 4. punkts).

8.2. Iepriekšēja izdošana no trešās valsts un specialitātes princips

Ja pieprasīto personu izpildes dalībvalstij ir izdevusi trešā valsts, atkarībā no noteikumiem, kas paredzēti piemērojamajā nolīgumā par izdošanu, izdošana varētu ietvert specialitātes principu. Atbilstoši specialitātes principam pret izdoto personu var veikt kriminālvajāšanu vai atņemt tai brīvību vienīgi par to nodarījumu vai tiem nodarījumiem, par kuru(-iem) persona izdota. Pamatlēmums par EAO neietekmē pienākumu šādās situācijās ievērot specialitātes principu (Pamatlēmuma par EAO 21. pants). Tas nozīmē, ka izpildes dalībvalstij varētu būt liegta personas vēlāka nodošana bez tās valsts piekrišanas, no kuras pieprasītā persona tika izdota.

Lai risinātu šādas situācijas, Pamatlēmumā par EAO noteikts, ka izpildes valsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nekavējoties pieprasītu tās trešās valsts piekrišanu, kura pieprasīto personu izdevusi, tā, lai to varētu nodot dalībvalstij, kas izsniegusi EAO (Pamatlēmuma par EAO 21. pants).

Pamatlēmuma par EAO 17. pantā minēto termiņu tecējums (sk. šīs rokasgrāmatas 4.1. iedaļu) sākas tikai no dienas, no kuras beidz piemērot specialitātes principu. Līdz trešā valsts, kas personu izdevusi, pieņem lēmumu, izpildes dalībvalstij jānodrošina, ka arī turpmāk tiek ievēroti materiālie nosacījumi, kas vajadzīgi faktiskai personas nodošanai (Pamatlēmuma par EAO 21. pants). Īpaši var būt vajadzīgi pasākumi, lai novērstu personas bēgšanu.

9. TRANZĪTS

9.1. Tranzīts caur citu dalībvalsti

Tranzīts (Pamatlēmuma par EAO 25. pants) attiecas uz situāciju, kad pieprasīto personu pa sauszemi vai ūdeni nogādā no izpildes dalībvalsts uz izsniegšanas dalībvalsti caur trešās dalībvalsts teritoriju. Šādos gadījumos trešai dalībvalstij ir jāatļauj tranzīts. Tomēr izsniegšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāsniedz trešai dalībvalstij informācija par:

- a) personas, par kuru izsniegts EAO, identitāti un valstspiederību;
- b) EAO esamību;
- c) nodarījuma veidu un juridisko kvalifikāciju;
- d) to apstākļu aprakstu, kādos tika izdarīts nodarījums, tostarp laiku un vietu.

Lai atvieglotu tranzītu, šī informācija būtu jāiesniedz iespējami ātri pirms tranzīta organizēšanas. Tāpēc izsniegšanas tiesu iestādei, pirms tā ar izpildes tiesu iestādi ir vienojusies par nodošanas dienu, ieteicams apsvērt iespēju, ka būs vajadzīgs tranzīts. Tas arī ir svarīgi, lai ievērotu personas nodošanas stingros termiņus, kas noteikti Pamatlēmuma par EAO 23. pantā (parasti 10 dienas).

Šī informācija iesniedzama iestādei, kas attiecīgajā dalībvalstī ir atbildīga par tranzīta pieprasījumiem. Informācija par šīm iestādēm visās dalībvalstīs ir atrodama ETST tīmekļa vietnē (Tiesu atlants, *Fiches belges*). Šo informāciju attiecīgajai kompetentajai iestādei var sniegt ar ikvienu līdzekli, ar kuru var iegūt rakstisku dokumentu, tai skaitā e-pastu. Tranzīta dalībvalstij savs lēmums jāpaziņo tādā pašā veidā (Pamatlēmuma par EAO 25. panta 3. punkts).

Pamatlēmumā par EAO nav noteikts termiņš tranzīta pieprasījumu iesniegšanai, bet tranzīta valstij tie būtu jāizskata nekavējoties.

Iepriekšminētos noteikumus nepiemēro gaisa pārvadājumiem bez paredzētām pieturām. Tomēr, ja notiek neparedzēta nolaišanās, izsniegšanas dalībvalstij ir jāsniedz izraudzītajai iestādei iepriekšminētā informācija, tāpat kā tas ir sauszemes vai ūdenstransporta gadījumā (Pamatlēmuma par EAO 25. panta 4. punkts).

9.2. Tranzīta dalībvalsts valstspiederīgie un rezidenti

Izņēmumi attiecībā uz pienākumu atļaut tranzītu ir saistīti ar situācijām, kad persona, par kuru ir izsniegts EAO, ir tranzīta dalībvalsts valstspiederīgais vai residents. Ja persona, par kuru ir izsniegts EAO tās kriminālvajāšanai, ir tranzīta dalībvalsts valstspiederīgais vai residents, tad tranzītu var pakļaut nosacījumam, ka personu pēc tās uzklausišanas nogādā atpakaļ tranzīta valstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas minētajai personai piespriests izsniegšanas dalībvalstī (25. panta 1. punkts). Šajā ziņā *mutatis mutandis* ievēro Pamatlēmuma par EAO 5. panta 3. punktu (sk. šīs rokasgrāmatas 5.8.2. iedaļu). Tranzīta dalībvalsts var atteikties tranzītu, ja EAO ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei.

9.3. Izdošana dalībvalstij no trešās valsts

Lai gan Pamatlēmums par EAO tieši neattiecas uz izdošanu no trešām valstīm, Pamatlēmuma par EAO 25. pantā minētos noteikumus, kas aprakstīti šīs rokasgrāmatas 9.1. un 9.2. iedaļā, *mutatis mutandis* piemēro izdošanai dalībvalstij no trešās valsts. Šajā sakarā ar Pamatlēmuma par EAO 25. pantā lietoto izteicienu "Eiropas apcietināšanas orderis" jāsaprot "izdošanas lūgums" (25. panta 5. punkts).

10. NEIZPILDĪTI EAO

10.1. Nodrošināt, lai persona netiktu atkārtoti apcietināta tajā pašā dalībvalstī

Ja izpildes tiesu iestāde nolēmj atteikties izpildīt EAO, attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jānodrošina, lai pieprasīto personu tās teritorijā vairs nevarētu apcietināt, pamatojoties uz EAO, kura izpildīšana tika atteikta. Šai nolūkā tai ir jāveic šādi pasākumi, lai nodrošinātu, ka:

- a) attiecīgais SIS brīdinājums ir apzīmēts ar karodziņu; un
- b) šajā sakarā ir dzēsti attiecīgie brīdinājumi valstu sistēmās, ja tādi ir. Sīkāku informāciju par karodziņu piešķiršanas procedūru skatīt SIRENE rokasgrāmatas 2.6. punktā.

10.2. Paziņošana izsniegšanas dalībvalstij

Izpildes tiesu iestādei ir jāpaziņo tās lēmums par rīcību EAO sakarā izsniegšanas tiesu iestādei (Pamatlēmuma par EAO 22. pants). Šim nolūkam ieteicams izmantot šīs rokasgrāmatas VII pielikumā sniegto standarta veidlapu. Ja izpildes tiesu iestāde nolēmj atteikties izpildīt EAO, šis paziņojums sniedz iespēju izsniegšanas tiesu iestādei apsvērt, vai saglabāt vai atsaukt EAO.

10.3. Izsniegšanas tiesu iestāžu apsvērumi par to, vai saglabāt EAO

Pamatlēmumā par EAO nav prasības par EAO atsaukšanu, ja kāda dalībvalsts atsakās to izpildīt – EAO joprojām var izpildīt citas dalībvalstis. Tāpēc EAO un attiecīgais SIS brīdinājums paliek spēkā, ja vien izsniegšanas iestāde nenolēmj atsaukt EAO.

Tomēr ikvienam esošam EAO vienmēr vajadzētu būt likumīgam pamatam. Apsverot, vai saglabāt EAO pēc tam, kad kāda dalībvalsts ir atteikusi tā izpildi, izsniegšanas tiesu iestādei būtu jāņem vērā lietas apstākļi un valsts un Savienības piemērojamās tiesības, tostarp pamattiesības. Jo īpaši varētu apsvērt šādus jautājumus:

- a) vai pastāv iespēja, ka pārējās dalībvalstis piemēros to pašu neizpildīšanas obligāto pamatu, kuru piemēroja izpildes tiesu iestāde? Jo īpaši tas ir svarīgi saistībā ar *ne bis in idem* principu (Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punkts);
- b) vai joprojām ir samērīgi saglabāt EAO (sk. 2.4. iedaļu);
- c) vai EAO ir vienīgais līdzeklis, kas varētu būt iedarbīgs (sk. 2.5. iedaļu)?

10.4. Tādu EAO izvērtēšana, kuri ilgstoši atrodas SIS

Visām izsniegšanas tiesu iestādēm būtu jāturpina pievērst uzmanību to brīdinājumiem SIS. Tām būtu jāievēro noilguma noteikumi attiecībā uz konkrētajiem nodarījumiem un iespējamās būtiskās izmaiņas kriminālprocesā un valsts tiesību aktos, kas ietekmē pieprasītās personas stāvokli.

Saskaņā ar SIS II lēmumu SIS ievadītos brīdinājumus par personām var saglabāt vienīgi tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus, kādiem tie ievadīti (SIS II lēmuma 44. panta 1. punkts). Izsniegšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei jādzēš brīdinājums SIS, tiklīdz vairs nav pamata EAO. SIS ievadītos EAO saglabā ne ilgāk kā trīs gadus (ja vien tie nav izsniegti uz īsāku laikposmu) un pēc tam automātiski dzēš (SIS II lēmuma 44. panta 5. punkts). Tāpēc trīs gadus pēc EAO ievadīšanas SIS izsniegšanas tiesu iestādei jebkurā gadījumā būtu jālemj, vai pagarināt tā termiņu. Dalībvalstis var noteikt īsākus izvērtēšanas termiņus (SIS II lēmuma 44. panta 3. punkts).

Brīdinājumi par EAO būtu jādzēš SIS, tiklīdz persona nodota.

11. PIEPRASĪTĀS PERSONAS PROCESUĀLĀS TIESĪBAS

Ar Pamatlēmumu par EAO pieprasītajai personai piešķir vairākas procesuālās tiesības. Saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 11. pantu pieprasītajai personai ir tiesības tikt informētai par EAO un tā saturu, kā arī par iespēju piekrist nodošanai, un tiesības saņemt juridiska padomdevēja un tulka palīdzību. Šīs tiesības ir jānodrošina saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām. Turklāt pieprasītās personas tiesības nodrošina Pamatlēmuma par EAO dažādi noteikumi, īpaši 4.a panta 2. punkts (tiesības tikt informētai par spriedumiem, kas taisīti *in absentia*), 13. panta 2. punkts (tiesības uz juridiska padomdevēja palīdzību, pieņemot lēmumu par piekrišanu), 14. pants un 19. pants (tiesības tikt uzklautai) un 23. panta 5. punkts (atbrīvošana, beidzoties personas nodošanas termiņam).

Šīs tiesības nostiprina īpaši procesuālo garantiju instrumenti, kas izskaidroti 11.1. līdz 11.8. iedaļā.

11.1. Tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu

EAO izpildei piemēro tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Direktīvā 2010/64/ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā ⁽¹⁾.

Direktīvas 2010/64/ES 2. panta 7. punktā noteikts, ka izpildes dalībvalstij jebkurai personai, uz kuru attiecas EAO process un kura nesaprot procesa valodu vai tajā nerunā, jānodrošina šādas tiesības:

- a) tiesības uz nekavējošu mutisko tulkojumu kriminālprocesā izmeklēšanas un tiesu iestādēs, tostarp policijas nopratināšanā, visās tiesas sēdēs un jebkādā starpposma uzklaušanās;
- b) tiesības uz mutisko tulkojumu saziņai starp aizdomās turētajām vai apsūdzētajām personām un viņu advokātiem, ja šī saziņa ir tieši saistīta ar pratināšanu vai uzklauššanu tiesas procesā vai ar pārsūdzības vai citu procesuālo pieteikumu iesniegšanu;
- c) tiesības apstrīdēt lēmumu, ar kuru konstatē, ka nav vajadzīgs mutiskais vai rakstiskais tulkojums, un iespēju sūdzēties, ja mutiskā tulkojuma kvalitāte uzskatāma par nepietiekamu, lai nodrošinātu tiesības uz taisnīgu tiesu.

Direktīvas 2010/64/ES 3. panta 6. punktā noteikts, ka izpildes dalībvalsts kompetentajām iestādēm jebkurai personai, uz kuru attiecas EAO izpildes process un kura nesaprot EAO valodu, jānodrošina rakstisks EAO tulkojums. Izņēmuma gadījumā rakstiskā tulkojuma vietā var sniegt mutisku tulkojumu vai mutisku kopsavilkumu ar nosacījumu, ka šāds mutisks tulkojums vai kopsavilkums neskar lietas taisnīgu izskatīšanu.

Mutiskajam un rakstiskajam tulkojumam jābūt pietiekami kvalitatīvam, lai nodrošinātu lietas taisnīgu izskatīšanu, jo īpaši nodrošinot, lai aizdomās turētajām vai apsūdzētajām personām būtu skaidrs, par ko tās apsūdz, un lai tās spētu īstenot savas tiesības uz aizstāvību. Ir svarīgi atzīmēt arī to, ka neatkarīgi no procesa iznākuma mutiskā un rakstiskā tulkojuma izmaksas sedz dalībvalstis.

11.2. Tiesības uz informāciju

Tiesības tikt rakstveidā informētam par tiesībām apcietināšanas gadījumā attiecas arī uz personām, kas apcietinātas, lai izpildītu EAO, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvā 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp. Dānijai direktīva nav saistoša.

⁽²⁾ OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp. Dānijai direktīva nav saistoša.

Direktīvas 2012/13/ES 5. pantā noteikts, ka personām, kas apcietinātas EAO izpildei, nekavējoties jāsaņem atbilstošs paziņojums par tiesībām, kurā ietverta informācija par viņu tiesībām atbilstīgi tiem tiesību aktiem, ar kuriem izpildes dalībvalstī īsteno Pamatlēmumu par EAO. Indikatīvs paraugs paziņojumam par tiesībām ir sniegts Direktīvas 2012/13/ES II pielikumā (un atveidots šīs rokasgrāmatas IX pielikumā).

Informācijas sniegšanu reģistrē, izmantojot reģistrācijas procedūru, kas noteikta attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos. Aizdomās turētajiem vai apsūdzētajām personām ir tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām iesniegt sūdzību, ja netiek sniegta informācija vai tās sniegšana tiek atteikta.

11.3. Tiesības uz advokāta palīdzību

Uz personām, par kurām ir izsniegts EAO, attiecas tiesības uz advokāta palīdzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Direktīvu 2013/48/ES par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm ⁽¹⁾.

Personām, par kurām izsniegts EAO, pēc apcietināšanas saskaņā ar EAO ir tiesības uz advokāta palīdzību izpildes dalībvalstī (Direktīvas 2013/48/ES 10. panta 1., 2. un 3. punkts). Attiecībā uz tiesību uz advokāta palīdzību saturu izpildes dalībvalstī pieprasītajām personām ir šādas tiesības:

- a) tiesības uz advokāta palīdzību tādā laikā un tādā veidā, lai pieprasītā persona varētu efektīvi īstenot savas tiesības, un katrā ziņā bez nepamatotas kavēšanās no brīvības atņemšanas brīža;
- b) tiesības tikties un sazināties ar advokātu, kas tās pārstāv;
- c) tiesības uz advokāta klātbūtni un – saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām – līdzdalību pieprasītās personas uzklaušanās, ko veic izpildes tiesu iestāde.

Turklāt pieprasītajām personām ir tiesības izsniegšanas dalībvalstī iecelt advokātu (Direktīvas 2013/48/ES 10. panta 4., 5. un 6. punkts). Šāda advokāta loma ir palīdzēt advokātam izpildes dalībvalstī, sniedzot minētajam advokātam informāciju un padomu, lai varētu efektīvi īstenot pieprasīto personu tiesības saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO.

11.4. Tiesības uz to, ka par brīvības atņemšanu informē trešo personu

Personām, par kurām izsniegts EAO, no brīža, kad tās ir aizturētas izpildes dalībvalstī, ir tiesības uz to, ka par brīvības atņemšanu bez nepamatotas kavēšanās informē vismaz vienu to izraudzītu personu, piemēram, radnieku vai darba devēju ⁽²⁾.

11.5. Tiesības sazināties ar trešām personām

Personām, par kurām izsniegts EAO, no brīža, kad tās ir aizturētas izpildes dalībvalstī, ir tiesības bez nepamatotas kavēšanās sazināties vismaz ar vienu to izraudzītu trešo personu, piemēram, radnieku ⁽³⁾.

11.6. Tiesības sazināties ar konsulārajām iestādēm

Personām, par kurām izsniegts EAO un kas nav izpildes dalībvalsts valstspiederīgie, no brīža, kad tās ir aizturētas izpildes dalībvalstī, ir tiesības, ka par brīvības atņemšanu bez nepamatotas kavēšanās tiek informētas to valstspiederības valsts konsulārās iestādes, un sazināties ar minētajām iestādēm ⁽⁴⁾.

Tām ir arī tiesības, ka to konsulārās amatpersonas tās apmeklē, tiesības ar tām sarunāties un sarakstīties un tiesības, ka to konsulārās iestādes tām nokārto juridisko pārstāvību.

⁽¹⁾ OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp. Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2016. gada 27. novembrī. Dānijai, Apvienotajai Karalistei un Īrijai direktīva nav saistoša.

⁽²⁾ Direktīvas 2013/48/ES 5. pants.

⁽³⁾ Direktīvas 2013/48/ES 6. pants.

⁽⁴⁾ Direktīvas 2013/48/ES 7. pants.

11.7. Bērnu īpašās tiesības

Bērniem, par kuriem izsniegts EAO, piemēro īpašas garantijas no brīža, kad viņi aizturēti saskaņā ar EAO izpildes dalībvalstī ⁽¹⁾. Tās jo īpaši ir saistītas ar:

- a) tiesībām uz informāciju;
- b) tiesībām uz personas, kam ir vecāku atbildība, informēšanu;
- c) tiesībām saņemt advokāta palīdzību;
- d) tiesībām uz medicīnisku izmeklēšanu;
- e) tiesībām uz īpašu apiešanos brīvības atņemšanas gadījumā;
- f) tiesībām uz privātās dzīves aizsardzību;
- g) tiesībām uz to, ka procesa laikā viņus pavadā personas, kam ir vecāku atbildība.

11.8. Tiesības uz juridisko palīdzību

Uz personām, par kurām ir izsniegts EAO, attiecas tiesības uz juridisko palīdzību, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 26. oktobra Direktīvā (ES) 2016/1919 par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā ⁽²⁾.

Personām, par kurām izsniegts EAO, ir tiesības uz juridisko palīdzību izpildes dalībvalstī pēc aizturēšanas uz EO pamata, līdz tās ir nodotas vai līdz lēmums par to nenodošanu kļūst galīgs (Direktīvas (ES) 2016/1919 5. panta 1. punkts).

Turklāt pieprasītajām personām, kuras izmanto savas tiesības iecelt advokātu izsniegšanas dalībvalstī, lai tas palīdzētu advokātam izpildes dalībvalstī, saskaņā ar Direktīvas 2013/48/ES 10. panta 4. un 5. punktu ir tiesības uz juridisko palīdzību arī izsniegšanas dalībvalstī, ciktāl šāda palīdzība ir vajadzīga, lai nodrošinātu efektīvu tiesu iestāžu pieejamību (Direktīvas (ES) 2016/1919 5. panta 2. punkts).

Dalībvalstis var abos gadījumos izmantot Direktīvas (ES) 2016/1919 4. panta 3. punktā paredzētos mantiskā stāvokļa pārbaudes kritērijus, ko piemēro *mutatis mutandis* juridiskai palīdzībai EAO procesā (minētās direktīvas 5. panta 3. punkts). Tāpēc, veicot šādu mantiskā stāvokļa pārbaudi, būtu jāņem vērā visi attiecīgie un objektīvie faktori, piemēram, personas ienākumi, kapitāls un ģimenes stāvoklis, kā arī izmaksas par advokāta palīdzību un dzīves līmenis minētajā dalībvalstī, lai noteiktu, vai saskaņā ar piemērojamiem kritērijiem minētajā dalībvalstī pieprasītajai personai trūkst līdzekļu advokāta palīdzības apmaksāšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Direktīva (ES) 2016/800 par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.). Termins, līdz kuram dalībvalstīm jātransponē direktīva, ir 2019. gada 11. jūnijs. Dānijai, Apvienotajai Karalistei un Īrijai direktīva nav saistoša.

⁽²⁾ OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp. Direktīvas transponēšanas termiņš ir 2019. gada 25. maijs. Dānijai, Apvienotajai Karalistei un Īrijai direktīva nav saistoša.

I PIELIKUMS

Pamatlēmums par EAO, neoficiāla konsolidētā versija ⁽¹⁾

Pamatlēmuma par EAO teksts latviešu valodā

PADOMES PAMATLĒMUMS

(2002. gada 13. jūnijs)

par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm

(2002/584/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 31. panta a) un b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar 1999. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem, un jo īpaši to 35. punktu, starp dalībvalstīm ir jāatceļ formālā izdošanas procedūra attiecībā uz personām, kas mēģina izvairīties no soda izciešanas pēc tam, kad attiecībā uz tām pieņemts galīgs spriedums, un ir jāpaātrina izdošanas procedūras attiecībā uz personām, kuras tur aizdomās par nodarījuma izdarīšanu.
- (2) Pasākumu programmā, kuras mērķis ir īstenot principu par nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās, ko paredz Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumu 37. punkts un kas pieņemta Padomē 2000. gada 30. novembrī ⁽⁴⁾, ir pieminēts jautājums par apcietināšanas orderu savstarpēju izpildi.
- (3) Visas vai dažas dalībvalstis ir vairāku konvenciju izdošanas jomā dalībvalstis, ieskaitot 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvenciju par izdošanu un 1977. gada 27. janvāra Eiropas Konvenciju par terorisma apkarošanu. Ziemeļvalstu izdošanas likumu saturs ir identisks.
- (4) Dalībvalstis turklāt ir apstiprinājušas trīs šādas konvencijas, kas pilnībā vai daļēji attiecas uz izdošanu un kas ir daļa no Savienības acquis: 1990. gada 19. jūnija Šengenas līguma (1985. gada 14. jūnijs) īstenošanas Konvencija par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgajām robežām ⁽⁵⁾ (attiecībās starp minētās konvencijas dalībvalstīm), 1995. gada 10. marta Konvencija par vienkāršotu izdošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ⁽⁶⁾ un 1996. gada 27. septembra Konvencija par izdošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ⁽⁷⁾.
- (5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

⁽¹⁾ Šī neoficiālā konsolidācija satur tikai Pamatlēmuma 2002/584/TI apsvērumus. Tajā nav iekļauti Pamatlēmuma 2009/299/TI, ar kuru grozīts Pamatlēmums 2002/584/TI, apsvērumi.

⁽²⁾ OV C 332 E, 27.11.2001., 305. lpp.

⁽³⁾ Atzinums sniegts 2002. gada 9. janvārī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV C 12 E, 15.1.2001., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 78, 30.3.1995., 2. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 313, 13.10.1996., 12. lpp.

- (6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības “stūrakmeni”.
- (7) Tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt mērķi aizstāt daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, un šis mērķis tā apjoma un rezultātu dēļ ir vieglāk sasniedzams Savienības līmenī, tad Padome var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis pamatlēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.
- (8) Nolēmumiem par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi ir jābūt pakļautiem pietiekamai kontrolei, kas nozīmē, ka dalībvalsts tiesas iestādei, kurā pieprasītā persona ir apcietināta, būs jāpieņem lēmums par tās nodošanu.
- (9) Centrālo iestāžu loma Eiropas apcietināšanas ordera izpildē nepārsniedz praktisku un administratīvu atbalstu.
- (10) Eiropas apcietināšanas ordera mehānisms pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība. Tā īstenošanu var apturēt tikai gadījumā, ja viena no dalībvalstīm nopietni un vairākkārt pārkāpj principus, kas paredzēti 6. panta 1. punktā Līgumā par Eiropas Savienību, ko konstatē Padome, ievērojot minētā līguma 7. panta 1. punktu, ar sekām, kas izklāstītas attiecīgā līguma 7. panta 2. punktā.
- (11) Attiecībās starp dalībvalstīm Eiropas apcietināšanas orderim ir jāaizstāj visi iepriekšējie dokumenti, kas attiecās uz izdošanu, tai skaitā noteikumi par izdošanu, kas iekļauti Šengenas līguma izpildes konvencijas III sadaļā.
- (12) Šajā pamatlēmumā ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti 6. pantā Līgumā par Eiropas Savienību un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā⁽⁸⁾, īpaši tās VI nodaļā. Neko šajā pamatlēmumā nevar interpretēt kā aizliegumu atteikt tādas personas nodošanu, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ja, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, ir iemesls domāt, ka minētais apcietināšanas orderis ir izsniegts, lai veiktu personas vajāšanu vai sodīšanu tās dzimuma, rases, reliģijas, nacionālās izcelsmes, valstiskās piederības, valodas, politisko uzskatu vai seksuālās orientācijas dēļ, vai ka šīs personas stāvokli varētu pasliktināt kāda no šiem iemesliem dēļ.
- Šis pamatlēmums dalībvalstīm neliedz piemērot to konstitucionālos noteikumus attiecībā uz taisnīgu tiesu, biedrošanās tiesībām, preses brīvību un vārda brīvību citos masu informācijas līdzekļos.
- (13) Nevienai personai nevar likt izbraukt vai to izraidīt uz valsti vai izdot valstij, ja pastāv nopietns risks, ka tā tur varētu būt pakļauta nāves sodam, spīdzināšanai vai citādi necilvēcīgai vai degradējošai attieksmei vai sodam.
- (14) Tā kā visas dalībvalstis ir ratificējušas 1981. gada 28. janvāra Eiropas Padomes Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz automātisku personas datu apstrādi, tad personas datus, ko apstrādā, īstenojot šo pamatlēmumu, ir jāaizsargā saskaņā ar minētās konvencijas principiem,

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. NODAĻA

Vispārīgi principi

1. pants

Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt

1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

⁽⁸⁾ OVC 364, 18.12.2000., 1. lpp.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.
3. Šis pamatlēmums groza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti 6. pantā Līgumā par Eiropas Savienību.

2. pants

Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas joma

1. Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši vai par jau piespriestu sodu vai jau piemērotu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši.
2. Šādi nodarījumi, ja par tiem izsniegšanas dalībvalstī var piemērot brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, un tādi, kā tie definēti izsniegšanas dalībvalsts tiesībās, saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem un nepārbaudot darbības abpusējo sodāmību ir pamats nodošanai, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi:
 - dalība noziedzīgā organizācijā,
 - terorisms,
 - cilvēku tirdzniecība,
 - bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
 - narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,
 - ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,
 - korupcija,
 - krāpšana, ieskaitot krāpšanu, kas apdraud Eiropas Kopienų finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijas par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību nozīmē,
 - noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija,
 - naudas, tostarp euro, viltošana,
 - datornoziegumi,
 - noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,
 - palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties,
 - slepkavība, smagi miesas bojājumi,
 - cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,
 - personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,
 - rasisms un ksenofobija,
 - organizēta vai bruņota laupīšana,
 - kultūras preču, tostarp mākslas darbu un senlietu, nelikumīga tirdzniecība,
 - krāpšana,
 - rekets un izspiešana,
 - izstrādājumu viltošana un pirātisms,
 - administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,
 - maksāšanas līdzekļu viltošana,
 - hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,
 - kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
 - zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
 - izvarošana,

- dedzināšana,
- noziegumi, kuri ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
- kuģa vai gaisa kuģa sagrābšana,
- sabotāža.

3. Apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punkta noteikumus, Padome vienprātīgi jebkurā brīdī var nolemt 2. punkta sarakstam pievienot citas noziegumu kategorijas. Ievērojot ziņojumu, ko saskaņā ar 34. panta 3. punktu iesniedz Komisija, Padome izvērtē to, vai saraksts būtu jāpaplašina vai jāgroza.

4. Tādu nodarījumu gadījumā, uz ko neattiecas 2. punkts, nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka darbības, par kurām izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, uzskata par nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesībām neatkarīgi no tā sastāva elementiem vai kvalifikācijas.

3. pants

Eiropas apcietināšanas ordera obligātas neizpildīšanas pamats

Izpildes dalībvalsts tiesas iestāde (šeit turpmāk – “izpildes tiesas iestāde”) atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu šādos gadījumos:

1. Uz nodarījumu, kas ir par iemeslu apcietināšanas orderim, attiecas amnestija izpildes dalībvalstī, ja šīs valsts jurisdikcijā bija kriminālvajāšanas uzsākšana par attiecīgo nodarījumu saskaņā ar tās krimināllikumu;
2. Ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām;
3. Ja personai, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties kriminālbildība par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.

4. pants

Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamats

Izpildes tiesu iestāde var atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu:

1. Ja vienā no gadījumiem, kas minēti 2. panta 4. punktā, darbību, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, neuzskata par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām; tomēr attiecībā uz nodokļiem un nodevām, muitas nodokļiem un maiņas nodevām Eiropas apcietināšanas ordera izpildi nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes dalībvalsts normatīvajos aktos nav noteikti tāda paša veida nodokļi vai nodevas vai arī tajos nav tāda paša nodokļu, nodevu, muitas nodokļu vai maiņas nodevu regulējuma kā izsniegšanas dalībvalsts normatīvajos aktos;
2. Ja izpildes dalībvalstī veic personas, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, kriminālvajāšanu par to pašu darbību, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā;
3. Ja izpildes dalībvalsts tiesu iestādes ir nolēmušas vai nu neveikt kriminālvajāšanu attiecībā uz nodarījumu, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, vai procesu apturēt vai ja dalībvalstī attiecībā uz pieprasīto personu par tām pašām darbībām ir pieņemts galīgs spriedums, kas liedz procesu turpināt;
4. Ja ir iestājies noilgums saukšanai pie kriminālbildības vai sodīšanai saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām un uz darbībām attiecas šīs dalībvalsts jurisdikcija saskaņā ar tās krimināllikumu;
5. Ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka trešajā valstī par pieprasīto personu pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām;
6. Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, ja pieprasītā persona paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents un šī valsts apņemas izpildīt spriedumu vai piespiedu līdzekli saskaņā ar tās tiesību aktiem;

7. Ja Eiropas apcietināšanas orderis attiecas uz nodarījumiem:

- a) kurus saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām uzskata par pilnīgi vai daļēji veiktiem izpildes dalībvalsts teritorijā vai vietā, ko par tādu uzskata;
- b) kuri veikti ārpus izsniegšanas dalībvalsts teritorijas un izpildes dalībvalsts tiesības neļauj veikt kriminālvajāšanu par tādiem pašiem nodarījumiem, ja tie veikti ārpus tās teritorijas.

4.a pants

Aizmuguriski nolēmumi

1. Tāpat izpildes tiesu iestāde drīkst atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja nolēmums pieņemts aizmuguriski, izņemot gadījumus, kad Eiropas apcietināšanas orderī norādīts, ka saskaņā ar turpmākām izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos paredzētām procesuālajām prasībām attiecīgā persona:

a) vai nu savlaicīgi:

- i) saņēma pavēsti un tādējādi tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, vai ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu;

un

- ii) tika informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski;

vai arī

b) zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā;

vai arī

c) ir saņēmusi nolēmumu un, būdama skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts:

- i) ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu;

vai

- ii) attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību;

vai arī

d) nav saņēmusi nolēmumu, bet:

- i) nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas un persona tiks skaidri informēta par viņas tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts;

un

- ii) tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa šāda lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība, kā minēts atbilstīgajā Eiropas apcietināšanas orderī.

2. Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli atbilstīgi 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, un ja attiecīgā persona nav iepriekš saņēmusi nekādu oficiālu informāciju par to, ka pret viņu ir ierosināta krimināllieta, tad attiecīgā persona, kad viņa tiek informēta par Eiropas apcietināšanas ordera saturu, var lūgt pirms nodošanas saņemt sprieduma kopiju. Tūlīt pēc tam, kad tā ir informēta par šādu lūgumu, izsniegšanas iestāde meklētajai personai ar izpildes iestādes starpniecību nodrošina sprieduma kopiju. Meklētās personas lūgums nekavē ne nodošanas procedūru, ne lēmumu izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi. Sprieduma nodrošināšana attiecīgajai personai notiek tikai informācijas nolūkos; to neuzskata par sprieduma oficiālu izsniegšanu, un tā neskar nekādus termiņus, ko piemēro lūgumam par lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību.

3. Ja personu nodod atbilstīgi 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem un ja attiecīgā persona ir lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, šādas personas apcietinājumu līdz lietas atkārtotas izskatīšanas vai pārsūdzības pabeigšanai pārskata saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktiem vai nu regulāri, vai arī pēc attiecīgās personas lūguma. Šāda pārskatīšana jo īpaši ietver iespēju apcietinājumu apturēt vai pārtraukt. Lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība sākas pienācīgā laikā pēc nodošanas.

5. pants

Garantijas, kas izsniegšanas dalībvalstij jāsniedz īpašos gadījumos

Izpildes dalībvalsts tiesībās var noteikt, ka izpildes tiesu iestāde izpilda Eiropas apcietināšanas orderi ar šādiem nosacījumiem:

1. [svītrots]
2. Ja par nodarījumu, uz kura pamata Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts, ir paredzēts brīvības atņemšanas sods vai piespiedu līdzeklis uz mūžu, tad minētā apcietināšanas ordera izpildi var pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma paredz noteikumus, kas ļauj pārskatīt noteikto sodu vai līdzekli pēc pieprasījuma vai vēlākais pēc 20 gadiem, vai kas ļauj piemērot apžēlošanas pasākumus, ko saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesībām vai praksi personai ir tiesības lūgt ar mērķi neizpildīt šādu sodu vai līdzekli;
3. Ja persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tās kriminālvajāšanai, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents, tad nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka personu, pēc tās nopratināšanas, nogādā atpakaļ izpildes dalībvalstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī.

6. pants

Kompetento tiesu iestāžu noteikšana

1. Izsniegšanas tiesu iestāde ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.
2. Izpildes tiesu iestāde ir izpildes dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.
3. Katra dalībvalsts informē Padomes ģenerālsekretariātu par kompetento iestādi saskaņā ar tās tiesību aktiem.

7. pants

Centrālās iestādes iesaistīšana

1. Katra dalībvalsts var izraudzīties centrālo iestādi vai, ja tās tiesību sistēma to pieļauj, vairākas centrālās iestādes, kas palīdz kompetentajām tiesu iestādēm.
2. Dalībvalsts var, ja tas ir vajadzīgs tās tiesu sistēmas organizācijas dēļ, paredzēt centrālajai iestādei (centrālajām iestādēm) atbildību par Eiropas apcietināšanas orderu administratīvu pārsūtīšanu un saņemšanu, kā arī par citu oficiālu saraksti, kas uz to (tām) attiecas.

Dalībvalsts, kas vēlas izmantot šajā pantā minētās iespējas, Padomes ģenerālsekretariātam paziņo informāciju, kas attiecas uz izraudzīto centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm. Šīs norādes ir saistošas visām izsniegšanas dalībvalsts iestādēm.

8. pants

Eiropas apcietināšanas ordera saturs un forma

1. Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:
 - a) pieprasītās personas identitāte un nacionālā piederība;
 - b) izsniegšanas tiesu iestādes nosaukums, adrese, telefona un faksa numurs un e-pasta adrese;
 - c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā;

- d) nodarījuma veids un juridiskā kvalifikācija, jo īpaši attiecībā uz 2. pantu;
- e) to apstākļu apraksts, kādos tika veikts nodarījums, ieskaitot laiku, vietu un pieprasītās personas līdzdalības veidu nodarījumā;
- f) piespriestais sods, ja spriedums ir galīgs, vai sodu robežas, ko par nodarījumu paredz izsniegšanas dalībvalsts tiesības;
- g) ja iespējams, citas nodarījuma sekas.

2. Eiropas apcietināšanas orderis ir jāiztulko izpildes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šī pamatlēmuma pieņemšanas brīdī vai vēlāk ikviena dalībvalsts var noteikt deklarācijā, ko tā iesniedz Padomes ģenerālsekretariātam, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās Eiropas Kopienu iestāžu oficiālajās valodās.

2. NODAĻA

Nodošanas procedūra

9. pants

Eiropas apcietināšanas ordera pārsūtīšana

1. Ja ir zināma pieprasītās personas atrašanās vieta, izsniegšanas tiesas iestāde var pārsūtīt Eiropas apcietināšanas orderi tieši izpildes tiesu iestādei.
2. Izsniegšanas tiesu iestāde var jebkurā gadījumā nolemt par pieprasīto personu ievietot paziņojumu Šengenas Informācijas sistēmā (SIS).
3. Šādu paziņojumu veic saskaņā ar noteikumiem 95. pantā 1990. gada 19. jūnija Šengenas līguma (1985. gada 14. jūnijs) īstenošanas Konvencijā par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgajām robežām (Šengenas konvencija). Paziņojums Šengenas Informācijas sistēmā ir līdzvērtīgs Eiropas apcietināšanas orderim kopā ar informāciju, kas paredzēta 8. panta 1. punktā.

Pārejas periodā, līdz SIS var pārsūtīt visu 8. pantā aprakstīto informāciju, paziņojums ir līdzvērtīgs Eiropas apcietināšanas orderim, kamēr izpildes iestāde saņem oriģinālu saskaņā ar formas prasībām.

10. pants

Eiropas apcietināšanas ordera pārsūtīšanas kārtība

1. Ja izsniegšanas tiesas iestāde nezina, kas kompetentā izpildes iestāde, tā veic vajadzīgos pieprasījumus, tai skaitā, caur Eiropas Juridiskā tīkla kontaktpunktiem ⁽⁹⁾, lai iegūtu šo informāciju no izpildes dalībvalsts.
2. Ja izsniegšanas tiesu iestāde vēlas, tad pārsūtīšanu var veikt caur Eiropas Juridiskā tīkla nodrošināto telekomunikāciju sistēmu.
3. Ja nav iespējams izmantot SIS pakalpojumus, izsniegšanas tiesu iestāde var lūgt *Interpol* pakalpojumus, lai pārsūtītu Eiropas apcietināšanas orderi.
4. Izsniegšanas tiesu iestāde var Eiropas apcietināšanas orderi pārsūtīt tālāk ar ikvienu drošu līdzekli, ar kuru var iegūt rakstisku dokumentu apstākļos, kas ļauj izpildes dalībvalstij noteikt tā autentiskumu.
5. Visas grūtības, kas saistītas ar ikviena Eiropas apcietināšanas ordera izpildei vajadzīga dokumenta pārsūtīšanu vai autentiskumu, risina tiešos sakaros starp iesaistītajām tiesu iestādēm vai attiecīgos gadījumos piedaloties dalībvalstu centrālajām iestādēm.
6. Ja iestāde, kas saņem Eiropas apcietināšanas orderi, nav kompetenta ar to rīkoties, tā automātiski Eiropas apcietināšanas orderi pārsūta tālāk kompetentajai iestādei tās dalībvalstī un par to informē izsniegšanas tiesu iestādi.

⁽⁹⁾ Padomes Vienotā rīcība 98/428/TI (1998. gada 29. jūnijs) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla izveidi (OV L 191, 7.7.1998., 4. lpp.).

*11. pants***Pieprasītās personas tiesības**

1. Kad pieprasīto personu apcietina, kompetentā izpildes tiesu iestāde saskaņā ar savas valsts tiesībām informē personu par Eiropas apcietināšanas orderi un par tā saturu, un arī par iespēju piekrist nodošanai izsniegšanas tiesu iestādei.
2. Pieprasītajai personai, kuru apcietina Eiropas apcietināšanas ordera izpildei, ir tiesības saņemt juridiska padomdevēja un tulka palīdzību saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.

*12. pants***Personas turēšana apcietinājumā**

Ja personu apcietina, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, izpildes tiesu iestāde lemj par to, vai pieprasītajai personai ir jāpaliek apcietinājumā saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām. Personu var provizoriski atbrīvot ikvienā brīdī saskaņā ar izpildes dalībvalsts iekšējām tiesībām ar noteikumu, ka minētās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai novērstu personas bēgšanu.

*13. pants***Piekrišana nodošanai**

1. Ja apcietinātā persona norāda, ka tā piekrīt nodošanai, šo piekrišanu un attiecīgā gadījumā noteiktu atteikšanos no tiesībām, ko paredz "specialitātes princips", kas minēts 27. panta 2. punktā, dod izpildes tiesu iestādē saskaņā ar izpildes dalībvalsts iekšējām tiesībām.
2. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 1. punktā minēto piekrišanu un attiecīgā gadījumā atteikšanos konstatē tādā veidā, kas liecina par to, ka attiecīgā persona tos ir izteikusi brīvprātīgi un pilnībā apzinoties sekas. Šajā sakarā pieprasītajai personai ir tiesības uz juridiska padomdevēja palīdzību.
3. Piekrišanu un attiecīgā gadījumā atteikšanos, kas minēta 1. punktā, reģistrē protokolā saskaņā ar procedūru, kas paredzēta izpildes dalībvalsts tiesību aktos.
4. Piekrišanu principā nevar atsaukt. Katra dalībvalsts var paredzēt, ka piekrišanu un attiecīgā gadījumā atteikšanos var atsaukt saskaņā ar tās tiesību aktu piemērojamiem noteikumiem. Šajā gadījumā laika posmu starp piekrišanu un tās atsaukšanu neņem vērā, nosakot termiņus, kas paredzēti 17. pantā. Dalībvalsts, kas vēlas izmantot šo iespēju, par to informē Padomes ģenerālsekretariātu, pieņemot šo pamatlēmumu, un norāda kārtību, kādā iespējama piekrišanas atsaukšana, kā arī ikvienu tās grozījumu.

*14. pants***Pieprasītās personas uzklausišana**

Ja apcietinātā persona nepiekrīt tās nodošanai, kā paredzēts 13. pantā, viņai ir tiesības, ka to uzklausa izpildes tiesu iestāde saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.

*15. pants***Lēmums par nodošanu**

1. Izpildes tiesu iestāde termiņos un saskaņā ar šajā pamatlēmumā noteiktajiem nosacījumiem pieņem lēmumu par to, vai persona ir jānodod.
2. Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu pieņemt lēmumu par nodošanu, tā lūdz, lai steidzami piegādā vajadzīgo papildu informāciju, konkrēti to, kas attiecas uz 3. līdz 5. pantu un 8. pantu, un tā var noteikt termiņu tās saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs ievērot termiņus, kas noteikti 17. pantā.
3. Izsniegšanas tiesu iestāde var ikvienā brīdī pārsūtīt ikvienu papildu derīgu informāciju izpildes tiesu iestādei.

16. pants

Lēmums vairāku pieprasījumu gadījumā

1. Ja divas vai vairākas dalībvalstis ir izsniegušas Eiropas apcietināšanas orderi, kas attiecas uz vienu un to pašu personu, lēmumu par to, kuru Eiropas apcietināšanas orderi izpildīt, pieņem izpildu tiesu iestāde, pienācīgi ņemot vērā visus apstākļus un īpaši nodarījumu relatīvo smagumu un izdarīšanas vietu, katra Eiropas apcietināšanas ordera datumu un to, vai orderis izsniegts kriminālvajāšanas nolūkos vai brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei.
2. Izpildes tiesu iestāde var lūgt *Eurojust* ⁽¹⁰⁾ padomu, kad tā izdara izvēli, kas paredzēta 1. punktā.
3. Konflikta gadījumā starp Eiropas apcietināšanas orderi un izdošanas lūgumu, ko iesniegusi trešā valsts, lēmumu par to, vai priekšroka dodama Eiropas apcietināšanas orderim vai izdošanas lūgumam, pieņem izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde, pienācīgi ņemot vērā visus apstākļus, īpaši tos, kas minēti 1. punktā, un tos, kas minēti piemērojamajā konvencijā.
4. Šis pants neskar dalībvalstu pienākumus, ko paredz Starptautiskās Krimināltiesas statūti.

17. pants

Termiņi un kārtība, kādos pieņem lēmumu izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi

1. Eiropas apcietināšanas orderi izskata un izpilda steidzamības kārtā.
2. Gadījumos, kad pieprasītā persona piekrīt tās nodošanai, galīgais lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi būtu jāpieņem 10 dienu laikā pēc piekrišanas sniegšanas.
3. Pārējos gadījumos galīgais lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi būtu jāpieņem 60 dienu laikā pēc pieprasītās personas apcietināšanas.
4. Īpašos gadījumos, kad Eiropas apcietināšanas orderi nevar izpildīt termiņos, kas paredzēti 2. vai 3. punktā, izpildes tiesu iestāde nekavējoties par to informē izsniegšanas tiesu iestādi, norādot kavēšanās iemeslus. Šādos gadījumos šos termiņus var pagarināt par 30 dienām.
5. Kamēr izpildes tiesu iestāde nav pieņēmusi galīgo lēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi, tā nodrošina to, ka materiālie nosacījumi, kas nepieciešami faktiskai personas nodošanai, būtu ievēroti arī turpmāk.
6. Ikviens atteikšanās izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi ir jāpamato.
7. Ja izņēmuma gadījumos dalībvalsts nevar ievērot šajā pantā paredzētos termiņus, tā informē *Eurojust*, norādot kavēšanās iemeslus. Turklāt dalībvalsts, kas vairākkārt saskārusies ar kavējumiem no citas dalībvalsts puses Eiropas apcietināšanas ordera izpildē, par to informē Padomi, lai dalībvalstu līmenī izvērtētu šī pamatlēmuma ieviešanu.

18. pants

Stāvoklis līdz lēmuma pieņemšanai

1. Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts kriminālvajāšanas nolūkos, izpildes tiesu iestādei ir:
 - a) vai nu jāpiekrīt, ka pieprasīto personu uzklausā saskaņā ar 19. pantu;
 - b) vai jāpiekrīt pieprasītās personas pagaidu pārvietošanai.
2. Pagaidu pārvietošanas nosacījumus un termiņu nosaka izsniegšanas un izpildes iestādēm savstarpēji vienojoties.
3. Pagaidu pārvietošanas gadījumā personai ir jābūt iespējai atgriezties izpildes dalībvalstī, lai piedalītos sēdēs, kas ir nodošanas procedūras daļa un kas uz to attiecas.

⁽¹⁰⁾ Padomes Lēmums 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem (OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.).

19. pants

Personas noklausīšanās līdz lēmuma pieņemšanai

1. Pieprasīto personu uzklausa tiesu iestāde, piedaloties vienai citai personai, kuru izraugās saskaņā pieprasītājas tiesas dalībvalsts tiesībām.
2. Pieprasīto personu noklausās saskaņā ar izpildu dalībvalsts tiesībām un saskaņā ar nosacījumiem, ko nosaka, izsniegšanas un izpildes iestādēm savstarpēji vienojoties.
3. Kompetentā izpildes iestāde var uzdot citai savas dalībvalsts tiesu iestādei piedalīties pieprasītās personas uzklaušanā, lai nodrošinātu šā panta un izklāstīto nosacījumu pienācīgu piemērošanu.

20. pants

Privilēģijas un neaizskaramība

1. Ja pieprasītajai personai noteiktas privilēģijas vai neaizskaramība attiecībā uz izpildes dalībvalsts jurisdikciju vai izpildi, tad 17. pantā paredzēto termiņu tecējums sākas tikai ar to dienu, kad izpildes tiesu iestādi informē par to, ka privilēģijas un neaizskaramība ir atcelta.

Izpildes dalībvalsts nodrošina, ka materiālie nosacījumi, kas vajadzīgi faktiskai personas nodošanai, turpina būt ievēroti tad, kad persona vairs nebauda šādas privilēģijas vai neaizskaramību.

2. Ja tiesības atcelt privilēģijas vai neaizskaramību ir izpildes dalībvalstij, tad izpildes tiesu iestāde to lūdz darīt nekavējoties. Ja tiesības atcelt privilēģijas vai neaizskaramību ir citas valsts vai starptautiskas organizācijas iestādei, tad īstenot šīs tiesības ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei.

21. pants

Starptautisko saistību konkurence

Šis pamatlēmums neietekmē izpildes dalībvalsts saistības, ja pieprasīto personu šai dalībvalstij ir izdevusi trešā valsts un ja šo personu aizsargā tā nolīguma noteikumi, saskaņā ar kuru tā izdota, attiecībā uz specialitātes principu. Izpildes dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nekavējoties pieprasītu tās valsts piekrišanu, kura pieprasīto personu izdevusi, tā, lai to varētu nodot dalībvalstij, kas izsniegusi Eiropas apcietināšanas orderi. 17. pantā minēto termiņu tecējums sākas tikai no dienas, no kuras beidz piemērot specialitātes principu. Līdz valsts, kas personu izdevusi, pieņem lēmumu, izpildes dalībvalsts nodrošina, ka materiālie nosacījumi, kas vajadzīgi faktiskai personas nodošanai, būt ievēroti arī turpmāk.

22. pants

Lēmuma paziņošana

Izpildes tiesu iestāde nekavējoties paziņo izsniegšanas tiesu iestādei lēmumu par rīcību Eiropas apcietināšanas ordera sakarā.

23. pants

Personas nodošanas termiņi

1. Pieprasīto personu nodod iespējami ātri dienā, par kuru vienojas iesaistītās iestādes.
2. To nodod ne vēlāk kā 10 dienas pēc galīgā lēmuma pieņemšanas par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.
3. Ja pieprasītās personas nodošanu 2. punktā minētajā termiņā traucē apstākļi, ko nekontrolē neviena dalībvalsts, tad izpildes un izsniegšanas tiesu iestādes nekavējoties savstarpēji sazinās un vienojas par jaunu nodošanas dienu. Šajā gadījumā nodošana notiek 10 dienu laikā no dienas, par kuru panākta jaunā vienošanās.

4. Nodošanu izņēmuma gadījumā var uz laiku atlikt nopietnu humānu iemeslu dēļ, piemēram, ja ir pamatoti iemesli domāt, ka tas acīmredzami apdraudētu pieprasītās personas dzīvību vai veselību. Eiropas apcietināšanas ordera izpilde notiek iespējami drīz pēc tam, kad šie iemesli beidz pastāvēt. Izpildes tiesu iestāde par to nekavējoties informē izsniegšanas tiesu iestādi un vienojas par jaunu nodošanas dienu. Šajā gadījumā nodošana notiek 10 dienu laikā no dienas, par kuru panākta jaunā vienošanās.

5. Beidzoties termiņiem 2. līdz 4. punktā minētajiem termiņiem, ja persona joprojām atrodas apcietinājumā, to atbrīvo.

24. pants

Nodošanas atlikšana vai pakļaušana nosacījumiem

1. Izpildes tiesu iestāde pēc lēmuma izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi atliek pieprasītās personas nodošanu tā, lai varētu veikt tās kriminālvajāšanu izpildes dalībvalstī vai, ja tā jau notiesāta, lai viņa tās teritorijā varētu izciest sodu par darbību, kas nav darbība, kas minēta Eiropas apcietināšanas orderī.

2. Tā vietā, lai atliktu nodošanu, izpildes tiesu iestāde var uz laiku nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij saskaņā ar nosacījumiem, ko nosaka izpildes un izsniegšanas tiesu iestādes savstarpēji vienojoties. Vienošanos izdara rakstiski, un nosacījumi ir saistoši visām izsniegšanas dalībvalstis iestādēm.

25. pants

Tranzīts

1. Ikviens dalībvalsts atļauj pieprasītās personas, kuru nodod, tranzītu cauri tās teritorijai, izņemot gadījumus, kad tā izmanto iespēju atteikties, ja pieprasa tās valsts piederīgā vai pilsoņa tranzītu, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli un ar nosacījumu, ka tai ir sniegta informācija par:

- a) personas, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, identitāti un nacionālo piederību;
- b) Eiropas apcietināšanas ordera esamību;
- c) nodarījuma veidu un juridisko kvalifikāciju;
- d) to apstākļu aprakstu, kādos tika izdarīts nodarījums, arī laiku un vietu.

Ja persona, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tās kriminālvajāšanai, ir tranzīta dalībvalsts valsts piederīgā vai iedzīvotāja, tad tranzītu var pakļaut nosacījumam, ka personu pēc tās uzklaušanās nogādā atpakaļ tranzīta dalībvalstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī.

2. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas ir atbildīga par tranzīta pieprasījumu un vajadzīgo dokumentu saņemšanu, kā arī par ikvienas oficiālas sarakstes, kas attiecas uz tranzīta pieprasījumiem, saņemšanu. Dalībvalstis paziņo šo izraudzīto iestādi Padomes ģenerālsekretariātam.

3. Tranzīta pieprasījumu un informāciju, kas izklāstīta 1. punktā, var adresēt iestādei, kuru izraugās saskaņā ar 2. punktu, ar ikvienu līdzekli, ar kuru var iegūt rakstisku dokumentu. Tranzīta dalībvalsts savu lēmumu paziņo tādā pašā veidā.

4. Šo pamatlēmumu nepiemēro gaisa pārvadājumiem bez paredzētām pieturām. Tomēr, ja notiek neparedzēta nolaišanās, izsniegšanas dalībvalsts sniedz saskaņā ar 2. punktu izraudzītajai iestādei informāciju, kas paredzēta 1. punktā.

5. Ja tranzīts attiecas uz personu, kas ir jāizdod no trešās valsts dalībvalstij, *mutatis mutandis* piemēro šo pantu. Konkrēti, izteicienu "Eiropas apcietināšanas orderis" uzskata par aizvietotu ar "izdošanas lūgums".

3. NODAĻA

Nodošanas sekas

26. pants

Laikposma, kas pavadīts apcietinājumā izpildes dalībvalstī, ieskaitīšana

1. Izsniegšanas dalībvalsts ieskaita visus apcietinājuma termiņus, kas iziesti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes rezultātā, kopējā brīvības atņemšanas laikā, kas būtu jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa piespriešanas rezultātā.

2. Šādos nolūkos visu informāciju par laikposmu, kādu persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, atradusies apcietinājumā, izpildes tiesu iestāde vai centrālā iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 7. pantu, iesniedz izsniegšanas tiesu iestādei nodošanas brīdī.

27. pants

Iespējamā kriminālvajāšana par citiem nodarījumiem

1. Katra dalībvalsts var paziņot Padomes ģenerālsekretariātam, ka tās attiecībās ar citām dalībvalstīm, kas veikušas tādu pašu paziņojumu, uzskata, ka ir dota piekrišana personas kriminālvajāšanai, notiesāšanai vai apcietināšanai brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas un kas nav nodarījums, par kuru tā nodota, ja vien īpašā gadījumā izpildes tiesu iestāde neparedz citādi tās lēmumā par nodošanu.
2. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 1. un 3. punktā, nevar veikt nodotās personas kriminālvajāšanu, to notiesāt vai tai atņemt brīvību par nodarījumu, kas veikts pirms tās nodošanas un kas nav nodarījums, par kuru tā nodota.
3. Šā panta 2. punktu nepiemēro šādos gadījumos:
 - a) ja persona, kurai ir bijusi iespēja atstāt tās dalībvalsts teritoriju, kurai tā nodota, nav to izdarījusi 45 dienu laikā no tās galīgās atbrīvošanas, vai ir atgriezies tās teritorijā pēc tās atstāšanas;
 - b) nodarījums nav sodāms ar brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli;
 - c) kriminālprocess neļauj piemērot pasākumus, kas ierobežotu personas brīvību;
 - d) ja personu var pakļaut sodam vai pasākumam, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, ieskaitot naudassodu, vai kādu pasākumu, kas to aizstāj, pat ja tas varētu ierobežot personas brīvību;
 - e) ja persona piekritusi, ka to nodod, attiecīgos gadījumos vienlaikus atteikdamās no specialitātes principa saskaņā ar 13. pantu;
 - f) ja persona pēc tās nodošanas ir noteikti atteikusies no tiesībām piemērot specialitātes principu attiecībā uz noteiktiem nodarījumiem pirms tās nodošanas. Atteikšanos izdara izsniegšanas dalībvalsts kompetentā tiesu iestādē un reģistrē protokolā saskaņā ar tās tiesībām. Atteikšanos sastāda tādā veidā, kas liecina par to, ka persona to ir izdarījusi brīvprātīgi un pilnībā apzinoties sekas. Šajā sakarā personai ir tiesības uz juridiska padomdevēja palīdzību;
 - g) ja izpildes tiesu iestāde, kas nodevusi personu, dod savu piekrišanu saskaņā ar 4. punktu.
4. Piekrišanas pieprasījumu iesniedz izpildes tiesu iestādei kopā ar informāciju, kas minēta 8. panta 1. punktā, un tulkojumu, kas minēts 8. panta 2. punktā. Piekrišanu sniedz tad, kad nodarījums, attiecībā uz kuru to prasa, pats ir pakļauts nodošanai saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem. Piekrišanu atsaka 3. pantā minēto iemeslu dēļ, un citādi to var atteikt tikai 4. pantā minēto iemeslu dēļ. Lēmumu pieņem ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Situācijās, kas minētas 5. pantā, izsniegšanas dalībvalstij ir jāsniedz garantijas, kas tajā minētas.

28. pants

Nodošana vai vēlāka izdošana

1. Katra dalībvalsts var paziņot Padomes ģenerālsekretariātam, ka tās attiecībās ar citām dalībvalstīm, kas veikušas tādu pašu paziņojumu, uzskata, ka ir dota piekrišana personas nodošanai dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas, ja vien īpašā gadījumā izpildes tiesu iestāde neparedz citādi tās lēmumā par nodošanu.
2. Katrā gadījumā personu, kas nodota izsniegšanas dalībvalstij, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas ordera, var bez izpildes dalībvalsts piekrišanas nodot dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata, kas izsniegts par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas, šādos gadījumos:
 - a) ja pieprasītā persona, kurai ir bijusi iespēja atstāt tās dalībvalsts teritoriju, kurai tā nodota, nav to izdarījusi 45 dienu laikā no tās galīgās atbrīvošanas vai ir atgriezies tās teritorijā pēc tās atstāšanas;

- b) ja pieprasītā persona piekrīt, ka to nodod dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi. Piekrišanu izdara izsniegšanas dalībvalsts kompetentajās tiesu iestādēs un reģistrē protokolā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām. To sastāda tādā veidā, kas liecina par to, ka attiecīgā persona to ir izdarījusi brīvprātīgi un pilnībā apzinoties sekas. Šajā sakarā pieprasītajai personai ir tiesības uz juridiska padomdevēja palīdzību;
- c) ja uz pieprasīto personu neattiecas specialitātes princips saskaņā ar 27. panta 3. punkta a), e), f) un g) apakšpunktu.
3. Izpildes tiesu iestāde piekrīt nodošanai citai dalībvalstij saskaņā ar šādiem noteikumiem:
- a) piekrišanas pieprasījumu iesniedz saskaņā ar 9. pantu kopā ar informāciju, kas minēta 8. panta 1. punktā, un tulkojumu, kas minēts 8. panta 2. punktā;
- b) piekrišanu sniedz, ja uz nodarījumu, par kuru to prasa, attiecas nodošana saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem;
- c) lēmumu pieņem ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas;
- d) piekrišanu atsaka tādu iemeslu dēļ, kas minēti 3. pantā, un citādi to var atteikt tikai tādu iemeslu dēļ, kas minēti 4. pantā.

Situācijās, kas minētas 5. pantā, izsniegšanas dalībvalstij ir jāsniedz garantijas, kas tajā noteiktas.

4. Neatkarīgi no 1. punkta personu, kas nodota uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata, neizdod trešajai valstij bez tās dalībvalsts, kas nodevusi personu, kompetentās iestādes piekrišanas. Šādu piekrišanu sniedz saskaņā ar konvencijām, kas ir saistošas dalībvalstīm, kā arī ar to tiesībām.

29. pants

Priekšmetu nodošana

1. Pēc izsniegšanas tiesu iestādes pieprasījuma vai pēc tās pašas iniciatīvas, izpildu tiesu iestāde saskaņā ar tās iekšējām tiesībām, apķīlā un nodod priekšmetus:
- a) kas var kalpot par pierādījumiem;
- b) ko pieprasītā persona ieguvusi nodarījuma rezultātā.
2. Priekšmetus, kas minēti 1. punktā, nodod pat tad, ja Eiropas apcietināšanas orderi nevar izpildīt pieprasītās personas nāves vai bēgšanas dēļ.
3. Ja priekšmetus, kas minēti 1. punktā, var apķīlāt vai konfiscēt izpildu dalībvalsts teritorijā, tad izpildu dalībvalsts var, ja priekšmeti ir vajadzīgi iesāktā kriminālprocesā, uz laiku tos paturēt vai nodot tālāk izsniegšanas dalībvalstij ar noteikumu, ka tos atdos atpakaļ.
4. Saglabājas izpildu dalībvalsts vai trešo personu iegūtas tiesības uz priekšmetiem, kas minēti 1. punktā. Ja pastāv šādas tiesības, izsniegšanas dalībvalsts priekšmetus bez maksas nosūta atpakaļ izpildu dalībvalstij tūlīt pēc tam, kad kriminālprocess ir pabeigts.

30. pants

Izdevumi

1. Izdevumus, kas izpildu dalībvalsts teritorijā radušies, izpildot Eiropas apcietināšanas orderi, uzņemas segt šī dalībvalsts.
2. Citus izdevumus uzņemas segt izsniegšanas dalībvalsts.

4. NODAĻA

Vispārīgi un nobeiguma noteikumi

31. pants

Attiecības ar citiem juridiskajiem aktiem

1. Neietekmējot to piemērošanu attiecībā starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, šis pamatlēmums no 2004. gada 1. janvāra aizstāj attiecīgās normas šādās konvencijās, ko attiecībā uz izdošanu piemēro attiecībā starp dalībvalstīm:
- a) 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, tās 1975. gada 15. oktobra papildu protokols, tās 1978. gada 17. marta otrais papildu protokols un 1977. gada 27. janvāra Eiropas konvencija par terorisma apkarošanu, ciktāl tā attiecas uz izdošanu;

- b) 1989. gada 26. maija Nolīgums starp 12 Eiropas Kopienu dalībvalstīm par izdošanas pieprasījumu nodošanas metožu vienkāršošanu un modernizāciju;
- c) 1995. gada 10. marta Konvencija par vienkāršotu izdošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- d) 1996. gada 27. septembra Konvencija par izdošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- e) III sadaļas 4. nodaļa 1990. gada 19. jūnija Šengenas līguma (1985. gada 14. jūnijs) īstenošanas Konvencijā par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgajām robežām.

2. Dalībvalstis var turpināt piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus, kas ir spēkā šī pamatlēmuma pieņemšanas brīdī, ciktāl šādi nolīgumi vai režīmi ļauj padziļināt vai paplašināt šī pamatlēmuma mērķus un palīdz vienkāršot vai vēl vairāk atvieglot procedūras to personu nodošanai, par kurām ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis.

Dalībvalstis var noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus pēc tam, kad šis pamatlēmums ir stājies spēkā, ciktāl šādi nolīgumi vai režīmi ļauj paplašināt vai padziļināt šī pamatlēmuma noteikumus par tādu personu nodošanu, uz kurām attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, konkrēti, nosakot īsākus termiņus par 17. pantā paredzētajiem, paplašinot 2. panta 2. punktā paredzēto nodarījumu sarakstu, paredzot citus ierobežojumus atteikuma iemesliem, kas minēti 3. un 4. pantā, vai samazinot robežas, kas paredzētas 2. panta 1. vai 2. punktā.

Nolīgumi un režīmi, kas minēti punkta otrajā daļā, nekādā gadījumā nevar ietekmēt attiecības ar dalībvalstīm, kas nav to puses.

Trīs mēnešu laikā no šī pamatlēmuma stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo Padomei un Komisijai par tiem pastāvošiem nolīgumiem un režīmiem, kas minēti pirmajā daļā, kurus tās vēlas turpināt piemērot.

Dalībvalstis paziņo Padomei un Komisijai arī par ikvienu jaunu nolēmumu vai režīmu kā minēts punkta otrajā daļā trīs mēnešu laikā pēc to parakstīšanas.

3. Ja konvencijas vai nolīgumus, kas minēti 1. punktā, piemēro tādām dalībvalstu teritorijām vai tādām teritorijām, par kuru ārlietām dalībvalstis ir atbildīgas, kurām šo pamatlēmumu nepiemēro, šie tiesību akti turpina regulēt attiecības starp šīm teritorijām un citām dalībvalstīm.

32. pants

Pārejas noteikums

Uz izdošanas lūgumiem, kas saņemti līdz 2004. gada 1. janvārim, attiecas pastāvošie tiesību akti par izdošanu. Uz lūgumiem, kas saņemti pēc šīs dienas, attiecas noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas uz šī pamatlēmuma pamata. Tomēr šī pamatlēmuma pieņemšanas brīdī Padomē ikviena dalībvalsts var izdarīt deklarāciju, kurā tā norāda, ka tā kā izpildu dalībvalsts saskaņā ar izdošanas mehānismu, kas piemērojams pirms 2004. gada 1. janvāra, turpinās izskatīt lūgumus, kas attiecas uz darbībām, kas izdarītas pirms tās norādīta datuma. Attiecīgais datums nevar būt vēlāks par 2002. gada 7. augustu. Minēto deklarāciju publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. To var atsaukt jebkurā brīdī.

33. pants

Noteikumi, kas attiecas uz Austriju un Gibraltāru

1. Tikmēr, kamēr Austrija nav grozījusi 12. panta 1. punktu *Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz* un vēlākais līdz 2008. gada 31. decembrim, tā var ļaut tās izpildu tiesas iestādēm atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, ja pieprasītā persona ir Austrijas pilsonis un ja par darbību, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, saskaņā ar Austrijas tiesībām sodu piemērot nevar.

2. Šo pamatlēmumu piemēro attiecībā uz Gibraltāru.

34. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2003. gada 31. decembrim panāktu atbilstību šā pamatlēmuma noteikumiem.

2. Dalībvalstis nosūta Padomes ģenerālsēkretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem to tiesībās transponē saistības, kuras tām uzliek šis pamatlēmums. Kad valstis to veic, katra dalībvalsts var norādīt, ka tā nekavējoties piemēros šo pamatlēmumu tās attiecībās ar tām dalībvalstīm, kas ir sniegušas tādu pašu paziņojumu.

Padomes ģenerālsēkretariāts paziņo dalībvalstīm un Komisijai informāciju, kas saņemta, pamatojoties uz 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu, 13. panta 4. punktu un 25. panta 2. punktu. Tā nodrošina tās publikāciju arī *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Pamatojoties uz informāciju, ko paziņojis Padomes ģenerālsēkretariāts, Komisija vēlākais līdz 2004. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šā pamatlēmuma darbību, vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgiem tiesību aktu projektiem.

4. Padome 2003. gada otrajā semestrī veic izvērtēšanu, jo īpaši attiecībā uz šā pamatlēmuma noteikumu praktisku piemērošanu dalībvalstīs, kā arī Šengenas Informācijas sistēmas darbību.

35. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2002. gada 13. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. RAJOY BREY

II PIELIKUMS

EAO veidlapa, kas iekļauta Pamatlēmuma par EAO pielikumā

EIROPAS APCIETINĀŠANAS ORDERIS ⁽¹⁾

Šo orderi izsniegusi kompetenta tiesu iestāde. Es pieprasu zemāk minētās personas apcietināšanu un nodošanu ar mērķi veikt kriminālvajāšanu vai izpildīt brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli.

a) Informācija par pieprasītās personas identitāti

Uzvārds:

Vārds(-i):

Meitas uzvārds, attiecīgā gadījumā:

Pseidonīms, attiecīgā gadījumā:

Dzimums:

Valsts piederība:

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Dzīvesvieta un/vai zināmā adrese:

Valoda(-as), kuras pieprasītā persona saprot (ja zināmas):

Pieprasītās personas īpašas pazīmes/apraksts:

Pieprasītās personas fotogrāfija un pirkstu nospiedumi, ja tie ir pieejami un tos var nosūtīt, vai tās personas kontaktinformācija, ar kuru jāsazinās, lai šādu informāciju saņemtu vai lai saņemtu DNS profilu (ja šādus pierādījumus var piegādāt, bet tie nav iekļauti)

b) Nolēmums, uz kura pamata izsniegts apcietināšanas orderis

1. Apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku:

Veids:

2. Izpildāms spriedums:

Atsauce:

⁽¹⁾ Šim orderim ir jābūt rakstītam vai tulkotam vienā no izpildu dalībvalsts valsts valodām, ja šī valsts ir zināma, vai jebkurā valodā, ko pieņem tā valsts.

c) Norādes par soda ilgumu

1. Brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa maksimālais ilgums, ko var piespriest par nodarījumu (nodarījumiem):

.....
.....

2. Piespriestā brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa ilgums:

.....

Atlikušais izciešamais soda laiks:

.....
.....

d) Norādiet, vai attiecīgā persona personiski piedalījās tās lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums:

1. ☐ Jā, persona personiski piedalījās tās lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums.

2. ☐ Nē, persona personiski nepiedalījās tās lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums.

3. Ja veikta atzīme lodziņā 2. punktā, lūdzu, apstipriniet, ka pastāv viens no šādiem apstākļiem:

- 3.1.a ☐ personai ... (diena/mēnesis/gads) tika izsniegta pavēste, un tādējādi attiecīgā persona tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, un tika informēta par to, ka tas var tikt pieņemts aizmuguriski;

VAI

- 3.1.b ☐ personai pavēste netika izsniegta, bet attiecīgā persona ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu un bija informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski;

VAI

- 3.2. ☐ zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, persona bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā;

VAI

- 3.3. ☐ personai nolēmums tika izsniegts ... (diena/mēnesis/gads), un persona tika skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts, un

☐ persona ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu;

VAI

☐ persona attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību;

VAI

- 3.4. ☐ nolēmums personai netika izsniegts, bet

— nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas, un

— izsniedzot nolēmumu, persona tiks skaidri informēta par viņas tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts, un

— persona tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa šāda lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība un kurš ir dienas.

4. Ja veikta atzīme lodziņā 3.1.b, 3.2. vai 3.3. punktā, lūdzu, sniedziet informāciju par to, kā ir izpildīts attiecīgais nosacījums.

.....
.....

e) Nodarījumi

Šis orderis kopā attiecas uz nodarījumu/nodarījumiem.

To apstākļu apraksts, kādos nodarījums(-i) veikts(-i), ieskaitot laiku, vietu un pieprasītās personas līdzdalības pakāpi nodarījumā(-os):

.....

.....

.....

Nodarījuma(-u) veids un juridiskā kvalifikācija un piemērojamā tiesību norma/kodekss:

.....

.....

.....

.....

.....

I. Attiecīgā gadījumā atzīmējiet vienu vai vairākus no šiem nodarījumiem, kas izsniegšanas dalībvalstī sodāmi ar brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz 3 gadi, kā noteikts izsniegšanas dalībvalsts tiesībās:

- ☐ dalība kriminālā organizācijā;
- ☐ terorisms;
- ☐ cilvēku tirdzniecība;
- ☐ bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;
- ☐ narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ ieroču, munīcijas un sprāgstošu vielu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ korupcija;
- ☐ krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienas finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijas par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību nozīmē;
- ☐ noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana;
- ☐ naudas, tostarp euro, viltošana;
- ☐ datornoziedzīgi;
- ☐ noziedzīgi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ palīdzība nelikumīgi iebraukt un uzturēties;
- ☐ slepkavība, smagi miesas bojājumi;
- ☐ cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana;
- ☐ rasisms un ksenofobija;
- ☐ organizēta vai bruņota laupīšana;
- ☐ kultūras preču, tostarp senlietu un mākslasdarbu, nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ krāpšana;
- ☐ rekets un izspiešana;
- ☐ viltošana un pirātiska ražošana;
- ☐ administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;
- ☐ maksāšanas līdzekļu viltošana;
- ☐ hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība;

- ☐ kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;
- ☐ izvarošana;
- ☐ dedzināšana;
- ☐ noziegumi, uz kuriem attiecas Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcija;
- ☐ kuģa vai gaisa kuģa sagrābšana;
- ☐ sabotāža.

II. Nodarījuma(-u) pilns apraksts, uz ko neattiecas I iedaļa:

.....

.....

f) Citi lietā būtiski apstākļi (fakultatīva informācija)

(NB! Tās var būt piezīmes par ekstrateritorialitāti, nolīguma pārtraukumiem un citām nodarījuma sekām)

.....

.....

g) Šis orderis attiecas arī uz tādu priekšmetu apķīlāšanu un nodošanu, kas var būt vajadzīgi kā pierādījumi:

Šis orderis attiecas arī uz tādu priekšmetu apķīlāšanu un nodošanu, ko pieprasītā persona ieguvusi nodarījuma rezultātā:

Priekšmetu apraksts (un atrašanās vieta) (ja zināma):

.....

.....

.....

h) Nodarījums(-i), uz kura(-u) pamata šis orderis ir izsniegts, ir sodāms(-i)/ir sodīts(-i) ar brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli uz mūžu:

— izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma ļauj pārskatīt noteikto sodu vai līdzekli pēc pieprasījuma vai vēlākais pēc 20 gadiem ar mērķi neizpildīt šādu sodu vai līdzekli,

un/vai

— izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma ļauj piemērot apzēlošanas pasākumus, uz kuriem saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesībām vai praksi personai ir tiesības, ar nolūku neizpildīt šādu sodu vai līdzekli.

i) Tiesu iestāde, kas izsniegusi orderi

Oficiālais nosaukums:

Tās pārstāvja uzvārds ⁽¹⁾:

.....

⁽¹⁾ Dažādās valodu versijās iekļaus atsauci uz tiesu varas "nesēju" (holder).

Amats (statuss/pakāpe):

.....

Lietas atsauce:

Adrese:

.....

Tālr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

Fakss (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

E-pasts:

Tās personas kontaktinformācija, ar kuru jāsazinās, lai vienotos par praktisko nodošanas kārtību:

Ja par Eiropas apcietinājuma orderu nosūtīšanu un administratīvu saņemšanu ir atbildīga centrālā iestāde:

Centrālās iestādes nosaukums:

.....

Kontaktpersona, attiecīgā gadījumā (statuss/pakāpe un uzvārds):

.....

Adrese:

.....

Tālr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

Fakss (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

E-pasts:

Izsniegšanas tiesu iestādes amatpersonas un/vai tās pārstāvja paraksts:

.....

Uzvārds:

Amats (statuss/pakāpe):

Datums:

Oficiālais zīmogs (ja tāds ir)

III PIELIKUMS

Pamatnorādes par to, kā aizpildīt EAO veidlapu

Šo orderi ir izsniegusi kompetenta tiesu iestāde. Pieprasu turpmāk minētās personas apcietināšanu un nodošanu nolūkā veikt kriminālvajāšanu vai aizpildīt brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu piespiedu līdzekli.

Piezīme

- Sagatavojot EAO, ieteicams izmantot ETST kompendija rīku, kas ir pieejams ETST tīmekļa vietnē. E-rīks padara veidlapas aizpildi tikpat vieglu kā tās aizpildi *word* formātā, bet tam ir vairāki mūsdienīgi un lietotājam draudzīgi elementi, piemēram, iespēja tieši importēt informāciju par kompetentajām izpildes tiesu iestādēm, izmantojot ETST Tiesu atlanta rīku; nekavējoties saņemt veidlapas statistiku tekstu izpildes dalībvalstij pieņemamā(-ās) valodā(-ās); saglabāt un nosūtīt to pa e-pastu.
- Ieteicams tomēr veidlapu *word* formātā lejupielādēt no ETST tīmekļa vietnes (Tiesu bibliotēkas iedaļa) izsniegšanas tiesu iestādes (jūsu) valodā un saglabāt savā datorā, ja notiktu tā, ka steidzamos gadījumos nevar piekļūt tīmekļa vietnei.
- Tāpat arī būtu ieteicams no ETST tīmekļa vietnes (Tiesu bibliotēka) lejupielādēt veidlapu visās valodās, īpaši tajās, ko visbiežāk pieņem citas dalībvalstis, un saglabāt to savā datorā.
- Ja izmantojat veidlapu *word* formātā, aizpildiet to datorā (nevis rokrakstā) savā valodā. Ja izmanto kompendiju, veidlapa vienmēr tiek aizpildīta datorā.
- Ja kāda aile nav piemērojama, ierakstiet tajā "nav piemērojams" vai kā citādi skaidri norādiet, piemēram, ar īpašu zīmi (piem., –), ka tā nav piemērojama. Nekad neizdzēsiet aili un nekādā veidā nemainiet EAO veidlapu.
- Ja EAO attiecas uz vairākiem nodarījumiem, lūdzu, numurējiet tos šādi: 1. nodarījums, 2. nodarījums, 3. nodarījums utt., un saglabāiet šādu numerāciju visā EAO, īpaši ailē (b).

Aile (a)**Informācija, kas vajadzīga, lai identificētu pieprasīto personu****Piezīme**

Ja iespējams, lūdzu, aizpildiet visus laukus.

a) Informācija par pieprasītās personas identitāti

Uzvārds: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks. Iekļaujiet iepriekšējo oficiālo uzvārdu, ja zināms, un rakstiet uzvārdu attiecīgās valodas rakstībā; uzvārds nebūtu jātulko. Pārliecinieties, ka secība ir pareiza, ka kā uzvārdu nesat norādījuši vārdu, un pārbaudiet vēlreiz gadījumā, ja tās pašas lietas materiālos būtu divas vai vairākas personas ar līdzīgiem uzvārdiem (iespējams citādā secībā vai ar mazām variācijām).)**

Vārds(-i): **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks.)**

Pirmslaulību uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīmi, ja tādi ir: **(Piezīme. Iekļaujiet neīstus vārdus. Iekavās norādiet iesaukas. Ja persona izmanto viltus identitāti, šī viltus identitāte ir jāiekļauj visos laukos, piemēram, neīsts dzimšanas datums un neīsta adrese.)**

Dzimums: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks.)**

Valstspiederība: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks. Ja ir vairāku valstu valstspiederība, norādiet tās visas.)**

Dzimšanas datums: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks.)**

Dzimšanas vieta: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks, ja informācija ir pieejama.)**

Dzīvesvieta un/vai zināmā adrese: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks, ja informācija ir pieejama.)**

Norādiet “nav zināms”, ja informācijas nav.)

Valoda(-as), ko pieprasītā persona saprot (ja zināmas):

Pieprasītās personas īpašas pazīmes/apraksts: **(Piezīme. Obligāti aizpildāms lauks, ja informācija ir pieejama. Norādiet arī, vai persona ir bīstama un/vai var būt bruņota.)**

Pieprasītās personas fotogrāfija un pirkstu nospiedumi, ja tie ir pieejami un tos var nosūtīt, vai tās personas kontaktinformācija, ar kuru jāsazinās, lai šādu informāciju saņemtu vai lai saņemtu DNS profilu (ja šādus pierādījumus var piegādāt, bet tie nav iekļauti). **Piezīme. Obligāti jāsniedz ar Interpola vai SIS starpniecību, ja informācija ir pieejama. Tas ir būtiski, lai nodrošinātu, ka apcietina pareizo personu.**

Pārbaudiet vēlreiz gadījumā, ja tajā pašā lietā būtu divas vai vairākas personas ar līdzīgiem uzvārdiem (iespējams, citā secībā vai ar nelielām atšķirībām).

Aile (b)

Informācija par nolēmumu, uz kura pamata EAO ir izsniegts

Piezīme

Veidlapa būtu jāaizpilda atbilstoši pieprasītajam EAO nolūkam – kriminālvajāšanai un/vai notiesāšanai. Ailē (b) ir izmantots termins “nolēmums, uz kura pamata izsniegts orderis”. Tas attiecas uz nolēmumu, kas ir atšķirīgs no EAO. Termins “tiesas nolēmums” ietver dalībvalstu to iestāžu nolēmumus, kuras administrē krimināltiesības, bet ne policijas dienestu lēmumus. Ja nolēmums, ar ko bija piemērots ar brīvības atņemšanu saistītais drošības līdzeklis (piespiedu līdzeklis), ir pārveidots, piemēram, par *in absentia* spriedumu, būtu jāizsniedz jauns EAO (ar jaunu nosaukumu).

Pirmstiesas stadija (EAO ir izsniegts, lai veiktu kriminālvajāšanu)

- (b) 1. Norādiet nolēmumu, ar ko orderis ir pamatots (tiesas rīkojums vai tiesu iestādes rīkojums, kas izdots dd.mm.gggg. un ar ko kā piespiedu pasākumu nosaka preventīvu aizturēšanu). Ievērojiet, ka tad, ja aizpilda aili (b) 1., ir jāaizpilda arī aile (c) 1.

Pēctiesas stadija (EAO izsniegts, lai izpildītu spriedumu/*in absentia* spriedumu)

- (b) 1. Ja EAO ir izsniegts lietās, kur spriedums pieņemts *in absentia*, lūdzu, norādiet tiesas nolēmumu.
- (b) 2. Norādiet attiecīgo spriedumu vai nolēmumu, kas stāties likumīgā spēkā dd.mm.gggg., un iekļaujiet lietas numuru un tās tiesas nosaukumu, kas izsniegusi nolēmumu. Dažās dalībvalstīs pamats aizpildīt aili (b) 1, bet NE aili (b) 2, ir spriedumi, kas vēl nav izpildāmi, kamēr ir iespējama pārsūdzība un kamēr tie nav galīgi.

Ievērojiet, ka tad, ja aizpilda aili (b) 2., ir jāaizpilda arī aile (c) 2.

b) Nolēmums, uz kura pamata izsniegts orderis

1. Apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku:

Veids: **(Piezīme. Norādiet tiesas rīkojumu vai citu tiesu iestādes rīkojumu un lietas datumu un atsauci.)**

2. Izpildāms spriedums: **(Piezīme. Ja spriedums ir izpildāms, norādiet arī datumu, kad tas stāties likumīgā spēkā.)**

Atsauce: **(Piezīme. Norādiet lietas datumu, numuru, nolēmuma veidu. Netulkojiet atsaucē.)**

Aile (c)

Informācija par soda/brīvības atņemšanas soda ilgumu

Piezīme

Šīs ailes nolūks ir apstiprināt, ka EAO atbilst pamatlēmuma 2. panta 1. punktā noteiktajām soda ilguma robežām. Pirmstiesas stadijā šo minimālo lielumu piemēros spriedumiem, kurus var piemērot pēc būtības, un, ja ir piespriests sods, to piemēros faktiskā soda ilgumam. Tāpat kā ailē (b), arī šajā ailē aizpildiet punktu(-us), kas ir svarīgs(-i), ņemot vērā kriminālprocesa stadiju.

Pirmstiesas stadija (EAO ir izsniegts, lai veiktu kriminālvajāšanu)

- (c) 1. Norādiet maksimālo sodu, ko var piemērot. Lūdzu, ņemiet vērā, ka saskaņā ar 2. panta 1. punktu EAO var izsniegt par darbībām, par kurām paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši. Ja aizpilda aili (b) 1., ir jāaizpilda arī aile (c) 1.

Pēctiesas stadija (EAO izsniegts, lai izpildītu spriedumu/*in absentia* spriedumu)

- (c) 2. Norādiet piespīestā brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistītā drošības līdzekļa (piespīedu līdzekļa) ilgumu. Lūdzu, ņemiet vērā, ka saskaņā ar 2. panta 1. punktu EAO var izsniegt par sodiem, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši, ja ir piespīests sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis. Ja aizpilda aili (b) 2., ir jāaizpilda arī aile (c) 2.
- (c) 2. Norādiet gadus, mēnešus un dienas. Būtu jāņem vērā, ka Pamatlēmumā par EAO nav noteikts minimālais atlikušā izciešamā soda ilgums. Ieteicams rūpīgi apsvērt, vai ir samērīgi izsniegt EAO situācijās, kad atlikušais soda ilgums ir mazāks par četriem mēnešiem, bet sākotnējais sods bijis četri mēneši vai vairāk.

c) Norādes par soda ilgumu

1. Brīvības atņemšanas soda vai piespīedu līdzekļa maksimālais ilgums, ko var piespīest par nodarījumu (nodarījumiem):
2. Piespīestā brīvības atņemšanas soda vai piespīedu līdzekļa ilgums: **(Piezīme. Gadījumā, ja ir piespīests ar brīvības atņemšanas sods vai piespīedu līdzeklis, šā piespīedu līdzekļa termiņš var būt neierobežots, piemēram, mūža ieslodzījums vai sods, kas paredz psihiatrisku aprūpi.)**

Atlikušais izciešamais soda laiks: **(Piezīme. Ja soda termiņš nav ierobežots, bet ir vismaz četri mēneši, norādiet, ka atlikušais soda izciešanas laiks ir vēl vismaz četri mēneši.)**

Aile (d)**Gadījumi, kad nolēmumi pieņemti *in absentia***

d) Norādiet, vai attiecīgā persona lietas izskatīšanā, kurā tika pieņemts nolēmums, piedalījās klātienē

1. ☐ Jā, persona personiski piedalījās tās lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums.
2. ☐ Nē, persona personiski nepiedalījās tās lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums.
3. Ja izdarīta atzīme pie 2. punkta varianta, lūdzu, apstipriniet, ka pastāv viens no šādiem apstākļiem:
 - 3.1.a ☐ personai ... (gads/diena/mēnesis) tika izsniegta pavēste, un tādējādi attiecīgā persona tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, un tika informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski;
VAI
 - 3.1.b ☐ persona netika personiski uzaicināta, bet ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par tās lietas izskatīšanas, kurā pieņemts šis nolēmums, plānoto datumu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami skaidrs, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu un bija informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts, ja lietas izskatīšanā tiesā persona klātienē nav piedalījies;
VAI
 - 3.2. ☐ zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, persona bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā;
VAI
 - 3.3. ☐ personai nolēmums tika izsniegts ... (gads/diena/mēnesis/), un persona tika skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā tai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts, un
☐ persona ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu;

VAI

- ☐ persona attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību;

VAI

- 3.4. ☐ nolēmums personai netika izsniegts, bet

- nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas, un
- izsniedzot nolēmumu, persona tiks skaidri informēta par tās tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā tai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietui, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts, un
- persona tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība un kurš ir dienas.

4. Ja izdarītas atzīmes lodziņā 3.1.b, 3.2. vai 3.3. punktā, lūdzu, sniedziet informāciju par to, kā ir izpildīts attiecīgais nosacījums:

.....

.....

Aile (e)

Attiecīgie nodarījumi

Piezīme

Par to, vai nodarījums ietilpst kādā no 32 kategorijām, kurām nav piemērojama darbības abpusējas sodāmības pārbaude, lemj izsniegšanas iestāde atbilstoši izsniegšanas dalībvalsts krimināltiesībās sniegtajai definīcijai. Valsts tiesību aktu teksts nav jāiekļauj EAO un nav tam jāpievieno. Tas ļauj izvairīties no juridisku tekstu nevajadzīgas tulkošanas.

Vienmēr ir pilnībā jāapraksta lietas apstākļi, iekļaujot visu būtisko informāciju, lai izpildes dalībvalstu iestādes varētu izvērtēt specialitātes principa piemērošanu un to, vai ir piemērojams neizpildīšanas pamats, piemēram, *ne bis in idem* princips.

Pirmstiesas un pēctiesas stadija

- Iekļaujiet attiecīgo **nodarījumu skaitu**.
 - Tam jāatbilst aprakstītajiem nodarījumiem.
 - Lūdzu, paturiet prātā rokasgrāmatā sniegtās piezīmes par saistītiem nodarījumiem, lemjot par to iekļaušanu (2.3. iedaļa).
- Sniedziet precīzu skaidrojumu par **faktiem**, kuri pamato EAO.
 - Galveno uzmanību pievēršiet faktiem, kas attiecas uz nododamo personu.
 - Vienmēr aprakstiet šim nolūkam vajadzīgos faktus (atbildīgā persona, līdzdalības vai izpildes pakāpe, vieta, laiks, apjoms, līdzekļi, radītie zaudējumi vai miesas bojājumi, nodoms vai nolūks, peļņa utt.).
 - Faktu aprakstam jābūt tikai īsam kopsavilkumam, nevis pilnīgam veselu lietas materiālu lappušu norakstam. Tomēr sarežģītākos gadījumos, un it īpaši tad, ja piemēro abpusējo sodāmību (neuzskaitītie nodarījumi), varētu būt vajadzīgs garāks apraksts, lai dokumentētu faktu galvenos aspektus. Tādos gadījumos iekļaujiet datus, kas ir **būtiski**, lai izpildes tiesu iestāde varētu pieņemt lēmumu par EAO, it īpaši noteikt jebkuru iespējamu pamatu neizpildīšanai vai piemērot specialitātes principu.
 - Vairāku nodarījumu gadījumā, ja iespējams, lūdzu, aprakstiet faktus tā, lai šis apraksts atbilstu attiecīgajai juridiskajai definīcijai.
 - Rakstiet īsiem teikumiem, kurus viegli tulkot.
 - Īss apraksts būs noderīgs arī, lai SIRENE valsts birojs varētu ievietot brīdinājumus SIS.

- Norādiet nodarījuma **juridisko kvalifikāciju** (kura krimināllikuma norma ar to ir pārkāpta). Tomēr juridiskie teksti EAO nav jāpievieno. Tas tikai liek veikt nevajadzīgus tulkojumus.
- Ja izsniegšanas tiesu iestāde atzīst, ka nodarījums ir kāds no sarakstā iekļautajiem turpmāk minētajiem 32 nodarījumiem un ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, tai būtu jāatzīmē saraksta attiecīgais lodziņš.
- Sagatavojot vienu EAO attiecībā uz vienu personu, ieteicams izmantot tikai vienu veidlapu. Ja tajā ir vairāki nodarījumi, vajadzētu skaidri norādīt (piem., izmantojot “1. nodarījums”, “2. nodarījums”, “3. nodarījums” utt.), kura atzīme attiecas uz kuru nodarījumu (skatīt īpaši aili (b)). Ievērojiet, ka SIS ļaus ievietot tikai vienu brīdinājumu par apcietināšanu. Tomēr katram brīdinājumam par apcietināšanu ir iespējams pievienot vairāk nekā vienu EAO.
- Ja viena un tā pati dalībvalsts ir izsniegusi vairākus EAO par vienu un to pašu personu, šos EAO nevajadzētu uzskatīt par savstarpēji konkurējošiem.

e) Nodarījumi

Šis orderis kopā attiecas uz nodarījumu/nodarījumiem.

To apstākļu apraksts, kādos nodarījums(-i) izdarīts(-i), tostarp laiks, vieta un pieprasītās personas līdzdalības pakāpe nodarījumā (-os). **Piezīme. Skaidrības labad, gadījumos, kad ir trīs nodarījumi, aprakstiet tos, izmantojot skaitļus 1., 2. un 3. Rakstiet īsiem teikumiem, bet aprakstiet faktus pilnīgi. Lūdzu, rakstiet skaidri un konkrēti.**

Nodarījuma(-u) veids un juridiskā kvalifikācija, un piemērojamā tiesību norma/kodekss:

(Piezīme. Ierakstiet nodarījuma juridisko kvalifikāciju un valsti, kuras tiesību aktu noteikumi ar to ir pārkāpti.)

I. Attiecīgā gadījumā atzīmējiet vienu vai vairākus no šiem nodarījumiem, kas izsniegšanas dalībvalstī sodāmi ar brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, kā noteikts izsniegšanas dalībvalsts tiesībās:

- dalība noziedzīgā organizācijā,
- terorisms,
- cilvēku tirdzniecība,
- bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
- narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,
- ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,
- korupcija,
- krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienų finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijas par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību nozīmē,
- noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija,
- naudas, tostarp euro, viltošana,
- datornoziedzīgi,
- noziedzīgi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,
- palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties,
- slepkavība, smagi miesas bojājumi,
- cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,
- personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,
- rasisms un ksenofobija,
- organizēta vai bruņota laupīšana,

- kultūras preču, tostarp mākslas darbu un senlietu, nelikumīga tirdzniecība,
- krāpniecība,
- rekets un izspiešana,
- izstrādājumu viltošana un pirātisms,
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,
- maksāšanas līdzekļu viltošana,
- hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
- izvarošana,
- ļaunprātīga dedzināšana,
- noziegumi, kuri ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
- kuģa vai gaisa kuģa sagrābšana,
- sabotāža.

II. Nodarījuma(-u), uz kuru(-iem) neattiecas I iedaļa, pilns apraksts. **Piezīme. II iedaļā nevajadzētu atkārtot to, kas jau ir iepriekš aprakstīts ailē (e). Vajadzīgs tikai pilns apraksts; informācija par valsts tiesību aktiem nav vajadzīga.**

Ja apstākļi ir norādīti jau iepriekš, neatkārtojiet tos. Neiekļaujiet tiesību aktu tekstus, ja apstākļi ir skaidri norādīti iepriekš; izmantojiet šo aili tikai tad, ja ir piemērojama abpusēja sodāmība un jums apstākļi ir jāizklāsta sīkāk, nekā jau minēts iepriekš. Tiesnesim, lai izskatītu jautājumu par abpusēju sodāmību, nav vajadzīgi tiesību aktu teksti, bet vienīgi jāzina precīza informācija par lietas apstākļiem, lai gan dažās jurisdikcijās pieprasa tiesību aktu teksta kopiju.

.....

.....

Aile (f)

Citi lietā būtiski apstākļi (fakultatīva informācija):

Piezīme

Parasti šo aili neaizpilda.

To var izmantot piezīmēm par eksteritorialitāti, noilguma pārtraukumiem un citām nodarījuma sekām. Parasti nav jānorāda noilguma pārtraukums, ja tāds ir bijis, taču šāda norāde var būt noderīga, ja nodarījums ir izdarīts pirms ilga laika.

To var izmantot arī tad, ja attiecībā uz EAO izpildi pastāv īpaši apstākļi un papildu informācija varētu sekmēt EAO izpildi, lai gan tieša saziņa sniedz arī citas iespējas, piemēram:

- piezīmes par ierobežojumiem pēc apcietināšanas sazināties ar trešām personām, norādes, ka ir pierādījumu iznīcināšanas risks vai risks, ka pārkāpums tiks izdarīts atkārtoti,
- Pamatlēmumā 2008/909/TI minētās pazīmes, kas liecina, ka atbilstoši Pamatlēmuma par EAO 5. panta 3. punktam pieprasīto personu iespējamā brīvības atņemšanas soda izciešanai vēlāk varētu pārvietot uz izpildes dalībvalsti (piemēram, tā uzturas un tai ir darbs, ģimenes saites utt. izpildes dalībvalstī),
- Pamatlēmuma par EAO 27. panta 4. punktā minētais piekrišanas pieprasījums,
- citi tiesiskās sadarbības lūgumi, piemēram, vienlaikus izpildāms Eiropas izmeklēšanas rīkojums,
- saistība ar citiem EAO,
- vienošanās starp izsniegšanas tiesu iestādēm attiecībā uz vienlaicīgiem EAO, lai izpildes tiesu iestāde nekavējoties būtu par tām informēta un varētu ņemt tās vērā, īpaši vienošanās, kas panāktas Eurojust koordinācijas sanāksmēs,

- informācija atbilstoši Direktīvai 2013/48/ES par izsniegšanas dalībvalstī ieceltu advokātu (izvēlētu vai *ex officio* advokātu), kas var palīdzēt advokātam izpildes dalībvalstī,
- informācija par iepriekšējiem uzraudzības pasākumiem atbilstoši Pamatlēmuma 2009/829/TI 22. pantam (uzraudzības pasākumu pārkāpumi).

f) Citi lietā būtiski apstākļi (fakultatīva informācija)

(NB! Tās var būt piezīmes par eksteritorialitāti, noilguma pārtraukumiem un citām nodarījuma sekām.)

.....

.....

Aile (g)

Izņemšana

Piezīme

Pirmstiesas stadija (EAO ir izsniegts, lai veiktu kriminālvajāšanu)

- Sniedziet pieprasītās lietas īsu aprakstu (piemēram, mobilais tālrunis, klēpjdatators, planšetdatators, ierocis, identifikācijas, ceļojuma dokumenti utt.) Ja šādu sadarbību nepieprasa, ierakstiet “nav piemērojams”.
- Piemēram, aprakstiet ieroci, ko pieprasa izņemt.
- Būtu jāsniedz visa informācija, ja tāda ir, par atsevišķu Eiropas izmeklēšanas rīkojumu vai iesaldēšanas rīkojumu.
- Aile (g) neattiecas uz “personiskajām mantām”; lai dotu iespēju izņemt īpašumu, norādiet priekšmetus, ko varētu uzskatīt par pierādījumiem, piem., klēpjdatators, personiski dokumenti vai mobilie tālruņi.

g) Šis orderis attiecas arī uz tādu priekšmetu izņemšanu un nodošanu, kas var būt vajadzīgi kā pierādījumi

Šis orderis attiecas arī uz tādu priekšmetu izņemšanu un nodošanu, ko pieprasītā persona ieguvusi nodarījuma rezultātā.

Priekšmetu apraksts (un atrašanās vieta) (ja zināma):

.....

.....

.....

Aile (h)

Piezīme

Ievilkumi ir pārveidoti par lodziņiem; atzīmējiet, ja ir piemērojams. Ja saskaņā ar tiesību aktiem sodu uz mūžu nevar piespriest, ierakstiet “nav piemērojams”.

Pirmstiesas stadija (EAO ir izsniegts, lai veiktu kriminālvajāšanu)

- Atzīmējiet lodziņu, ja ir piemērojams.

Pēctiesas stadija (EAO izsniegts, lai izpildītu spriedumu/*in absentia* spriedumu)

- Atzīmējiet lodziņu, ja ir piemērojams

h) Nodarījums(-i), uz kura(-u) pamata šis orderis izsniegts, ir sodāms(-i)/ir sodīts(-i) ar brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli uz mūžu:

- ☐ izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma paredz noteikumus, kas ļauj pārskatīt noteikto sodu vai līdzekli pēc pieprasījuma vai vēlākais pēc 20 gadiem ar mērķi neizpildīt šādu sodu vai līdzekli,
- un/vai
- ☐ izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma ļauj piemērot apzēlošanas pasākumus, uz kuriem saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesībām vai praksi personai ir tiesības, nolūkā neizpildīt šādu sodu vai līdzekli.

Aile (i)**Informācija par izsniegšanas tiesu iestādi****Piezīme**

- Tās pārstāvja vārds, uzvārds: dažādās valodu versijās iekļaus atsauci uz tiesu varas “nesēju” (*holder*).
- Iekļaujiet izsniegšanas tiesu iestādes adresi.
- Iekļaujiet izsniegšanas tiesu iestādes tālruņa numuru/faksu/e-pastu, vēlams tādu, pa kuru iestāde ir sasniedzama 24 stundas diennaktī.
- Kontaktinformācija, lai sazinātos par praktisko kārtību: ja iespējams, norādiet tādas tiesu iestādes amatpersonas vārdu, uzvārdu un kontaktinformāciju, kas prot attiecīgo svešvalodu.

i) Tiesu iestāde, kas izsniegusi orderi

Oficiālais nosaukums:

Tās pārstāvja vārds, uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas atsauce:

Adrese:

Tālr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

Fakss (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

E-pasts: (**Piezīme. Norādiet oficiālo e-pastu, ko bieži pārbauda**)

Tās personas kontaktinformācija, ar kuru jāsazinās, lai vienotos par nodošanas praktisko kārtību:

Kontaktinformācija par centrālo iestādi

Ja par Eiropas apcietināšanas orderu pārsūtīšanu un administratīvu saņemšanu ir atbildīga centrālā iestāde

Centrālās iestādes nosaukums:

Kontaktpersona, ja tāda ir (dienesta pakāpe/kategorija, vārds un uzvārds):

Adrese:

Tālr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

Fakss (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (...)

E-pasts:

Izsniegšanas tiesu iestādes amatpersonas paraksts un informācija par to**Piezīme**

- Tā var būt tiesu iestādes amatpersona vai, piemēram, tiesas sekretārs, kas parakstās tiesas vārdā.

Izsniegšanas tiesu iestādes amatpersonas un/vai tās pārstāvja paraksts:

.....

.....

Vārds, uzvārds:

.....

.....

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Datums:

Oficiāls zīmogs (ja ir). **Piezīme.** Šis ir izsniegšanas tiesu iestādes oficiālais zīmogs saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Ja tāds ir, vienmēr lietojiet to.

IV PIELIKUMS

Dalībvalstīm pieņemamas valodas, saņemot EAO

Saskaņā ar Pamatlēmuma par EAO 8. panta 2. punktu dalībvalstis ir nākušas klajā ar šādiem paziņojumiem par pieņemamām EAO valodām.

Austrija:	vācu valoda vai cita valoda, ievērojot savstarpējības principu (Austrija pieņem EAO tādas dalībvalsts oficiālajā valodā, kas pieņem arī EAO, kuru kāda Austrijas tiesu iestāde ir izsniegusi vācu valodā)
Beļģija:	franču, holandiešu, vācu valoda
Bulgārija:	bulgāru valoda
Kipra:	grieķu, turku, angļu valoda
Čehija:	čehu valoda; attiecībā uz Slovākiju Čehija pieņems slovāku valodā sagatavotu EAO vai EAO, kam pievienots tulkojums slovāku valodā, bet attiecībā uz Austriju tā pieņems EAO vācu valodā
Dānija:	dāņu, angļu, zviedru valoda
Igaunija:	igauņu, angļu valoda
Somija:	somu, zviedru, angļu valoda
Francija:	franču valoda
Vācija:	Vācija ievēro savstarpējības principu (Vācija pieņem EAO tādas dalībvalsts oficiālajā valodā, kas pieņem arī EAO, kuru kāda Vācijas tiesu iestāde ir izsniegusi vācu valodā)
Grieķija:	grieķu valoda
Ungārija:	ungāru valoda vai EAO tulkojums ungāru valodā; attiecībā uz dalībvalstīm, kas pieņem EAO arī citās valodās, nevis tikai savā valodā vai kādā no savām oficiālajām valodām, Ungārija pieņem EAO angļu, franču vai vācu valodā, vai kopā ar tulkojumu kādā no šīm valodām
Īrija:	īru vai angļu valoda, vai valoda, ko Tieslietu ministrija var noteikt ar rīkojumu, vai arī EAO tulkojums īru vai angļu valodā
Itālija:	itāliešu valoda
Latvija:	latviešu, angļu valoda
Lietuva:	lietuviešu, angļu valoda
Luksemburga:	franču, vācu, angļu valoda
Malta:	maltiešu, angļu valoda
Nīderlande:	holandiešu, angļu vai jebkura cita oficiāla Savienības valoda ar nosacījumu, ka vienlaikus iesniedz arī tulkojumu angļu valodā
Polija:	poļu valoda
Portugāle:	portugāļu valoda
Rumānija:	rumāņu, franču, angļu valoda

Slovākija:	slovāku valoda vai – saskaņā ar iepriekš noslēgtiem divpusējiem līgumiem – vācu valoda attiecībā uz Austriju, čehu valoda attiecībā uz Čehiju un poļu valoda attiecībā uz Poliju
Slovēnija:	Slovēņu, angļu valoda
Spānija:	spāņu valoda; ja EAO izsniedz, izmantojot <i>SIS</i> brīdinājumu un orderis nav spāņu valodā, tulkojumu nodrošinās izpildes tiesu iestāde
Zviedrija:	zviedru, dāņu, norvēģu, angļu valoda vai tulkojums kādā no šīm valodām

V PIELIKUMS

To tiesas spriedumu saraksts, kas saistīti ar pamatlēmumu par EAO

Spriedums, 2007. gada 3. maijs, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05

Spriedums, 2008. gada 17. jūlijs, *Kozłowski*, C-66/08

Spriedums, 2008. gada 12. augusts, *Santesteban Goicoechea*, C-296/08 PPU

Spriedums, 2008. gada 1. decembris, *Leymann and Pustovarov*, C-388/08 PPU

Spriedums, 2009. gada 6. oktobris, *Wolzenburg*, C-123/08

Spriedums, 2010. gada 21. oktobris, *I.B.*, C-306/09

Spriedums, 2010. gada 16. novembris, *Mantello*, C-261/09

Spriedums, 2012. gada 28. jūnijs, *West*, C-192/12 PPU

Spriedums, 2012. gada 5. septembris, *Lopes da Silva Jorge*, C-42/11

Spriedums, 2013. gada 29. janvāris, *Radu*, C-396/11

Spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11

Spriedums, 2013. gada 30. maijs, *Jeremy F.*, C-168/13 PPU

Spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU

Rīkojums, 2015. gada 25. septembris, *A.*, C-463/15 PPU

Spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, apvienotās lietas *Aranyosi un Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU

Spriedums, 2016. gada 24. maijs, *Dworzecki*, C-108/16 PPU

Spriedums, 2016. gada 1. jūnijs, *Bob-Dogi*, C-241/15

Spriedums, 2016. gada 28. jūlijs, *JZ*, C-294/16 PPU

Spriedums, 2016. gada 6. septembris, *Petruhhin*, C-182/15

Spriedums, 2016. gada 10. novembris, *Poltorak*, C-452/16 PPU

Spriedums, 2016. gada 10. novembris, *Kovalkovas*, C-477/16 PPU

Spriedums, 2016. gada 10. novembris, *Özçelik*, C-453/16 PPU

Spriedums, 2017. gada 25. janvāris, *Vilkas*, C-640/16

Procesā:

C-579/15, *Popławski*

C-473/15, *Schotthöfer & Steiner*

C-191/16, *Pisciotti*

C-367/16, *Piotrowski*

C-496/16, *Aranyosi*

VI PIELIKUMS

Tiesas spriedumi, kas saistīti ar *ne bis in idem* principu**Spriedums, 2003. gada 11. februāris, apvienotās lietas Gözütok un Brügge, C-187/01 un C-385/01**

Ne bis in idem princips, kas paredzēts CISA 54. pantā, attiecas arī uz tādām kriminālprocesa izbeigšanas procedūrām, kādas tās ir pamata lietās, ar kurām kādas dalībvalsts prokuratūra bez tiesas piedalīšanās pabeidz kriminālprocesu, kas uzsākts šajā valstī, pēc tam, kad apsūdzētais ir izpildījis zināmus pienākumus un, konkrētāk, samaksājis zināmu prokuratūras noteiktu naudas summu.

Spriedums, 2005. gada 10. marts, Miraglia, lieta C-469/03

Ne bis in idem princips, kas paredzēts CISA 54. pantā, nav piemērojams vienas dalībvalsts tiesību aizsardzības iestāžu lēmumam, kurā pasludināts, ka lieta tiek izbeigta, neizskatot lietu pēc būtības, pēc tam, kad prokuratūra ir nolēmusi neveikt kriminālvajāšanu tikai tādēļ, ka pret to pašu apsūdzēto un par tām pašām darbībām ir uzsākta kriminālvajāšana citā dalībvalstī.

Spriedums, 2006. gada 9. marts, Van Esbroeck, lieta C-436/04

1. CISA 54. pantā nostiprinātais *ne bis in idem* princips ir jāpiemēro Līgumslēdzējā valstī ierosinātajā kriminālprocesā par nodarījumiem, par kuriem ieinteresētā persona jau ir notiesāta citā Līgumslēdzējā valstī pat tad, ja šajā otrajā valstī minētā notiesājošā sprieduma pasludināšanas brīdī minētā konvencija vēl nebija stājusies spēkā, ar nosacījumu, ka tā attiecīgajās Līgumslēdzējās valstīs bija spēkā brīdī, kad tiesa, kas izskata lietu, otrās tiesvedības laikā izvērtēja *ne bis in idem* principa piemērošanas nosacījumus.
2. CISA 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:
 - attiecīgais kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskuma kritērijs, ko saprot kā nodarījumu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, kopuma esamība neatkarīgi no šo nodarījumu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas,
 - nodarījumi par to pašu narkotisko vielu eksportēšanu un importēšanu, kas ir sodāmi un par kuriem persona tiek saukta pie kriminālatbildības dažādās konvencijas Līgumslēdzējās valstīs, principā ir uzskatāmi par "tiem pašiem nodarījumiem" šā 54. panta izpratnē; galīgais vērtējums šajā sakarā ir jāveic valstu kompetentajām tiesām.

Spriedums, 2006. gada 28. septembris, Gasparini un citi, lieta C-467/04

1. Princips *ne bis in idem*, kas ir ietverts CISA 54. pantā, ir piemērojams Līgumslēdzējas valsts tiesas nolēmumam, kas ir sniegts pēc apsūdzības celšanas un ar kuru apsūdzētais ir pilnībā attaisnots tādēļ, ka likumpārkāpumam, kas bija kriminālvajāšanu pamatā, ir iestāties noilgums.
2. Minētais princips nav piemērojams citām personām kā tikai tām personām, par kurām Līgumslēdzēja valsts ir pieņēmusi galīgo spriedumu.
3. Līgumslēdzējas valsts krimināltiesā nevar uzskatīt precī par esošu brīvā apgrozībā savā teritorijā tikai tāpēc, ka citas Līgumslēdzējas valsts krimināltiesā attiecībā uz šo pašu precī ir konstatējusi, ka kontrabandai ir iestāties noilgums.
4. Preces laišana tirdzniecībā citā dalībvalstī pēc tās importa dalībvalstī, kurā ir pasludināts attaisnojošs spriedums, ir rīcība, kas var būt daļa no "tiem pašiem nodarījumiem" minētā 54. panta izpratnē.

Spriedums, 2006. gada 28. septembris, Van Straaten, lieta C-150/05

1. CISA 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:
 - nozīmīgs kritērijs minētā panta piemērošanā ir nodarījuma būtība, ko saprot kā nodarījumu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo nodarījumu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas,

- attiecībā uz pārkāpumiem saistībā ar narkotiskām vielām netiek pieprasīts, lai minēto narkotisko vielu daudzums divās attiecīgajās Līgumslēdzējās pusēs vai personas, kuras, iespējams, piedalījās nodarījumā, būtu identiski,
 - nodarījumi par to pašu narkotisko vielu eksportu un importu, kas ir sodāmi un par kuriem pret personu tiek veikta kriminālvajāšana dažādās šīs konvencijas Līgumslēdzējās valstīs, principā ir uzskatāmi par “tiem pašiem nodarījumiem” šā 54. panta izpratnē, galīgais vērtējums šajā sakarā ir jāveic valstu kompetentajām tiesām.
2. Princips *ne bis in idem*, kas ietverts šīs konvencijas 54. pantā, ir piemērojams Līgumslēdzējās valsts tiesu nolējumam, ar kuru apsūdzētais ir galīgi attaisnots pierādījumu trūkuma dēļ.

Spriedums, 2007. gada 18. jūlijs, Kretzinger, lieta C-288/05

1. CISA 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:
- atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas,
 - nodarījumi, ko veido ārvalstu kontrabandas tabakas saņemšana līgumslēdzējā valstī un šīs pašas tabakas ieviešana un turēšana citā līgumslēdzējā valstī, kurus raksturo tas, ka tiesājamais, kas ir notiesāts abās līgumslēdzējās valstīs, jau no paša sākuma pēc [tabakas] pirmās saņemšanas bija paredzējis to pārvadāt uz galamērķi, šķērsojot vairākas līgumslēdzējās valstis, ir rīcība, uz ko var attiekties “tā paša nodarījuma” jēdziens 54. panta izpratnē. Apstākļu galīgais vērtējums jāveic kompetentām valsts tiesām.
2. CISA 54. panta izpratnē ir uzskatāms, ka, ja atbilstoši līgumslēdzējās valsts tiesībām tiesāmajam ticis piemērots brīvības atņemšanas sods, piespriežot to nosacīti, minētās līgumslēdzējās valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izciests”.
3. CISA 54. panta izpratnē nav uzskatāms, ka līgumslēdzējās valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izciests”, ja tiesājamais īslaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē.
4. Jēdziena “izpilde” interpretāciju CISA 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka saskaņā ar Pamatlēmumu par EAO dalībvalsts var izsniegt EAO nolūkā personu, par kuru tās iekšējās tiesībās tika pieņemts galīgs notiesājošais spriedums, apcietināt un šo spriedumu izpildīt.

Spriedums, 2007. gada 18. jūlijs, Kraaijenbrink, lieta C-367/05

CISA 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

- atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas,
- dažādi nodarījumi, kas izpaužas tādējādi, ka, pirmkārt, vienā līgumslēdzējā valstī glabājot naudas līdzekļus, kas iegūti, pretlikumīgi tirgojot narkotiskas vielas, un, otrkārt, valūtas maiņas punktā citā līgumslēdzējā valstī mainot naudas summas, kas arī iegūtas šādas tirdzniecības rezultātā, nav uzskatāmi par “to pašu nodarījumu” CISA 54. panta izpratnē tikai tāpēc, ka kompetentā valsts tiesa konstatē, ka šos nodarījumus aptver vienots noziedzīgs nodoms,
- tieši šai valsts tiesai ir jānovērtē, vai visu salīdzināmo faktisko apstākļu identiskuma un savstarpējās saistības līmenis ir tāds, ka, ievērojot iepriekš minēto būtisko kritēriju, var konstatēt, ka tas ir “tas pats nodarījums” CISA 54. panta izpratnē.

Spriedums, 2008. gada 11. decembris, Bourquain, lieta C-297/07

Ne bis in idem princips, kas ir nostiprināts CISA 54. pantā, ir piemērojams kriminālprocesam, kas kādā līgumslēdzējā valstī ir uzsākts par faktiem, par kuriem attiecībā uz apsūdzēto jau ir ticis taisīts galīgs spriedums citā līgumslēdzējā valstī, kaut arī saskaņā ar tās valsts tiesībām, kurā viņš tika notiesāts, viņam uzlikto sodu nav bijis iespējams izpildīt tieši, ņemot vērā procesuālās īpatnības, kas ir paredzētas pamata tiesvedībā.

Spriedums, 2008. gada 22. decembris, Turanský, lieta C-491/07

Ne bis in idem princips, kas ietverts CISA 54. pantā, nav piemērojams tādām lēmumiem, ar kuru līgumslēdzējas valsts iestāde pēc tai nodotās lietas vispusīgas pārbaudes ir izdevusi rīkojumu par uzsāktās kriminālvajāšanas apturēšanu stadijā, kas ir pirms apsūdzības celšanas pret noziedzīga nodarījuma izdarīšanā aizdomās turēto personu, ja šis lēmums par apturēšanu saskaņā ar šīs valsts tiesībām neaizliedz galīgi turpināt tiesvedību un tādējādi nav šķērslis jaunai kriminālvajāšanai par tiem pašiem nodarījumiem šajā valstī.

Spriedums, 2014. gada 5. jūnijs, M., lieta C-398/12

CISA 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka rīkojums par nenosūtīšanu iztiesāšanai tiesā, kas līgumslēdzējā valstī, kurā šis rīkojums ir pieņemts, ir šķērslis jaunas kriminālvajāšanas uzsākšanai par tiem pašiem faktiem pret personu, par kuru ir taisīts minētais rīkojums, ja vien nav parādījušies jauni pierādījumi pret pēdējo minēto, ir jāuzskata par nolēmumu, kas satur galīgu nolēmumu šā panta izpratnē, kas tādējādi ir šķērslis jaunai kriminālvajāšanai pret šo pašu personu par tiem pašiem faktiem citā dalībvalstī.

Spriedums, 2010. gada 16. novembris, Mantello, lieta C-261/09

Saistībā ar EAO izdošanu un izpildi Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punktā ietvertais jēdziens “tas pats nodarījums” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens.

Tādos apstākļos kā pamata lietā esošie, kad, atbildot uz informācijas pieprasījumu, kuru Pamatlēmuma par EAO 15. panta 2. punkta izpratnē ir iesniegusi izpildes tiesu iestāde, izsniegšanas tiesu iestāde, piemērojot savas valsts tiesības un ievērojot prasības, kas izriet no jēdziena “tas pats nodarījums”, kas ir paredzēts Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punktā, ir skaidri konstatējusi, ka atbilstoši tās tiesību sistēmai iepriekšējais spriedums nav uzskatāms par galīgu spriedumu, kurš attiecas uz apcietināšanas orderī minētajiem nodarījumiem, un līdz ar to nerada šķēršļus apcietināšanas orderī paredzētajai kriminālvajāšanai, izpildes tiesu iestādei nav nekāda iemesla attiecībā uz šādu spriedumu piemērot obligātas neizpildes pamatu, kas ir paredzēts Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punktā.

Spriedums, 2014. gada 27. maijs, Spasic, lieta C-129/14 PPU

1. CISA 54. pants, kurā *ne bis in idem* principa piemērošana ir pakļauta nosacījumam, ka notiesājoša sprieduma gadījumā sods “jau ir izciests” vai “to izcieš”, ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, kurā garantēts šis princips.
2. CISA 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka ir samaksāts tikai naudas sods, ko notiesātajam ar to pašu galīgo spriedumu, ar kuru tam piespriests brīvības atņemšanas sods, kurš savukārt nav ticis izpildīts, uzlikusi citas dalībvalsts tiesa, neļauj uzskatīt, ka sods ir ticis izciests vai to izcieš šīs tiesību normas izpratnē.

Spriedums, 2016. gada 29. jūnijs, Kossowski, lieta C-486/14

CISA 54. pantā nostiprinātais *ne bis in idem* princips, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora pieņemts lēmums par kriminālvajāšanas izbeigšanu un pret personu uzsāktās izmeklēšanas galīgu izbeigšanu, nepiemērojot sodu, ar nosacījumu, ka šī procedūra netiek atjaunota vai lēmums netiek atcelts, nevar tikt kvalificēts kā galīgais spriedums šo pantu izpratnē, ja no šī lēmuma pamatojuma izriet, ka minētā procedūra ir tikusi izbeigta, neveicot padziļinātu izmeklēšanu, ciktāl tas, ka nav ticis nopratināts cietušais un iespējamais liecinieks, norāda, ka šāda izmeklēšana nav tikusi veikta.

Standarta veidlapa par EAO lēmumu

Šī veidlapa nav uzskatāma par tādu, ar kuru aizstāj lēmumu par nodošanu, kas jānosūta saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 22. pantu, nedz arī – atbilstīgā gadījumā un pēc izsniegšanas iestādes lūguma – par tiesas nolēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi pilnu tekstu.

I. EAO IDENTIFIKĀCIJA					
IZSNIEGŠANAS NR.:		IZPILDES NR.:		SIS Nr.:	
IZSNIEGŠANAS IESTĀDE:				IZSNIEGŠANAS DATUMS:	
IZPILDES IESTĀDE:			PIEPRASĪTĀ PERSONA		
PERSONAS VALSTSPIEDERĪBA					
II. GALĪGAIS LĒMUMS PAR EAO					
IESTĀDES NR., SPRIEDUMA VAI NOLĒMUMA NR.,			DATUMS		
-A- ☐ IZPILDĪTS					
PIEPRASĪTĀS PERSONAS PIEKRIŠANA (Pamatlēmuma par EAO 13. pants)	☐ JĀ ☐ NĒ		ATTEIKŠANĀS NO SPECIALITĀTES PRINCIPA (Pamatlēmuma par EAO 13. panta 2. punkts)	☐ JĀ ☐ NĒ	DAĻĒJAS NODOŠANAS GADĪJUMĀ, LŪDZU, NORĀDIET, PAR KURIEM NODARĪJUMIEM EAO NETIEK PIEŅEMTS
IZPILDES DALĪBVALSTĪ APCIETINĀJUMĀ PAVADĪTAIS LAIKPOSMS, GAIDOT NODOŠANU (Pamatlēmuma par EAO 26. pants)	☐ APCIETINĀJUMS	NO (APCIETINĀŠANAS DATUMS UN LAIKS):	LIETAS IZSKATĪŠANA IN ABSENTIA (Pamatlēmuma par EAO 4. pants)	☐ JĀ	☐ JAUNS PAZIŅOJUMS ☐ JAUNA IZSKATĪŠANA TIESĀ ☐ NAV VAJADZĪGS NEVIENS NO MINĒTAJIEM (4.a panta prasības ir izpildītas)
		LĪDZ (NODOŠANAS DATUMS UN LAIKS): ⁽¹⁾			
GARANTIJAS (Pamatlēmuma par EAO 5. pants)	☐ MŪŽA IESLODZĪJUMA PĀRSKATĪŠANA (Pamatlēmuma par EAO 5. panta 2. punkts) ☐ IZPILDES DALĪBVALSTS VALSTSPIEDERĪGO VAI REZIDENTU ATGRIEŠANA (Pamatlēmuma par EAO 5. panta 3. punkts)		ATLIKTA (Pamatlēmuma par EAO 24. panta 1. punkts)	☐ JĀ	☐ KRIMINĀLVAJĀŠANAI IZPILDES DALĪBVALSTĪ
					☐ SODA IZCIEŠANAI IZPILDES DALĪBVALSTĪ
				☐ NĒ	

PAGaidu nodošana	<div><div>☐ Nē Līdz (datums)</div><div>☐ Jā (pamatlēmuma par EAO 24. panta 2. punkts)</div></div>
1.1.1. NEIZPILDĪŠANAS OBLIGĀTAIS PAMATS:	1.1.2. PAMATS SASKAŅĀ AR VALSTS TIESĪBU AKTIEM:
<div><div>☐ NE BIS IN IDEM princips (Pamatlēmuma par EAO 3. panta 2. punkts)</div><div>☐ NEPILNGADĪGA PERSONA (Pamatlēmuma par EAO 3. panta 3. punkts)</div><div>☐ AMNESTIJA (Pamatlēmuma par EAO 3. panta 1. punkts)</div></div>	<div><div>☐ LŪDZU, NORĀDIET:</div></div>
III. PIEZĪMES	

(¹) Šo zemsvītras piezīmi formulē šādi: “Šo datumu norāda, ja iestādei, kura personu nodod, tas ir zināms. To var arī norādīt saņēmēja iestāde.”

Vieta, datums un izpildes dalībvalsts kompetentās iestādes pārstāvja paraksts

IZSNIEGŠANAS DALĪBVALSTS KOMPETENTAJAI IESTĀDEI

VIII PIELIKUMS

To dalībvalstu saraksts, kuru tiesību sistēma var atļaut nodošanu par nodarījumiem, par kuriem piemēro sodu, kas ir mazāks par pamatlēmuma par EAO 2. panta 1. punktā noteikto robežlielumu, ja tie ir nodarījumi, kas saistīti ar EAO minēto(-ajiem) galveno(-ajiem) nodarījumu(-iem) ⁽¹⁾

Čehija

Dānija

Vācija

Francija

Latvija

Lietuva

Ungārija

Austrija

Slovēnija

Slovākija

Somija

Zviedrija

⁽¹⁾ Saraksta pamatā ir atbildes, ko uz Komisijas anketas jautājumiem sniegušas 20 dalībvalstis, un tās, iespējams, neatspoguļo situāciju visās dalībvalstīs. Saraksts sniedz pārskatu par dalībvalstīm, kurās ir iespēja nodot par saistītiem nodarījumiem. Būtu jāņem vērā, ka šī iespēja ir atkarīga no dažādiem faktoriem, piemēram, no abpusējas sodāmības, un no izpildes tiesu iestādes rīcības brīvības katrā konkrētā gadījumā.

IX PIELIKUMS

INDIKATĪVS PARAUGS PAZIŅOJUMAM PAR TIESĪBĀM PERSONĀM, KAS TIEK APCIETINĀTAS, PAMATOJOTIES UZ
EAO

II PIELIKUMS Direktīvai 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā ⁽¹⁾

Indikatīvs paraugs paziņojumam par tiesībām personām, kas tiek apcietinātas, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi

Šā parauga vienīgais mērķis ir palīdzēt dalībvalstu iestādēm sagatavot paziņojumus par tiesībām valsts līmenī. Dalībvalstīm šā parauga izmantošana nav obligāta. Gatavojot paziņojumus par tiesībām, dalībvalstis var mainīt šo paraugu, lai pielāgotu to saviem noteikumiem, un pievienot citu noderīgu informāciju.

A. INFORMĀCIJA PAR EIROPAS APCIETINĀŠANAS ORDERI

Jums ir tiesības saņemt informāciju par tā Eiropas apcietināšanas ordera saturu, pamatojoties uz kuru esat apcietināts.

B. ADVOKĀTA PALĪDZĪBA

Jums ir tiesības uz privātu sarunu ar advokātu. Advokāts rīkojas neatkarīgi no policijas. Ja jums ir nepieciešama palīdzība, lai sazinātos ar advokātu, jautāriet policijas darbiniekam, kurš jums palīdzēs. Dažos gadījumos var saņemt bezmaksas palīdzību. Sīkāku informāciju jautāriet policijas darbiniekam.

C. MUTISKS UN RAKSTISKS TULKOJUMS

Ja jūs nesaprotat valodu, kurā runā policijas vai citas kompetentas iestādes darbinieks, vai nerunājat tajā, jums ir tiesības uz tulka bezmaksas palīdzību. Tulks var jums palīdzēt sarunāties ar advokātu, un viņa pienākums ir neizpaust minēto sarunu saturu. Jums ir tiesības saņemt Eiropas apcietināšanas ordera tulkojumu valodā, kuru jūs saprotat. Dažos gadījumos jums var nodrošināt šo dokumentu mutisku tulkojumu vai satura izklāstu.

D. PIEKRIŠANA

Jūs varat piekrist, ka jūs izdod valstij, kura jūs meklē, bet varat arī tam nepiekrīst. Jūsu piekrišana paātrinās procesu. [Dažas dalībvalstis var pievienot šādu tekstu: "Jūsu lēmumu vēlāk var būt grūti mainīt, vai arī tas var būt neiespējami." Sīkāku informāciju jautāriet savam advokātam vai attiecīgajām iestādēm.

E. UZKLAUSĪŠANA

Ja nepiekrītat nodošanai, jums ir tiesības uz to, ka jūs uzklausā tiesu iestāde.

⁽¹⁾ OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV